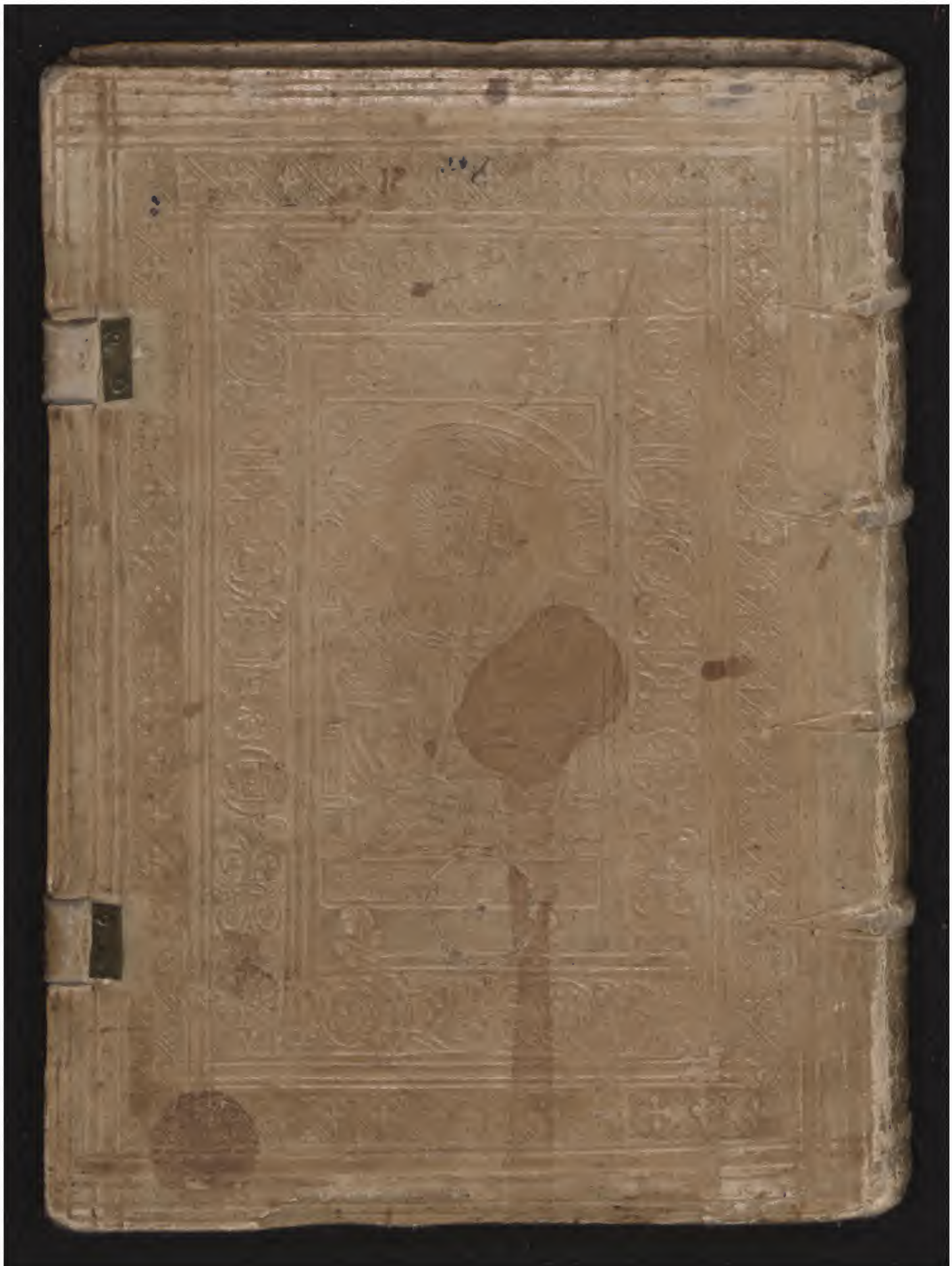

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1353 4° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1353 4° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1353 4° copy 2

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 1353 4° copy 2

Det Store kongelige Bibliotek Litterære

55. - 145 - 4.

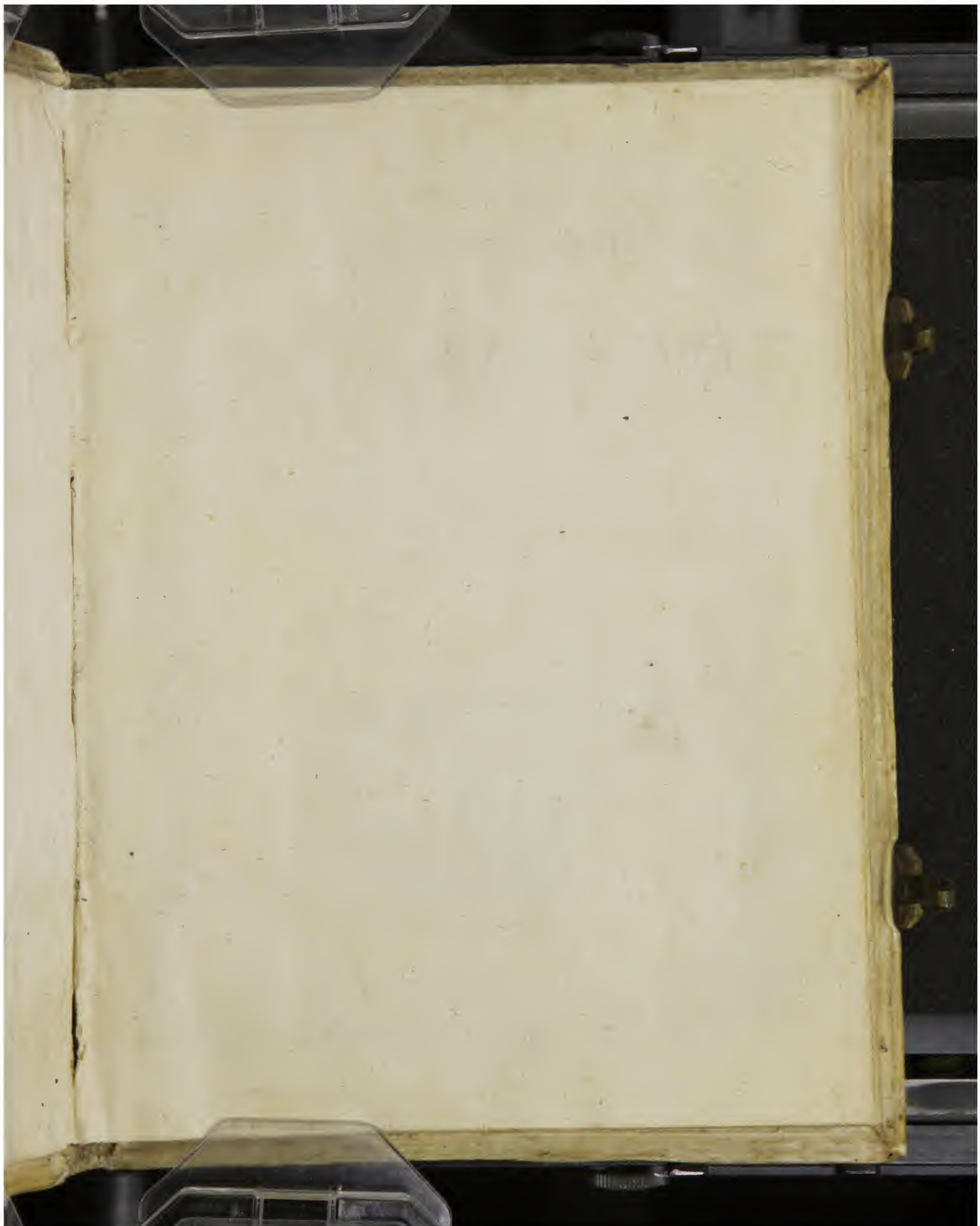
DA BOX

LN 1363

ex. 2

1679

151

~~151~~

Cal
Stor
ander
F

K: SALOMONS
Hyliding:

**Eñ ny lystig / oc nyt-
tig Comoedi / aff K: Dauids / oc K:**

Salomons Historier vd dragit. De ageret for
Stormectige oc Høyborne Første / Konning Frederich den
anden: Hans N. Høyborne Gemal / Drodning So-
phia: Deris Riærlige / oc Høyborne Børn: Dan-
marckis Riges Raad / oc Adel / etc. Wdi Høy-
borne Førstis / Hertug Christian / den
Fierdis Hyliding / som Stod i Wi-
borg / Trinitatis Lisdag /

Anno 1584.

Screffuit aff

HIERONYMO IVSTO,
fogne Prest i Wiborg.

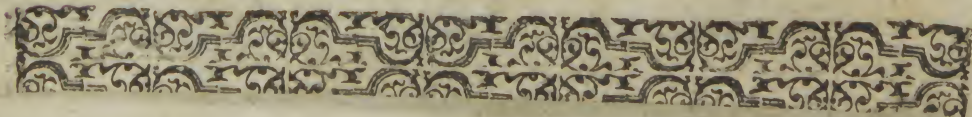
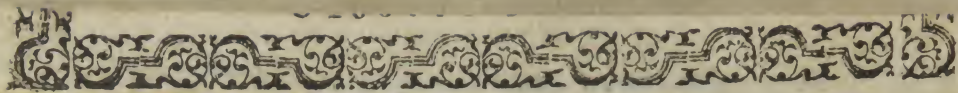
I S

8 S.

Jeg siger eder / at icke end Salomon i al sin herlig-
hed / waar saa klad som en aff dem / Matth. 6.

S
re/O
derich
bis o
E

hoffuer
heds en
lader fl
rier for
Born v
Noyse
del hor
Gud ro
ner sig
Dog h
godhed

Stormectigste Her-
re/oc Høybaarne Første/Konning Fre-
derich den anden/ Danmarkis/ Norgis/ Wens-
dis/oc Gottis Konning: Hertug wdi Slekuig/ Holsten/
Stormarn/oc Dymersken: Gressue vdi Oldens-
borg oc Delmenhorst min Allernaadigste
Herre oc Konge/ynsker ieg Naade
oc Fred oc ewige Lycksalighed
aff Gud.

Ad Almectigste/ Allernaadigste Herre oc Konning/ haßfuer
icke aleniste beuist sit Folck Israel/
sin synderlige naade her i/at hand
haßfuer opholt det Kong: Maieft: oc Zffuerig-
heds embede hofdem/ Men oc/at hand haßfuer
ladet flitelig tilhobe skriffue Zffuerigheds Histo-
rier for deris effterkommer. Thi endog Israels
Børn vaar it wlydigt oc haarnackit Folck / som
Moyfes oc mange andre klagit offuer / oc de aff
idel hoffmodighed oc Menniskelig blindhed /
Gud wadspott / begerit andre Zffuerighed off-
uer sig i Samuels tid / end hand haßfde giffuet. 11 Sam: 8.
Dog haßfuer hand alligeuel / aff sin Faderlige
godhed/ vduald/hyllet/ saluet oc giffuet Konger/
A a ij oc

Fortale.

De ved sin Gudomelig mact oc Visdom/framdras
git det store Regiment hoss Jøderne / saa vel i
Samarita/som Hierusalem/oc der ved/meget got
wdret/i meden det Kongelige spiir vaar hoss Ju-
dam indtil Siloch/det er Christus kom til verdē.
De om mange aff Kongerne lode sig findis Aff-
guds Dyrkere/Tiranner/Boldzmen/ Epicurer/
som førde it wgdelig væsen/oc leffnet mod Gud/
oc brugte stor Tyranni imod Propheterne. Det
wanseet/ hassuer **HERREN** dog holt det hel-
lige embede ved hessd / oc ved onde / wdret meget
got / saa oc opuact mange sine Herrer der imod/
Gudfryctige/oc lydige/hans hellige Religion/oc
den verslige politij til gode. Der til met ere R:
Historier opskreffne aff **HERRENS** Pro-
pheter / Samuel / Nathan / Gad / Ahia / Elia /
Elisæo/etc. De i saa mange store vildfarelsse/oc
Tyranners forfølgning / bleffuen beholden hoss
effterkommer / paa det Israels Rige skulle være
it euig speyl for alle Regiment i den gantske Ver-
den/bode huor denlig oc konfilige Gud bygger sin
rede/somer dit **Altene HERRE** Ze-
ph. 84. hooth. Hoss sit Folk/ oc ved sine Propheter
oc tro Lærefedre/end ocsaa blant wtacknemelige
Menniske opholder sin rene dyrckelsse mod alle
helssues

Sortale.

helffuedis Porte. De at al Zorderige skal vide
huor **H E R R E N** selff setter Zffuerighed bode
i oc aff/ oc at Kongerne regere ved han-
nem. Saa oc/ at alle maa vide / huad go-
de Gud haaffuer framført ved Israels Konger i
Fende oc i frede tide. Disligeste at Zffuerigheds
dyder / huilcke so er den Helligaands bedrift /
kunde settis almindelige for alle Dnen / i alle
Stater. Der imod Vast/ oc Wdnd / Brecke oc
forseelssse / paa det andre kunde effter følge det
gode/ oc fare vel/ och sky det onde/ oc være Guds
vrede / Wlycke / timelige oc euige plage quit.
Paa det oc/ at det skulle aabenbaris/ huilcke vn-
derlige handel oc selsyne foruandeling i somme
Riger er til dragit. Thi det **A. N. H.** oc Kon-
ning / verslige wise Mend / met stor wmag / oc
hoffuit brecke/haaffuer wdspuort/læst/hørt/seet/
oc forfarit / om Stormectige Monarchier / oc
languarende Regiment.. De det opskreffue for-
merkelige stycker / mange til stor forundring /
Det findis oc / ja end meget verkeligere hoff Is-
raels Zffuerighed bode det onde / oc det gode.
De det som seyle hoff de blinde Hiedninge / det
haaffuer Guds Aand icke forglemt i same Histo-
rier / som er sand Trøst / oc Husualilssse / mod

A a iij

Guds

Fortale.

Guds vrede / oc taalmodighed vnder plagen.
 Endog alle Israels K: Historier indholder mer-
 ckelige lærdo oc beretning/ om alle slags bedryffe
 i Riget / dog skinner K. David / oc K. Salo-
 mon/ bode Personerne/ oc daad/ langt offuer alle
 de andre. Thilige som Riget da stod i største oc
 dehligste flor/ Saa er oc de to Herrer/ saadant
 vdsstofferit aff Gud / at deris lige blant Jor-
 zens Konger / aldrig haffuer verit / icke heller
 komme skal. De ieg oc taar kalde deris Histori-
 er / en sand Vidisse / eller Gopt / aff alle Mo-
 narcker/ Konger / oc Potentater i Verden / en-
 dog begge deris Regiment kunde icke strecke sig
 offuer firesindstue aar / oc dem selff taar ieg he-
 de/ Jordzens mirackel. I Regimente/ pleyer at
 settis/ huor vnderlige / oc ved huilcken Guds be-
 stilling/ Herrer er framdragen til store befalning-
 ger / oc diss ringer deris anher er / diss mere vnder-
 ligt holdis det for verden. Som skede der
 Romulus bleff tagen fra Blff Patten / Cyrus
 fra Hunden/ Habides fra Sow Milk/ oc bleffo-
 ue saa opheffuit til Monarckers oc Kongers
 herlighed. Dette kalder en Hiedning / en vfor-
 uarinde hendelsse oc slumpelycke. Men K. Da-
 uids/ oc K. Salomons vdspryng giffuer oss ret-
 skaffue

Fortale.

skaffne vidnisbyrd om Guds forsyn / neruærelsse
 oc vduellisse til Kongelige spire. Thi det vaar
 K. David saa wattet / baade for hannem selff /
 oc alle hans Elect / oc Benner / at side paa Kon-
 gelige Throne / som nogen aff de andre. Der ^{1. Sam. 16.}
 Propheten Samuel haffde befaling aff Gud at
 drage til Bethlehem / der at salue en aff Isai
 Sønner: huercken Propheten/eller Foreldre/el-
 ler Brødre/ tencte paa David / den arme liden
 Hyrde Dreng paa Marcken. De saa hen til
 de elste / sterckeste oc største / met Mennesskelige
 Øyen/Men HERRen sagde: Jeg vil see mig om
 en Konge / blant hans Sønner: Item see icke
 til Eliab hans sticckelisse/eller storhed: Item/ In-
 gen aff de 7. haffuer **HERREN** vduald.
 Saa oc K. Salomon / blant mange Brødre/
 bode Eldre/ oc Yngre/vduelis aff Gud. Thi
HERREN elskte hannem. Oc paa
 det / der kunde bliffue noget synderligt wdaff / ^{2. Sam. 12.}
 sette K. David sin vnge / kierlige Søn / Salo-
 monem/ vnder Nathan Prophetis Haand / en
 drefflige Mand / som lang tid haffde holt en
 Propheters Skole / oc haffde wdstaaet meget
 ont/at hand skulde lære hannem/aff hans Vng-
 doms første flor. Huilcket oc skede met saadan
 lyck.

Sortale.

lyckſalighed oc fremgang/ at der Nathan ſaa ſit
Discipels framſart i Bogen / oc den ſkøne blom-
ſtrinde nemme/ hine ſine Førſtilige dyder/ tenckte
hand/dette er jo **HERREN S** Alands verck.
See huor **HERREN** elſker Barnet / See
huor hand voxer / i naade oc yndest / hoſſ Gud/
oc Menneſſen. Ther for / til it ewigt tegen/
for hannem ſelf i framtiden / oc for alle unge
Hønborne Herrer / oc Frønckener / vil ieg giſſue
hannem end nu it nyt naſſn/ at hand ſkal kallig
JEDJDA: det er **HERREN S** elſke-
lig / paa det hand kende kand / at hand haſſuer
alt dette aff Gud/oc beſlitte ſig ſame Guds yn-
diſt/ naſſn oc gaſſn at beholde til hans døde dag.
Oc alle hans lige at ſee altid til denne naade /
huilken **JEDJDA** wduiſer.

2.

Der neſt/ **A. N. H.** oc Kønning / beſindes
i alle Regenters Historier/ Tuenne Tide: Seyde
oc Fred/almindelige. Endog verſlige Scribens-
ter/ fremdrage ſkøne vnderuiſning oc Liſſs Regle
om dem begge/ aff naturlige ſkarpsindighed / oc
høieforſtand/det oc met mange herlige Exemple/
tagit aff dyre helte oc drefſlige Mends Histori-
er / beuiſer / Huad i begge tide gipriſ ſkal aff go-
de Offuerighed/ Dog forbilder **R. Davids**/ oc
R. Sa

Fortale.

R. Salomonis Historier det megit bedre / Ja
saa ret liflig / at mand i ingen maade haffuer
vidre forklaring eller bemaling behoff. Kong
David settis her / en Krigs Første. R. Salo-
mon kallis Fredrige. Saa skifter Herren sine
saluede / oc vndertiden giffuer det ene / vndertiden
det andet. Endog R. David haffde alle Hender
ne fulde met Krig / dog skinner hand saa for Sa-
lomon oc for alle Zffuerighed / at hand icke er
funden Zrckeløss i nogen tid. I Krig var hand / ret
ferdig / forsietig / viiss / taalmodig / modig / oc Gud-
fryetig / oc ved sin Gud sprang offuer Muren / oc
Spente bowen / der met at haantheffue sine Lan-
de oc Rige / straffe Tyranner / Sprørste / Dres-
skiender oc Veldenere. Oc indfri huad met wret
riget vaar fra kommen. I Fred / naar hand vaar
affledinge / eller Zffuersten vaar hen met Krigs
Solcket / tenckte hand paa sine denlige oc konstlige
Psalmer / sine Instrumente / Bøner / Offer /
Propheters Skoler / Kircke Ordinantz / Reli-
gionen / oc gode Politij i hans Lande. Det hans
Historie nocksom met føre. Huor slitig hand
vaar i de bestillinge / om Arcken / oc Templens
bygning / Thi hand sagde : Lader oss hente vor
Guds Arck igen til oss. Thi wi skøtte inted om

Kong
David
Herrens
Kriger.

1. Paral:

14.

B b

hende

Fortale.

X: Salomon
mon Byg
mester.

hende i Sauls tid. De huor strengelig hand be-
falde sin kierlige Søn / Raadet / oc alle hans
Vnderfotte i sin yderste/ at de skulde bygge Tem-
plen. Det samme giør K. Salomon som maa
besynderlig kallis H. Errens Bygmester. Ja saa
meget mere/ som hand haffde bode bedre tid / si-
re Vijsdom / mere effne oc mact/ end hans Herre
Fader. Thi Gud gaff hannem større gaffuer/
for de konstlige bygning skyld. De effterdi hand
skulde settis øffuerste blant alle Jordzens Kon-
ger i Naiestat / Vijsdom / Forstand i alle Kon-
ster/ Rigdom oc saadane herlighed/ at huercken
Groesi rigdom / eller de Græckers vijsdom/ eller
nogen Nation kunde lignis ved hannem. Haff-
uer Gud giffuet saadan gaffue/ at alle maa for-
undre sig derpaa huor høyt Gud fand opsette it
arint Jordflempe. Nessnis idenne Herris byg-
ning / Guds Tempel / Kongelige Huss / befesti-
ning/ Korne Huss. De mange saadane/ nyttige
bygninger for Guds dyrckelse oc verflige Reges-
ment.

3. A. N. H. oc Konning. Der oc fremsettis i
store meettige Potentaters Liff oc Leffnit/paa den
ene side dyd/ cere/ oc berøpmelse / paa den anden/
last oc wdtyd/at mange høye Personer/ aff Høys-
heden

Fortale.

heden falder i affgrunden. Det findis i lige
maade hof disse tueenue Herrer. De om naagen
Hiedning ville omdrage met store Hanser/ skule
lasten/ oc hyckle for dem/ eller offuer seyrer met
det beste/ finder wi her Guds Aands skarphed oc
sandruhed. Thi Kong Davids hord oc mord:
Saa oc K. Salomons forseelste dylies icke. At
alle Nenniste maa see sig i speyl/ huad it Adams
Barn fand formaa / naar Gud tager haanden
bort. Icke dette allene som beskrieffuer Synd oc
Last/ men oc en retskaffen Poenitentz oc omuen-
delste til Gud/ det hiedningen vide inted aff.

Her effter følger syndsens mangfoldige straff/
tribulatz / fare / forspolging / vnderlige befrielse
ved huilcke mechtige Personer enten neer leggis el-
ler opreyses. Det er det gemeinste i alle Histori-
er. Setter wi derfor Kong David for oss paa
plazen / oc ligner hannem met andre mechtige /
Nepelig finder wi nogen/saa meget ont/ saa lens-
ge/ oc aff saa mange haffuer optagen/som hand/
i ungdom / midalder / oc paa Graffsens bredde.
Løve/ Biørn/ Goliath. Hiemstød / howforspol-
ging/ Sauls tij aars iact. Krig/ Sluct / Nød/
Hunger / Pestelentz/ etc. Aff alle slags fiender/
egen oc fremmede.

Bb ij

Taler

Fortale.

5. Taler verslige Historier der om at Børnen
staar effter Faderens død / er det høit opskreffuit
huor Tyrcken Machomet myrde sine egen tuen-
ne Sønner for Regiment skyld / De huor sleet oc
Benner / Brødre / tienere / Offuerster etc. Lader
Førræderen sticke sig / oc holder ingen farssue /
synderlig naar mand staar effter store besalmun-
ger. Seer wi A. N. H. at dette oc tildrager sig i
disse tuenne Kongers Rige. Absolon / oc Adonia
vaar io Kong Davids Sønner / de dog vilde
skiude deris Herre Fader fra Riget. Ioab oc
Amasa vor io K: Davids Søster Sønner / den
ene aff Abigail / den anden aff Zerua. De tor-
de dog falde fra deris Herre oc K: Ioab i Adonia
oprør / Amasa i Absolons Krig. Achitophel sad
offuer Kongens Bord / hand lod dog førræderen
Raade. Abiathar Herrens Prest endog K:
David hassde skiult hannem mange aar / oc op-
dragit hannem / Hand salt alligeuel fra sin
Herre oc K. Den ene Offuerste Ioab felder met
sin blodige Tejack to andre Offuerster Abner / oc
Amasam aff idel æregerighed / oc affuind:

6. Ja det allerbeste mand søger effter i Histo-
rier / A. N. H. er den deylige trøst / oc Hussualt-
se / huilcke wi finde / naar wi læser / huor velde-
lige

Sortale.

lige **HERREN** fand hielpe oc befri sine vdu-
ualde/huor hand i rette tide kommer/huor krafft-
telig hand affstøder Tyranner / oc Blodhunde.
Huor vislige hand Møder de treyrcke paa halff
vejen som gaa vnder Jorden met hans Børn/
huor smuct hand størter Skatke oc Forrædere i
deris egen Græff/ oc huilcken skammelig ende det
tager met dem som oplegger raad mod Herrens
vdualde/ Oc huilcken stor ære hand vender sine
til/mod de vguðelig deris spaat. Dette viser oss
herlig de tuenne K. Historier. Saul den døde
Hundslar / oc Loppetager/ døer i sit Ansigtis be-
skemelse/ men K. David æris/Alle hans Garn
oc Snare vaar hannem vnyttige. Achitophel
henger met skam/Absolon lige saa/ David sider
end nu en Herre oc Konge. Joab saar en blo-
dige affgang/ Adonia i lige maade. Abiathar
met spot oc skam foruises aff sit hellige Embede.
Alt nyder K. Salomon sin ære oc Herlighed.
Ehi ingen mact/ingen raad/ingen opleg/ingen
vnderfundighed duer mod Herren. Oc sandelige
der som dette kunde hielpe / Adonia K. Davids
vluðig Søn haaffde vel da beholt Israels Kon-
ge Rige. Ehi al den konst/Forrædere pleyer at
bruge/det forsøgte hand. Falskhellighed / Be-

B b iij

hendig.

Fortale.

hendighed / Forspryng / oc Herremact. Hans
 vngudelig anslag er / at støde sin Herre Broder/
 Salomon / fra Rigens Kaar mod Guds klare
 vilie / oc hans Herre Faders forset. Guds dnyr
 ckelsse oc Offer maa alt tiene hannem vdi dette
 onde. Hand drager aff byen/dog icke langt bort/
 paa det hand diss bedre kand sette sin sag til rette.
 Drauantere oc Tienere / Bogen oc Rensetng er
 i bestilling / Hand hassuer to stercke sunde bag i
 Plouuen. Joab Offuersten offuer alle Krigs
 Folck/ oc AB Zathar Herrens ypperste Prest/
 saa oc flere aff Rigens Raad/ hand drager sine
 mange Brødre met sig i forbund. Det synis for
 alle en Gudelig oc hellig Werck. AB Zathar
 Offrer / der bliffuer anlob paa alle sider / giøpris
 en sterck forbund. Adonia vdraabis for en Herre oc
 Konge i Riget/ der anrettis stor Pancket/de ere
 alle trygge / glade/ oc lystige/ som de der hassuer
 vundet spil. Kong Dauid er inden døren megit
 suag/oc vdeffuit/ved inted her aff. Nathan Pros
 phete saar kundskaff der om / gissuer D. Versas
 beæ det strax til kende/ vnderuifer Hende / huor
 hum skal tale Kongen til. Hum giør effter Pros
 phetens befalning oc vnderuifning / søger Kon
 gen paa haand / oc hand strax sticker sit Raad
 Vena

Fortale.

Benaïam/Zadock Prest/Nathan Prophete met
Kemperne/ner til Sihon Beck i byen inden Mu-
ren/at Salomon der skal hyldes/huileket oc stede
met saadane fart oc lycke / at de andre vden for
byen ved intet her aff sørend Jonathan varer
dem at / oc de da hentsicker sig huer i sin vraa.
De Kong Salomon bliffuer sidende paa Ri-
gens Throne i ære oc Maïestat/oc alle hans B-
uerner bestemmis. Thi Adonia hylding funde
icke haffue bedre fremgang. Fordi det vaar imod
Gud/saa oc fordi her skeer ingen forbøn til Gud/
vden alene en falsk Offer / icke heller bruges
Herrens Olie oc de andre Goeremonier / icke
heller ere Herrens Propheter til stede / Men i
fuldstaff oc Galskaff skeer det / Der for tager det
lige saadan ende. Men K. Salomonis hylding
tuert i mod er lofflig/ oc lycksalig.

Allernaadigste Herre oc Konge / Der ieg
paa den ene side offuerueyet denne herlige Histo-
rie/huor fructbare den er / oc befandt at den bød
sig selff til en Comædie diet/met sine behøringer: De
paa den anden side hørde de glædelige tidende/
om Eders Kongelig Mayestadt Hønhorne kler-
lige Søns Hertug Christian den Fierdis/ Hyl-
ding/her i Wiborg først at skulle begyndes / Tog
ieg

Fortale.

ieg mig saar aff min arme ringe formossue/sam-
me K. Salomons Hylding i Comædie viiss at
samle/ther met at forære hans N. oc forlyste i
denne hellige bestilling. De saa der effter ant-
uoret den hen i Skolen/ effter min gode *Mecæna-*
tis / Herre Canzelers / Erlige oc Velbyrdige
Niels Kaasis/ Raad/oc min gode Superintens
tis / Høylærde Mand / M. Peder Tøgersens
befalning/at vor Skolemester/Høylærde Mand
M. Peder Høg/den agere skulde. De endog den
icke haffde sin Zirat som sig burde / haffuer
E. K. M. saa oc E. N. Høyborne Førstinde oc
kierlige Børn / ladet sine N. N. det vel befalde.
Huilcket der ieg fattige Mand forsoer aff Vel-
byrdige Herre Canzeler / saa oc aff Erlige oc
Velbyrdige Niels Skram/ vor kære Lensmand/
oc andre aff Adelen/ mine Venner. Fordristet
ieg mig til denne ringe Comædie at lade komme
ved Tryck E. K. M. til Hende / endog den alde-
lis er wuerdig/ Forhaabendis/ oc met Hiertens
ydmyghed begerendis E. K. M. ville verdis til
den at Anamme oc lade vel befalde. Dauids
Gud / oc hans Søn Jesus Christus / beuare
E. K. M. saa oc E. N. Høyborne Førstinde
D: Sophiam/ begge E. N. Høyborne / oc kier-
lige

lige Børn/ oc gantste Kongelige Hoff i langua-
rende fred oc lycksalighed. Alff Wiborg den 12.
Aprilis, Anno 1585. Paa huilcken Dag vor unge
Herre/ E. K. M. Høyborne kierlige Søn Hers-
tug Christian den Fierde / er fød paa Frederichs
Borg/ Anno 1577. Den Almættige Gud/ som
hylder sine Saluede met den HelligAand giff
H. N. Lycksalige vert och fremgang / saa at Eff-
ter følge K. Salomons dyder / At H. N. kand
Forsremmis i naade oc yndeste baade hoff Gud
oc Mennisken.

E. K. M.

Arme oc ringe Vns
derdan.

*Hieronymus
Iustus.*

Se

Til

Til M: Hieronymum Iustum.

In gode Hieronyme Iusti Søn /
Gud haaffuer elskede Menniskens kign
Som effter hans egen Billed' er skabt /
Den tijd wi ved synden vaare fortabt /
Haaffuer hand sin kierlighed wdøst
Oss ved sin Elskelige Søn igen løst :
Der til alt Ondskab at aff skaffe /
Oc ved sine Offuerighed at straffe /
Haaffuer Gud stiftet blant Menniskens kign /
Fire Monarchier i verden vel skign /
At holde Folket ved lou oc rette
Wdi fredsommelighed / wden trette :
De fromme at holde i fred oc verd
Oc de whørsomme at straffe met Suerd.
Vnder Monarchiern' opuoxen ere
Mange Kongeriger / oc Herdom flere.
Blant dem wd blomstrer Danmarckis Rige /
Saa den oc kand være andres lige
Men synderligen haaffuer Gud naadig oc blid /
Plantit oc stiftet i fordom tid
Israels Rige: det Iødiske spire
En Prestelig' oc Kongelige Rige.
Der vaar Guds dyrtelss' oc Religion :
Christe dit Rige wdi Sion.
Det Rige stod mest i flor oc ære
Der disse tueene mon Kronen bære /

Kong

Kong David/oc Kong Salomon/
De dyre Helte paa Sion.
Endog de begge haffde mange støde
Oc meget vaar dem lagt til møde.
Dog skiuiede Gud sin saluede Mend
For alffens fare/ som vaar optend.
Hand gaff til kiende / at hand vilde raade/
For Kongelige spire i alle maade.
Der David Guds Prophet oc Mand
Haffde lenge styret Israels Land /
Oc vaar nu gammel oc meget tret /
Paa det hand Riget kunde vider oprette
Haffuer hand sin Søn: Herre Salomon
Ved Gud / Ophiulpen paa Rogens Thron.
Lod ham til Kong' effter sig Hylde:
Den Gud met vijsdom vilde opfylde.
Hans Hylдинг er bleffuen holt met ære
Som Kongelige Seduaane mon være.
Israel glædde sig der ved:
En huer retsindinge vdi sin sted.
Der de den ynge HERRE Salomon saa
Ny hylled' i Rogens Throne staa:
En viffe arffuing til Davids Rige/
Da frydet sig bode Fattig' oc Rige:
Ach see Herre Salomon paa Davids ben:
Huor lig staar David der sielff igen:
Yngdoms flor/oc denlig gestalt:
See Ansiet oc Hender / see gantse offuer ale.
Kong Davids død Gud leng' affuende:
Den ynge HERRE haff i din Hende.

Ec ij

Israels

Kong

Israels Gud / Framfer hannem saa
 At hand sin Herr Fader offuergaa.
 Din fryet / Blijdsom / din Aand oc naade
 Giff Dauids Søn i alle maade /
 Fred i hans tid :
 O Herre blid :
 Fred i hans tid.
 Thett' er oc skeed paa denne stund
 I Danmarckis Rige saa mangelund.
 Thi Landen stander vel i fred
 Oc Gud giffuer Dauids met Offuerighed
 Under Kong Frederichs Reaiment
 Huor alting er til Guds xre vent
 Guds Religion i deylige flor /
 Oc Christelige skick paa Benen staar.
 Hans Maiestat i dette aar
 Tusen fem hundredet som skreffuit staar.
 Fire oc fire sinde tyffue
 En Kongelig Hylding haffuer ladet forskriffue.
 Den ynge Herre oc Kongelig Søn /
 Høyborne Første aff Kongelig kign.
 H: Christian nu Hyllet ere
 Danmarckis Konge at skulle være
 Thi glæder sig bode Quind oc Mand
 Sig fryder der ved al Danmarckis Land.
 Den Hylding begyntis oc endtis met glæde
 Gud giff frembeder til lycke oc frede.
 Vor klerck' oc Schol' i Viborg bye
 Haffde da opret deris spil paa nye
 Den Kongelige Hylding at forære
 Kortuul at bruge / oc lade agere.

Hiero

Hieronymus i hulp' oc meget her til /
I det i dictet off dette spill :
Om Kong Salomons Hylding met ære
Som denn' vng Herris ick' vilig mon vare.
Met lystige Rim/ met skempt oc aluaar /
Thi lærdom oc lyst til sammen vel staar.
Met smucke søder/ oc søffte tuct.
Jeg haabis det bliffuer ick' inden fruct.
Eders god' arbeid/ oc stor' wmag
Jeg haabis skal vare i mangen dag.

Kembolt Pederssen/ Canick oc sogne
Prest i Wiborg.

Sogen Rim at skriffue er ingen konst /
Oc mangens arbeid er omsonst /
Det er offte skade at mand skal spilde
Sin rene Papyr saa megit ilde /
Thi bør saadanne en ringe tack
For deris løse dict oc snack /
Men vel at skriffu' / oc artlig at dicte /
Oc effter konsten met Pennen fecte /
Det bør sin loff/ sin roess oc ære /
Endog mand ick' det begære.
Plautus den viiff' oc lystig Poet
For mange aar det sagde ret :
De nye Comædi som nu opkomme
For skaffer lidet nytt' oc fromme :
Ec iij

De
De

De er som gaml' oc wgenge penge
 Til huilcke ingen acter at trenge.
 Det skriffuer hand i mieninge saa
 Om mand hans ord vil ret forstaa
 Der skriffues megit oc gaar paa prent/
 Endog det er gantfke inthed beuent.
 Men det der nyttigt oc gaffuligt ere /
 Det kunde wi ey vel ombære.
 Saa haffuer nu denne Dannemand
 En nye Comædi giffuet aff haand /
 De tencte icke der oppaa/
 At den i Trycken wd skulde gaa.
 Men skreff det i den meninge god/
 At den i Hyldingen skuld komme paa fod /
 Der ynge HERRIS Hylding til Ross /
 De mient' at det skulde bliffue der hof.
 Men der Mand sage dette Spil hindes art/
 At den vaar tecklig oc haffde fart /
 De mange begieret den wd at skriffue:
 En huer vilde Bogen slide oc riffue.
 Til nedis hand at giffue den hen
 Vnder aaben Tryck oc gemene pen.
 Endog det bliffuer icke huer til maade /
 Dog vild' hand lade sine Benner raade.
 Hand acter ringe den Spotmules Tunge/
 Hans falske Hiert' oc Spotsiuge Lunge.
 See det er langt: See det er kort:
 Det vaarer forlengte: Det slipper bort.
 Det smager formegit aff ram Indfke moel
 Pthui / dette smager som sure Roel.

Hand

Hand bad mig suare saa der til
Om du hans diæt saa klasse vil.
Huad dig behager/ tag der oppaa :
Huad dig ey smager/ lad det ickon staa.
Hand kend' aldrig saa god en kock
Som teckedis all' / oc alle gaff nock.
Er det for langt/ saa skær der fraa :
Er det for kort/ leg Mier' oppaa.
Er det for groffue/ saa heffuel det slet :
Tal orden sielff : saa er det ret.
Rast Bogen hen/ tag selff din pen/
Oc skriff dig selff dette spil igen.
Aff runden rod/ aff bare bund :
Det smager da bedr' vdi din Mund.
Det vil ieg sige paa denne tid
Denne Mand haffuer giort sit yderste flid.
Historien følger hand som en snor/
Her er Poeters blomster oc flor
Met huilcke Comœdien er opfylt/
Det vil hand ick heller haffue dylt.
Men setter det hof i Bredd' oc side.
Paa det en huer ^{RET} grund kand vide.
Det wdaff skriffien tagen er /
Det søyes oc i Bredden ner.
Kong Dauid oc Salomon hand saa bemale/
At de her taler deris egen tale.
Som Dauids Psalmer oc Salomons Sprock/
Oc andre skriffter vduiser nock.
Huem kende vil en gammel Forræder :
Her findes hand i Joabs Klæder

Huem

Hand

Huem kende vil den Oprørske Passue :
 Her staar hans gammel kunst i lassue.
 De Rim de ere oc skicket saa/
 Som Menniskens sind sig foruandle maa.
 Nu lange/ nu korte/ nu høle/ nu hal/
 Langferdig/ hastig/ som spilles skal.
 Summarien settis smuct her faar/
 At mand kand vide huad effter staar.
 Lerdom oc Lyst vel søyes til samen/
 Aluarlige tuct/ oc lystige gamen
 Mand skal ick' altid være bæss /
 Men vnder tiden sla Gecken løss.
 Det er it gammel lofflig stycke /
 Lerdom met lyst at kunde besmycke
 Det elstis mest / det giemmis best/
 Der findes oc tilhører flest.
 Dog om Mand rammer ret til maade/
 At Gecken ey formegit maa raade.
 Thi alting elsker sin Tid oc Id /
 Oc Saadan Spil vil dicte met flid.
 Therfor du læser / godhierted oc from/
 Giff denne Comædi sin ær' oc rom.
 Betenck den Hellige Dag / oc Sted/
 Oc all' anliggende leilighed/
 Der dette Spil kom først her faar/
 Lig som det skæd' i dag eller gaar/
 Huor mild vor Landsfader kom her fram
 Met Kongelige pral Byrat oc bram.
 Kong FREDERICH: Hans N. Gemal/
 Droning Sophia met lige pral /

Vor

Vor unge Prins : Hertug Christian :
 De denlige Frønløse paa samme plan.
 De Rigens Raad oc Yppere Mænd :
 Nøriutlands Genslig' oc Verslige stend :
 Landsdomere/ Lensmænd / oc Adelens flod
 Bisper/ Prelater/ oc Domherrers Chor :
 De all' wdforen aff dette Land
 Stod her i freisen Mand hof Mand.
 Begærit alle med lyst oc glæde
 At skue Kong Salomons gebær oc tiæde.
 Huor hans Herre Fader aff Thronen trad
 De sat sin Søn i sin egen stad/
 Huor David fuldes til dødsens leie/
 Den unge Herre fick Riget at eye.
 Endog det vaar edon Spil oc Læg /
 Det gjorde dog mangen Kinde blæg :
 De der betencte al Verdens alder
 Huor snart en mechtige HERRE hensalder.
 Mand trøstet sig dog meget der ved
 At Sønne kom i sin Herre Faders sted.
 De Davids hierte vaar fuld aff glæde/
 Der hand sin Søn saae i sin sæde.
 Fortrød det icke men glæddis der ved/
 Endog verden haffuer andre seed.
 De der Israhel ynsted : til lycke:
 Hosanna : Davids Søn til lycke.
 Det samme sagd' oc menige Mand :
 Til lyck' H : Christian paa stand.
 Hans indgang oc wdgang Gud hantheffue/
 Gud vnde hannem vel oc leng' at leffue.

Ed

Saa

Saa effterdi denn' Hyldings spill
Hør disse tuenne Herrer til.
H: Salomon / oc H: Christian:
Jorsmaa den icke / men tag den an.

Petrus Olai ¹⁵⁷⁷ Pastor Gun-
deropensis.

~~~~~
DE denligste Spil mand fand agere
Blant dem wi Christen kalde
Som mest forskaffer fruct oc ære /
De Fromm' oc best befalde:

Er de wi i den Hellige Skrifte.
I skøne Hystorier finde.
Thi de ere HERRENS Aands bedrifte /
Aff Liffsens kilde de rinde.
Endog Hedninger spillet vel
Om Seder i nogen maade /
Huor mand i Verden skulle leffue met skel /
Huad mand skulle giøre oc lade.
Dyd oc wdgd / oc alskens feil /
Nu sorg / Nu lyst oc glæde.
Den ganiske Verdens incke speil
Lod de vid spil beræde /
De Græker / oc Romer vaaget her paa
Til bygning oc andre smykke
En stor sum Pending / huad det skulle staa.
En huer lige effter sin tycke.

Huad

Huad vaar det andet en Vgen lyst :
 En verdsens forgengelig glæde :
 Huad trost gaff det i hiert' oc bryst.
 Mod synden oc Guds vræde ?
 Gud haffde der aff slet ingen ære
 Men store spot oc skamme
 Thuor herlige det motte være :
 Huor stor deris pral oc bramme.
 Mand saa der stor Omfletighed/
 Forargelisse/ oc løse seeder/
 Wtuct/ oc Bolery den leed/
 Dog holt de det i hæder.
 Gud lod beuise/ hand kund' ick see
 De Hedniske Spil saa stemme /
 Sin vræd' en gang lod hart betee /
 At ingen skulle det forglemme.
 Hand lod omstørte et Spille Huff
 Som Almoen stod i flynge
 Der qualdis firetiffue tusen/ barduff.
 Under Muren oc bygnings tynge.
 De stemme Dieffle gleddis der ved /
 Naar mand saa Gud foracte /
 At de wlycke land komme aff sted.
 Ther effter de steke tracte.
 Thi bør wi mest at elske de spil
 Som Gud behagelige ere
 De Skriffstens Histori høre nøye til
 Naar mand ville dem agere.
 Susanna/ Iudit/ oc Goliath
 Jephthe/ oc mange flere

Do ij

Och

Och elske dem som dyrbare skat/
Dem hold' i synderlige ære.
Thi der er sandhed/lyst oc fryd/
Trøst/oc lærdom/ tilsammen/
Der skues dyd saa oc wdnd/
Bode forrig/ oc glæde/ oc gammen.
Set nu Kong Salomon der hoff
Som nu her fram mon komme/
Thi dette Spil bør ære oc roess
Det bliffuer oc dig til fromme.

^{187f}
Andreas Olai $\rightarrow$ Pastor
Wiburg:

Perso

DAV
AD
Solah
Nath
SAL
IEbb
Eli/sa.
Isab.
Benai
Edib.
Esn.

Personer i denne

Comoedie i Fire Haab.

Den Første Haab/

Indholder det Kongelig Hoff.

Prologus
scep-
triger.

DAVID. Wdloffuit Konge/met Krone/Spir/

ADONIA.

Sobab.

Nathan.

SALOMON.

IEbehar.

Elisua.

Kongens Søn/
(Forræder.

(oc Harpe.

Den unge Herre/
smuct stafferit.

Kong Davids
Sønner paa
vert effter hin
anden.

Ioab.

Offuerste/met Guld Ræder/ oc Tegack.

Benaia.

Kongens tro Raad/stafferit.

Elihu.

Esri.

Hoffuismend/ aff Juda.

Samma.

Iesabeam,

Abisai.

ELEasar.

Elika.

Slagsuerd.

Basan.

B.

Spiud.

Slag:

Od tij

Elba

Kemper.]
12.

Elhauan.
ABialbon.
AHiam.
ELiphelet.
IEgeal.
Hesrai.
Bani.

[Ep: Met smukke rostning
B. (alle wdstafferit.
El.
B.
Ep.
Ep.
Ep.

Kammeriunker. 1.
ADONIA Drabanter. 6.
Smaa Dreng. 6.
Krage. Aulicus morio.

Den Vinden Haab/ Indholder Frwezimmer.

BERsabea. Dredning. & Salomons Frwmoder.
ABisag. Kong Davids Seng. Zomfru.
Zomfru. 4.
Piger 4.

Den

Den Tredie Haab/

Indholder Gensilige
Personer.

(mosaicam.

ABlathar. Ypperste Prest. *Ornatus iuxta picturam*

Nathan. Prophete. R. Salomons Tuctmester.

Zadock. Prest i Kongens Gaard.

Iehiel. Kongens Børns Tuctmester.

Leuiter. 2. in albis.

Achimaas.

Jonathan.

Epilogus.

} Bebudere.

Den Fierde Haab/

Indholder.

Engle 12.

Diesle 1.

Den

Herold.

PROLOGVS.

Sormectig Konning/
K. Frederig:
Hønborne Drodning /
D: Sophi hans lig:

H. Christian Hønborne/
Vor Prins wdorne:

Hønborne Frøskene /
Denlig oc Venne:

Vort Rigs Raad /
Med høpære daad:

I Herrer mectige
Oc Adel prectige/

I Dydelig Frwer/
Oc prydelig Tomsfrwer:

Bispe/ Prælater/
I alle Stater:

Domherrer/ Hønlerde/
I høpper Verde:

Proester/ Præster /
Borger / Borgemeester:

Oc Menige Mand/
Offuer nøre Jueland:

Ver i Guds fred/
Huer i sin sted.

E e

Wi

W Danske Mend / met rette maa sige /

Om dette vor Fæderne Land oc Rige /

Deut: 4. Det HERREN lod skriffu' om ABRAHAM /

Hans affkoms ære / glæd' oc stam :

” Saa givr Gud mod den Danske Thron /

” Hand givr icke bedre mod nogen Nation.

1.

Guds Dyrelse reen

Er smuct paa been:

Israels Springe felde /

Offuer skov' oc mark

I al Danmark /

Saa denlige flyd' oc velde.

2.

God Politij /

Blant Staterne frij

Gaar i sin suang oc genge.

3.

En Blomstrinde FRED /

4.

Gods Offuerighed

Saa smuct sig her framtreng.

5.

God Fod' oc Spise /

6.

Sundhed / oc life /

Hvad skal ieg mer' opnessne ?

Alt hvad wi begære /

Til nyt' oc ære /

Der aff haffuer wi god effne.

Andfald.

Diff skee Gud ære /

Vor Fæder kære /

Som oss regere

Tillige /

At siugdoms plage

I korte dage /

Met ring' vimage

Maat vige.

Thi huor
er saas
dant it
herligt
Sold' som
Guderne
holde dem
saa nær
til som
ZÆREN
vor Gud /
saa tit
som vi
kalde paa
hannem ?
Oc huor
er saadant
it herligt
Sold' /
som haff
uer saa
retferdis
ge skick oc
bud / som
al denne
low.

Vor

lige/

Thi huor
er saa
dum ic
herlige
Folk/ som
Gudene
halddem
saa nær
til/ som
Hæren
vor Gud/
saa tie
som wi
vilde paa
hammen?
Oe huor
er saadan
ic herlige
Folk/
som haaff
uer saa
verferdis
ge stid/ oc
had/ som
al denne
lom.

Vor Fader mild
Den grusom Yld/
Oc Folcke spild
Met lempe

Her vaar optend
I alle Landz end/
Blant Quinder oc Mend/
Vilde dempe.

See Hæren din naaffn/
Vide gaar aff saffn
Oss alle til gaffn/
Vor ære.

Pl:90. Glæd oss igen
Efter drøffuelsen
Wi aff hietet ren
Begære.

I denn' almindelig fryd oc lyst /
Huem kand nu sorge oc være lyst?

I denne store Lande glæde/
Saa meget got/ Gud oss beræde.

Der hand nu Hylde fier' Offuerighed
Aff sin Forraad/ oc store Godhed/

En Christen Første/ ic Kongelig Blod /
Vor indfødt Herre/ aff Kongelig rod.

Paa det / wi oc den glæde kunde styrcke/
Aff vor formossu' oc ringest' yreke.

Træder wi her fram / met vor Haanduercke
Aff vor Skol' Hytter/wi arme klercke.

Comædi spil at præsentere:

R: SALOMONS Hylde at exhibere.
Ee ij Endog

Endog det synis geckeligt
 At Skole Personer ville bruge flige
 Raste Bogen hen/ tage Vaaben i Hende/
 Lige som mand icke kund' Aben kende
 Naar hun sig for' i Arons Klæder/
 Eller slar om Halsen Gyldene Ræder/
 De henger paa side Joabs Tegacke:
 Det veed' en Tylper igen at make /
 It drog kand saabant spott' oc belacke.
 Dog skattis det for it Fructbare stycke /
 Lærdom met lyst at kunde besyncke.
 Aff dem/ som Bogen Elsk' oc lære/
 De vide at holde Comædi i ære.
 Lige som mand saa Liffactige speyl/
 Huor i vdiuises dyd oc feyl.
 Huor i de stumme taler smuct /
 De lader see atskillige tuet/
 De dyde leffuer/ oc gaar igen/
 Lige som de vaare/huer paa sin Ben.
 Det som er skeed for mange aar /
 Synlig det oc for Synen staar:
 Ja det met tiden kand see/oc Hende/
 I saadane spil vil lade sig kende:
 Saa oc al Verdens skick' oc Vandel
 Betegner denne forblummit Handel.
 De Viise Hedning/oc dreblige Mend/
 Deris Konst / oc Vijsdom haffuer paa vend.
 Ved Spil oc Læg/ at straffe oc lære/
 Det ond' at klasse / det gode at ære.
 Framfarne Verck / Mandom/oc Daade/
 Nu dyd/nu last i alle maade /

Thi

Thi dett' antagis/oc elskis mest/
 Oc leggis til giemni' hof hietet nest/
 Naar mand i skempt/kand aluar see/
 Oc om mand der at ladder lee.
 Det haffuer oc verit Propheters vijs/
 Guds ord at driffue / ved saadane prijs/
 Ved long' omflag / oc skone Parabel/
 Betacte sprock/oc selsyne Fabel.
 Saa vil Esaias nogen gaa /
 Oc Jeremias i lencke staa/
 At Jøderne skulde betencke sig snart : Jere : 25.
 Thi dett' wduiste Tragoedi' art.
 See/saadant er i den hellige Skrifte/
 Grundfeste / oc er Guds Aands bedrifte.
 Thi ville wi off dertil formode/
 I holder off denne Comædi til gode/
 I spotter off icke / wi ringe clercke
 Men acter huad wi forgiffue oc mercke.
 Det Bygning kallis Hierusalem
 Her holder Kong David nu Huf oc Hiem.
 See der hin skøn oc denlig Zion :
 Her staar oc Israels Kongelig Thron.
 Naag op K. Davids Psalter oc Harpe
 Met lifflig røst oc strenge skarpe
 Naag op du Himmelske Herre skare/
 Tag nu Salomonis Hylding vare
 Naag op du ganske Hierusalem/
 Du hellige Stad giff dette i giem :
 Din Fredrige Herre Kong Salomon
 Met Fryd oc glæde før i Zion.
Es iij Det

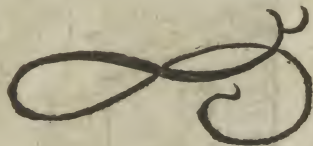
Det er min Herre Kong Davids Søn/
 I vilde forære hans kjerlige Søn
 Den visse Herre Salomon til Kong at Hylde:
 Hans Maestet vil det for skyld.
 Ach lystige spil/
 Huem acte vil/
 De høre vel til.

ARGVMENTVM.

At pul-
 crum est
 scepro
 monstra-
 ri, ac di-
 cter hic
 est.

Her staar K. David/ en vdeffuit Første /
 Adonia hans Søn/effter Riget mon tørste.
 Den ypperste Prest / AB Jathar/
 De øffuersten JSab reynte den blar:
 De actet at hielp' Adoniam fram
 Til Riget / maat dog affuige met skam.
 Adonia lod bode stæge/ oc siude/
 Hoff ROGELS kilde / lod gesterne biude
 Sin fire Herre Brødre/dog vnder det sken
 Der at forraade Herre Sader sin.
 JChiel/ de unge Herrers Præceptor/
 Baar da bested i angst oc far.
 Men Gud ved NATHAN lod det foruende:
 Hand gaff Drodning BERSABEE til kende
 Det Achimaas lod hannem forstaa /
 Huor det i Rogel mon til gaa.
 Hun søgte hendes gammel Herre paa haande/
 De klagit hant sin nød oc vaande
 Huor hendis Søn/ Herre SALOMON
 Maatte lie saadane spot oc hon.
 ABISAG Davids Methustrou kære/
 Vilde gerne forsuare Adoniam met ære.
 Kong

Kong David lod strax BENAIAM kalde/
Nathan/ oc Zadock/ oc saa besalde /
At de met Kemperne hen til GIHON
Skuld drage / der salue SALOMON.
Adonia tenckte her minst oppaa /
Hørind IONATHAN bebudede saa.
Huer stæck sig hen i vinkel oc wraa/
Adonia lod til ALTERET staa.
Kong Salomon gaff hannem naade igen/
Da staaar Kong David paa sine Ben /
Oc tacker aff / med lyst oc glæde:
Hans Kongelig Seng er hannem til ræde.

ACTVS I.

SCENA I.

ACTVS I. SCENA I. I.

David, Benaia Kongens hemmelig Raad.

David en vdeffuet Herre / i sin
Halstierdsinds tiffuende aar / meget skøbelig/
gaar her fram / och taler med sit hemmelig
Raad Benaia / om det meget onde hand haff-
uer vdstaaet før och siden hand er kommen til
Regement.

DA: **E**n synder slaes med mange plage:
Hva wi vel sige alle vore dage/
Psal: 32. Mest nu / siden wi gioris gammel oc
(suag/

Aufonis
us. Aspi-
ce & ad
poenas &
crimina
regum.

De samler saa mange aar paa bag:
Wi bær dog gierne HERRENS rijs/
Thi wi synder som den wuijs /
Wi troer oc fast / at HERRENS naade
Skal offen feyle i nogen maade.

BEN: Nadigste Herre / det er stor glæde /
I forrig at haffue sin trøst til ræde.

Trøst i
bedrøffte
uelse.

DA: Dsiger alt ret / det gior Guds Aand/
Hand stikker off wor trøst til haand.
Hand giffuer god raad / trofast lægdom
For alle plager / i huden det kom.

Psal: 94. Huor kund ieg ellers haff holt det vd?
Om mig ey hiulp / HERREN min Gud.
Fra wor Barndoms yderste tid/
Saa meget ont / som wi haffuer lid
I denne verdens wstadige id:

A

Dig

ACTVS I.

Dig Betlehem/
Wort egen hiemme/
Kunde wi en glemme/

1. Sam. 17. Den Biörn/ oc lque/
Bore faar taarde røue/
Taarde wi vel prøffue.

Saa Goliath/
Den onde Watt/
Greb wi oc fat.

1. Sam. 26. Saul din jact/
De listige pract/
Haffd' ingen mact.
Al din anhenge/
I bræd' oc lenge/
Haffd' ingen genge.

2. Sam. 13. Ach Absalon/
Vor hiertis Kron/
Sick oc sin Baan.

2. Sam. 17. Achitophel/
Sick oc sin deel/
Met ret oc stel.

Psal. 42. Huad skal wi nu mere sige der fraa?
Som Bølgger hin anden offuerslaa/
Saa er vor tid met stor wro/
I meden wi paa iorden bo.

BEN: I spegel for all' er E: N.
I glæde oc lyst/ i sorg oc waade/
I fred oc ro/ i dage oc leyde/
I sluct/ i dræbning/ oc aaben fende/

Huad

Zand
omgick
met lss
wer / lige
som hand
haffde
legt met
bucke tid.
Syr. 47.

Seneca:
Finis als
terius
mali gra
dus est
futuri.

SCENA 1.

2.

Huad verden giffuer / huad verden tager /
 Huor Gud sin egen tiener plager.

DA: JA/ Ja/ Benaia/ wi siger icke nej/
 Alt haffuer wi vancet en vildsom vey.
 Her maa vel trettis Krop oc Been /
 Halsfierdsindstiffue aar ere alt hen.

ως ἑγγιστα WI vaar hen ved vor tyffuende aar/
 Der wi aff Samuel hyllet vaar :

Der tredieue Vintre vaar forbi /
 Det Kongelig kald kom wi vdi:
 I fyretiffue aar haffuer wi værit Konge /
 Gud veed/ de vaar off long' oc tonge.

Citharā monstat WI maa vel nu henge Skiold paa Beg /
 Och slaa i sønder vor harpe leg.
 Ach HERRE lad mig snart fare i fred /
 Din trette tiener giff sin bested.

BEN: Ach naadigste Herre saa ingenlund /
 Gud spar' E. N. karsk oc sund/
 Her staar endnu mangen aar i fad/
 Gud giffuet de bliffuer E. N. glad.

DA: Or alder skyld kunde wi end leffue/
 Wi taarde end oc vel megit proffue.
 Huad skal den være en vdeffuit mand/
 Halsfierde sindtiffu' aar regne land :

BEN: E. N. taler som en Herre/
 Gud styrk' E. N. io mer' oc mere /
 Til sin naffns ære/ oc menige mand
 Til trost/ oc glæde / i dette Land.

DA: Benaia/ det haffuer nu sin bested/
 Wi veed seiff Best den seilighed/

A ij

*
 Omne æs
 uum cus
 ræ , cun
 etis sua
 displice
 ætas.
 Ausos

Prop.
 Miles dec
 positis
 annosus
 secubae
 armis

Teren :
 Tu si hic
 sis aliter
 sentias.

Wi

Land
 med
 mer / lig
 som hand
 haffde
 legte med
 budde sig.
 Eyr. 47.

Seneca:

Finis al
 terius
 maligna
 dus est
 futuri.

ACTVS I.

Wi føle det selff i mange maade/
 At døden vil off snart forraade :
 „ O verden verden du falske tid/
 „ Ach/ ingen staa til dig sin lid :
 „ Saa mangel Herre haffuer du beskuffit/
 „ Saa mangel Helt haffuer du forbuffit :
 „ See Jordens Konger er idel stoff /
 „ Lige som it Menniske drømt' eller soff /
 „ En skygge / røg / it armpt aske :
 „ Saa Saa er al vor Bram/ oc braske.

Stat : Dog vilde wi leffue/ saa langen tid/
 Fœlix Ô Om Lycken vild' opskinne saa blid /
 si longa Indtil wi ganske Eanaans land
 dies, si Rund tuing' / vnder Israels haand/
 cernere De mange flere Slott' / oc Feste/
 vultus Met stormer haand / oc Kemper beste/
 natorū. Vor Kongelige børn saa vel forforge
 Met Herredøm' / oc Fasteborge/
 Ach/ See/ See/ See/ huad siger wi nu ?
 Hur kom off saadan tancke i hu ?
 Vort hen / Ach ney / du Menniskis Barn/
 Al saadan hob bliffuer idel skarn.

psal. 16. I EHOVA er min Slot oc Feste/
 Min arffuedel falder i det beste :
 Om wi end lidet kunde bliffue i liffue /
 Det saa wdrette : det saa bedrissue :
 Wi skull' alligenel her fraa /
 Oc lade al verden til bage staa.
 Aldrig kunde wi bestille det alt /
 Wi maa offuergiffue mere end halt.

Homo
 sum, hu
 mani à
 me nihil
 alienum.

Thi

SCENA II.

3.

Thi vil vi effther denne dag
 Off en besuære / men fare i mag/
 Esa: 38. Tilffick vort huss / oc ræde off til/
 Paa dødens vey / naar HERREN vil.
 Oc lade vore Kongelige børn opdrage
 Ved tuctige lære / i disse dage/
 Oc mest vor Kærlige Salomon:
 Thi hand skal arffue Kigens thron.

ACTVS I. SCENA II.

Nathan Prophet / Zadoch Prest.

Nathan den unge Herre Salomons
 Tuctmester / oc Zadoch / Kongens prest / to
 gamle trofaste tienere / gissuer her deris tro
 skaff / oc retsindighed til kende / det en huer
 er sin fæderne Land / sin Herre / oc Konge / oc
 det gantste Kongelig huss / plictig met rette.

Paulus til de Colosser: 3.

¶ Alt det som i tienere gøre / det
 görer aff hiertet / som faar Herren /
 oc icke faar mennisten.

NA: **H**ERRE Salomon / (min gode
 Zadoch)

Haffuer stor gefal til dette sprock:
 Alting er gantste forgengelig /
 Eccles: 12. Alting er gantste forfengelig.

A iij

Hand

Homo
 sum, hu
 mani à
 me nihil
 alienum.

ACTVS I.

Hand siger ret: Thi offuer maaden
Seer huort i vil: Siun gaar for saden.

Mest om i seer til menniskens lif /
Huor sønne mand er / huor rand' oc styff /
Naar wi ere kommen til vor seyrste /
Sjrend wi aff veede / haffuer wi vor seyrste /
Her skaanis ingen / huerken Herre / eller Suend
Ey rig' / ey arm' / i dette elend.

ZA: Wi taar icke sla meget langt omkring /
Kong DAVID / er nu i samme ring:
Thi strax hans medalder gick oppaa /
Stor skøbelighed mon hannem tilslaa /
Oc vden gammel mercke glipper /
Hand snare hen falder / oc heden slipper.

NA: Ah hielp da Gud / hur skal det da gaa:
Mon wi da freden nyde maa?

ZA: Jeg frycter / at den styffu' ADONIA
Skal sticke SALOMON riget fraa:
Thi ieg haffuer fanger en hemmelig døn /
Jeg frycter / wi skulle nepp' aff røn.
Dog taar ieg inted sige for vift /

NA: Thi verden er fuld aff sualder / oc list.
EN suet saa ieg litt slaa sine vinge /
Det neppist ieg oc kunde høre den synge:

Den IOAB / oc ABIATHAR /
De acter snare at gøre en Blarr. *
De stikker nebbe oc hoffsuit til haabe /
Oc huiſke / oc tuske / i vinkel oc kraabe.
Huad det bemercker kand ieg vel tencke.

ZA: Ja vden al tui en skalcke rencke /

Sene:
Qui sapi
ens bono
confidit
fragilis

Boeth.
Venit es
nim pro
perata
malis ina
opina ses
nectus.

*
Plautus:
Virtute
ambire
oportet
non fau
toribus.

Jeg

SCENA III.

4

Jeg haffuer til dem ret ond en grund /

Thi de ere skalkte i nederste Bund.

N: OS ligger derfor paa stor mact /
At giffuet igiem / oc haffuet i act/
Thi Kongen gaar paa grauens brede/
Oc riget staar i vilde rede.

Z: MEN huad der om er / min gode NATHAN/
Den vden
hæd fald Lager eder den sag saa hemmelig an.
Enten om Gud self vil giffue thet ind/
Heller i Kunde det anderledis befind.

N: Til haffue hør i tidende nock.
Det vil ieg gøre / min gode Zadock/
I skull oc lede / wdfritte / oc spøre/
Om i kunde saa noget vist at høre.

ACTVS I. SCENA III.

David. ABisag Kongens senge
Jomfru.

Kongen bliffuer mere suag / oc her ops
regner for sin Bisloperste / Jomfru Abisag/
mange viffe tegen til døden / oc hun som en deys
lige / oc dydige quinde / beuifer sig tienstactig/
oc ydmig for sin gammel Herre / holder hans
nem menniskelige trøst / oc raad for / Men den
vise David slar det hen / oc forlyster sig eniste
wdi sin Gud. * Vel den som haffuer en
dydelig quinde / Thi hand lessuer der aff end
engong saa lenge.

ABisag

A. David
siger sig
paa hæd
pen.

Syr. 26.

Sene:
Qui sapit
ens bono
confidit
fragili:

Botth.

Venit es
nim pro
perata
malis in
opina les
necius.

*
Plaurus:
Vireute
ambire
perire
non laus
coribus.

ACTVS I.

DA: **A**BISAG du dydig oc denlig Pige/ 1. Reg. 1.
 Iners ses
 nectus
 adiuuat
 baculo
 gradum.
 Sen :
 Hor. F.
ABISAG du dydig oc denlig Pige/
 I Israel er icke din lige/
 Abisag allerhiertens kære /
 Du gør oss villige tienest / oc ære/
 Wor staff wdi vor skøbelighed /
 Bode nat oc dag est du til stede/
 At lyffte/ oc lette / at verme / oc søde/
 Ellers haffde wi verrit lang siden øde/
 Wi kund' i mange maade kende /
 Wi saar vel snart der paa god ende.
 A: Naadigste H E R R E/ A saadane tale
 Ligger mit vnge Hierte i duale /
 Gud spar' eders N. end mangen dag/
 Den tienest ieg gjør / er ingen wmag :
 Det er min største glæd' / oc ære/
 E. N. tienerinde at være/
 DA: **H**vad skulde det var' end mangen dag?
 Sifit gra
 dum e
 amq; in
 tuerur.
 Mors so
 la fatetur
 quantula
 sunt ho
 minum
 corpus
 cula.
 Iuuen :
 Hæ sunt
 primitiæ
 mortis,
 Ney/sige icke saa / Hierte ABISAG.
 Det er paa tide at krybe i wraa/
 Du seer wi kunde nep staggel gaa/
 Du soffuer gerne vdi wor arme /
 At du vor bug / oc been kand verme/
 Du føler vel selff om nætter tide /
 Huer nat du ligger hess vor side /
 At wi ere kold/ som yss/ oc steen/
 Wor arme mage/ vor tørre been/
 Al verdens fryd/ al glæde / al rou/
 Er lang siden hen aff hierte/oc hou/
 Wi mercker det paa spise/ oc mad/
 Bort hierte det er oc sielden glad /

Mart :
 Gaudia
 non re
 manent,
 sed fugi
 tiua vo
 lant.

Wor

SCENA III.

Vor bryst er off oc bleffuen trang/
Vor tid kand derfor icke bliffue lang :

„ See/See/ jeg fryder mig vdi min Gud/
„ Forlyster mig ved HERRENS bud.

A_{B1}: E. N. Vil slet intet tære /
See der aff bliffuer det verr' oc verre /
I pleyr at vere en tempe saa sterck/
Oc haffuer oc brugit mange hoffuerck /
Staar mandelige bi / bruger lægedom/
Offuer giffuer eder icke / men seer eder om/

R: emp: En god dricksalue/ en god glaaft/
Er bode lægdom/oc nypper kaast.

D_A: AB Isag lille/ du siger din tycke:
„ Men dødens siuge/ kand ingen besmycke/
„ Mod døden er al raad om sonst /
„ Al spise / al drand / al lægekunst.

I.
Om vrter gode
Kunde raad' off bode
I dødens vaade /
Huad skulde off da kunde seyle:
Strax vilde wi hen
Til HIRAN vor ven/
Ja til Egipthen /

Met mact/ bode rou / oc seyle.
Maat det haffue genge?

II.
At guld/ oc penge
Kunde døden trengre /

At hun skulde slet hen vige:
Den rige Arabia /
For off mon staa/

5.
his partis
bus ætas
deffluit, et
pigris
grefsi
bus ima
petit.
Corn.
Gal.

Pallida
mors æs
quo pula
fat pede
pauperū
tabers
nas, res
gumque
turres.
Horat?

Did

Mart:
Gaudia
non res
stant,
sed fugia
clua vos
lant.

ACTVS I.

III.

Did vilde wi gaa/
 Och mest/ wi mechtig/ oc rige.
 Om maect oc velde
 Kunde døden felde/
 Huad skal det gelde?
 Ingen mectige HERRE vilde bucke.
 Forloren verck:
 Huem er saa sterck/
 Blant læg eller klerck/

Cláud:
 Omnia
 mors æt
 quat.

At døden hans øyen en lücke?
 See/ See/ Abisag hierte lille/
 Din gode raad kommer alt forfille.
 Det vil wi suære met lige/ oc skel:
 Dig skal affleggis gantske vel/
 Naar vor søn lille/ Salomon
 Er bleffuen sat paa rigens thron.

AB1: Gud spare E. N. karck oc sund/
 Det tuiler ieg slet ingenlund/
 See Naadigste HERRE skal det saa vere?
 Skal Salomon dette Land regere?
 Wi tenete/ at Heriug Adonia
 Den fine Herre/ skulde riget faa.
 Hand er en sterck framuøren Person/
 Denligste blant all' i gantske Zion.

DA: Det bør icke dig/ eller dine lige/
 Ceu fæz At styre/ oc raade Lande oc rige/
 minapri: Icke maa wi heller raade derfaar/
 mum, cui I HERRENS haand det eniste staar:
 tolerare Ihi dette Rige er HERRENS faar.
 colo vitā
 &c.

Deut: 17.

Virg:

ACTVS

ACTVS I. SCENA IIII.

NATHAN Prophet. ABIATHAR den ypperste Prest.

Propheten forsøger den ypperste Prest
ABIATHAR/ hvor hand er til sinds om
Kigens eler/ effter Kongens affgang. ABIA
ATHAR skiuiler skalken / oc forraderen
vnder sin hellige lange presteklader / lige som
Saareklader skiuiler en glubende vlsf.

Matth.
7.

Proverb: 25. Sienden bliffuer Kent ved
sin tale/ alligenel at hand er falsk i hietet.

NA: **S**Dr ypperste Prest/ ABIATHAR,
Gud giffue eder mange gode aar.

ABIA: Nathan/ ieg maa det en forgette/
Det same at ynst HERRENS Prophet:
Hui seer i dog saa sømodig' vd?

* Hui falder fød oc røncker hud?
Huad siger ieg nu? det maa i sige
Om mig/ oc alle vore lige:

* Vor haar / oc skæg/ er huid som snø /
Huad er vi andet en hallende træ?

NA: Jeg tencker ja: wi maa vel høffuis/
Saa tit oc offte wi dagelig proffuis /
I tager eders strenge tjeneste vare/

Jeg lessuer icke heller foruden fare/
Huem Kongelige børn skal tucte oc lære/

Stor omhou kand hand en vnduære

B ij

Seneca.
Sic nos
stra lon-
gum for-
ma per-
currens
iter, des-
perdit al-
iquid
semper,
& fulget
minus.

Stor

ACTVS I.

Sare i
shole.

Tyd i op
tuctelste.

IEDIDIA,
mercker
Herrens
elstelig.
2. Sam. 12.

ABIA :
De dem
som ville
vere skule
te faar
Herren/
at skule
deris ops
sæt. 2. s. 29

Stor fryet/ oc redzel / nat oc dag/
Om hand sin sag skal komme i lag.
Hand skal oc see sig fulduel faare /
Om hand met gunst kand komme aff gaare.
See saadant kand vel gipre mig graa/
Oc saa mig nock at tencke oppaa :
Thi Kongen lagde mig vedelag ved
En meget streng/ ved haand oc æd.
Dog glædis ieg offuer alle maade /
At Salomon vil lade sig raade :
Hand er saa from / saa god/ oc dydig/
Det Kongelig blod er mig saa lydig/
Hand setter sig smuct selff til rette/
Ved blotte ord/foruden al trette :
At hand saa hurtig i bogen er/
Oc som en bijhenger ved lær.
Det maa ieg hannem effter giffue/
Det krøger snart god frog skal bliffue /
Ja ieg vil siget foruden straff :
Hand teer det hand er kommen aff/
Jeg pleyr oc hannem met lyst at falle
Offuer Kongens børn/IEDIDIA for alle/
Som den/ bode Gud/ oc mand maa lide/
Oc Kogens Krune vist effter Bide.
Nathan ieg glæder mig storlig der ved/
At Salomon tager vel aff sted :
Dog hørde ieg sige / at Adonia
Er skickeliger/en IEDIDIA/
Naar David gaar aff verden hen/
At hand da riget bekommer igen.

Sen.
Hipp.
Redit ad
auctores
genus.

Endog

SCENA IIII.

7.

En laaen Endog det kommer mig lidet ved/
 Plaut. At vide Adonia leilighed.

Plautus: Men skulle wi ieffne det om dette /
 Sat ha: Oc en huer maatte haffue frij pns/ oc gette.

bet fau: Da sigis der / at Adonia
 torum Vekommer sterst tilfald/ oc sa:

semper Thi hand er stor / den anden vng /
 qui recte Oc dette rige er byre tung.

facit. Den ene er sterck/ den anden klenlig/
 1. Para: Oc voxer fram saa meget seenlig.

lip: 30. Mand siger/det er icke barne leg /
 Her hør til visdom/ styrck/ oc skæg.

NA: See dette ey dyber ey drager end/
 At dispytere/ er lidet beuend /
 Huem Gud vil wndet/hand fanger den ære/
 Thet kand oc intent menniske forkære.

ABIA: Ja huem der tager til i tide /
 Mand siger/hand saar det/den ande maa bide/

Dæcker ,, Naar tuenne hunde tager til ramss /
 gaar for ,, Dæcker gaar fore / men snill løber gamss /
 inille. See/ saadant høre ieg almoen gale/
 Huad er det andet end gecke tales

NA: Vi slaar saa heden i vær oc vind/
 Ah, di: Den ene forstaarick den andens sind.
 cum sa: Det vil ieg sige / oc det bestaa /
 pienti sat At naar Kong David off falder fraa /
 est. Ter: Nep skulle vi fange hans bedre igen.

ABIA: Gud giffue off lige saadane en.

ACTVS I. SCENA V.

B iij

Na.

ACTVS I.

Nathan, Zadock, Adonia Kongens wlyd
dig Søn.

Kongens tro venner/ Propheten / oc
Hoffpredicant / forføger her Adoniam/ huor
hand er til sunds om riget / naar hans Herre
Sader hen soffuer. Oc Adonia lader sig saa
mercke / at hand forøger den mystancke / de
haffde til hannem/ til forn/ bode met sine stut-
sige ord oc lader.

N Er gryden ick fuld naar loggen affspringe?

NA: Den stercke vennen paa Baandene tuinge.

S Et vil alt sprecke hen vd aff mund/
Huad der er skiult i hiertens grund/
Sande vil flyde / Her sunder op saa ond en gryde /
som lunge i gryde.

Jeg frycter wi alle skulle det fortryde/
Zadock/ ieg talde met den Prest/

Forsoer den sag / som ieg kunde best/

ABIATHAR er dyb i hette

Si minder ieg fand/ ij mer' ieg lette/

Dog lod hand sig saa her i høre /

At mand fand vide huor hand vil føre/

Adonia er meget vdi hans hou/

Lilligger hannem stor ær' oc lou :

Huor søn hand er/ huor viiff / huor sterck.

ZA: Hen lod hand sig saa groffue bemerck.

Fremt. Skulde Joab/oc hand/ de gamle skeffle/ *

Den unge **HERRE** saa offuer teffle?

*
Bis pecc
cas cum

Age

SCENA V.

Weg hannem der til / kom' hannem der paa/
 At hand skuld taar effther riget staa?
 Jeg Seer Adoniam der spacere /
 Oc mee sig selff meget disputere /
 Mig tykis wi ville føle off faar/
 Forsøge hui hand saa ene gaar.

8. peccanti
 obsequiū
 accomo-
 das.
 Publ. mis

ADO: Hvad vulder det Herr' at i her vanker?
 Forslaar der mee mine dybe tanker.

NA: Hvad haffuer E. N. saa at grunde?

ADO: Det kommer sig snart/ oc mangelunde.

ZA: Alt er her noget nyt paa fere/
 En sorg/en anck/ eller nymere/

Auersans
 tis corū
 collo
 quia,

ADO: Der kand ieg inthet sige fraa/
 Thraſis. Eder ligger icke heller mact oppaa.

NA: Eders Herre Fader leffuer endnu: *

ADO: Det kommer minst vdi min hu.

ZA: Israels rige staa i fred:

ADO: Ha/Ja/ det haffuer oc sin bested.

NA: Eders broder lider vel/IEDIDIA min Herre.

ADO: Gud giffuet at ingen maa bliffue diff verre.

NA: Den fine Kong'/eders Herre Fader
 Saa vel offuer dette rige raader.

*
 Eteocles.
 Pro res
 gno ves
 lim pa
 tria, pe
 nates, cō
 iugem,
 flammis
 dare.
 Spotinus
 le.

ADO: Hand haffuer lang siden raad' i quelde/
 Hans wogn begynder nu at helde.

Mon skee hand vil/ at IEDIDIA
 Skal effter hans død / dette rige naa?

NA: Wi tencker ja/ ADONIA/i kunde vel snakke/
 Men naar hand saaree/ saa maa hand tacke.

ZA: O gode Herre ADONIA
 E. N. maa ingenlunde tale saa.

I skud'

ACTVS I.

2. Sam. 18
Stunde
icke effter
nogē hōy
stat/ oc
rend icke
offuer din
formue.
Sy: 3.

J skull' ick' Absalon forgette/
Men altid hannem for syen sette/
Staar icke Guds klare villie imod/
Oc falder eders Herre Fader til fod /
Foruar' eder vel for blodig' oprør /
Saa megit ont det med sig før/
E. N. er Davids kærste Søn/

ADO:

Jeg napper deraff sure røn:
Phy: Salomon er hans kæledeg /
Hans lyst / hans fryd / hans eneste leg:
See/hand skal haffue de sæde stycke/
Mig skier forkort / lader ieg mig tycke/

NA:

Alt haffuer Herren bestilt det saa /
Bed syn / lod hand sin villie forstaa.

ADO:

Slæg er
got mad.
etc.

Huem veed en da huor det kand gaa/

J Herrer / Nathan / oc Zadock/
Seer til / i lader eder icke lock/

Vil i mine huldaste venner vere/

Syr: 20.

Sten oc
gaffuer
forblinde
de vise/ oc
legge dem
et Bidzel
i munden.

Jeg suærer ved Gud / ved lifff / ved ære/

Alt huad eder lyfter at pøge paa/

Det skal met villie til røde staa/

Det vere sig rente / gaffue eller stæncke /

Det allerbeste ieg kand optæncke /

At hold' eder i større verd' / oc ære/

Mer' end i nogentid taare begære/

Vil i vere stille som sten oc iern?

NA:

Er det icke syndigt wi giøre det gliern.

ADO:

Men giøre i mig noget til mode/

Det bleff eder bedre at i det lode.

Seue:
Pars sa
nitatis
velle sa
nari mul
tis fuit.

Cor. gal.
Certe
difficile
est absco
dere pec
toris æs
tus,
Panditur
& clauso
sapius o
re furor.

Scelus est
fides.

Jeg

Seue:
Eus sa
ritas
vella
nari m
tis fuit,

Cor. gal.
Certe
difficile
est abscō
dere pect
toris ab
sus,
Panditur
et clauso
sapius os
re furor.

NA: Jeg tiener Gud / oc min Herre Konge/
Guldskaff De Salomon/hans Søn/ den vinge/
met en Haffoe ieg eckon der min haand igen/
tunge i en I skulle vel find' en trofaste ven/
Mund.

ZA: Jeg haffuer oc forit Kong David en eed /

ADO: I sine Mend en god beskeed.

NA: Forstaa i Zadock huad der er inde?

ZA: Ja ganske vel til dette sinde.

Det maa i Kongen saa berette /

At hand hannem snart kand sette til rette /

De vride hannem noget vdi sit øre /

At hand sig ey lader saa forspøre.

Abit iras
tus.

ACTVS SE=

CVNDVS: SCENA I.

ADONIA.

Kongens Søn vdbryder met sin
hiemmelige anslag. Er her i stor anfecting
Rødt oc Blod mod Aanden/ are oc dyd mod
forraderi oc wdyd. Men det onde offueruin

Rder det gode. Thi Rødet begærer mod Aand Gal: 5.
den / oc Aanden mod Rødet / de samme ere
imod huer andre / at i kunde icke giøre huad i
ville.

Scelus est
fides.

ADO:
Der onde
bryder/
som Lø
wen stry
der.

WOn ieg skal giøre?
Huad naar hand spøret
David min Herre Zader kære?
E Huad

Vadit as
nimus in
præceps
sciens.

ACTVS II.

Huad kunde det skade /
 Mod Saadane baade /
 Hui skulle ieg ladet være?
 Gør ieg icke mod det fierde bud?
 Slaar ieg mig icke for meget vd?
 Nep skal ieg bliffue leng' i liffue?
 Adonia, Adonia, Ach ladet bliffue.
 Er ieg icke størst?
 Vørde mig icke størst?
 Huem vil mig dette forkære?
 Er ieg icke ectige?
 Prectig' oc mectige?
 Skulle ieg da riget ombære?
 Det er icke ebbel heller pære.
 Er det icke da min ære fornere?
 Er det icke best / at ladet vere?
 Den pebeling/
 Den gebeling /
 Skuld hand mig tuing
 Fra dette mit Federne Rige?
 „ Wi acter huerken trou eller ære
 „ Naar mand taare Kongerige begære.
 Salomon er min Broder lille/
 Om ieg nu gøret/staar det icke ille?
 Skulle HAGITS Søn/
 Dette Førstlige Rønn /
 For Wrice hore kone vige?
 De skiuder paa /
 Gud giøre det saa/
 Ved syn lod Gud wdkaare

Nihil is
 iura nas
 turæ va
 lent.

Den

SCENA I.

10.

Den Salomon /
 Til Rigens Thron :
 Ney / ieg vil staa den fare /
 Ja drøme oc fabel /
 En løss parabel /
 Jeg lader mig ey saa daare. *

En anden tid vil ieg bliffue from /
 Nu maa ieg noget see mig om /
 Forsøge huor langt ieg hen kunde kom :
 Israëls Krone vi spiller om.

Huor vil ieg hen ?
 Huem er saa ren ?
 Huem kunde synden vnduxre ?
 Mig skeer wffel /
 Skal ieg vere trel /
 Oc Salomon min HERRE :
 Ney Fader / oc Moder /
 Syster / oc Broder /
 Jeg lader mig ey saa erre.

En om ieg gaar bagfraet met skam ?
 Lige som ieg vaar bode halt / oc lam ?
 Sen. Slaar det mig feyl / det bliffuer min skam /
 Prosperū De fanger det genge / det bliffuer min bram :
 ac felix Naar ieg bliffuer Konge / huem taar da sige /
 scelus vir Hand kom til riget met falsk oc suig ?
 tus vocatur. Jeg vil føre voge mit unge liffue / *
 Jørend Salomon skal mig fordriffue.

*
 ETEO :
 Si violan
 dum est
 ius, reg
 nādi gra
 tia vio
 landum
 est, Aljs
 reb9 pie
 tatē co
 las,

*
 Vincit
 ac regnat
 furor,

ACTVS II. SCENA II.

Gij

ABIA.

Nihil tā
 iura nat
 urae val
 lent.

Sen.
 Prosperū
 ac felix
 scelus vir
 tus voca
 tur.

ACTVS II.

Adonia, Abiathar, Ioab & ffuersten/Krage
Gecken.

Denne vnge forblindede / ærgerige
H E R R E / slaar sig fra propheterne / oc de go-
de tro prestes deris Raad / oc Lærdom / hen-
til sin Herre faders hiemmelige Siender / den
ypperste prest / oc ffuersten / de vdhisser han-
nem / oc grundfester i hannem denne forrades
rij dog met Saadane vilkaar at hand maa til-
Ecclesi : forn suare sig ind til dennem. ¶ O huor
25. deylige lader det sig naar de graa hoffsuit ere
vise / oc de gamle ere kloge / oc herrene ere for-
numstige / oc forsynlige. Det er de gamlis
Brune / naar de haffuer forsøgt meget / Oc det
er deris ære at de fryete Gud / etc.

„ Det er dog en visse proberet rim :
„ Gammel skalck aldrig god pillegrim.

A D O.
Procedit
cum suo
morione

¶ Och haffuer det ligget hof mig i duale /
Det maa ske op til Himols tale :
Haffde ieg Eckon venner faste / oc hulde /
„ Ket grunde venner / de gaa for fulde /
„ Thi mange er falske i hiert oc hou /
„ Der bygges saa mange tryffe brou.
Jeg sende ABiathar / oc Ioab bud /
At de paastend skulle komme her vd /
* De ere mit raad / huad de forgiffue /
Der hof taar ieg vel ladet bliffue /

*
Qualem
comen

Plau.bac.
Pauci ex
multis
sunt ami-
ci homi-
ni, qui
certi li-
ent.

Thi

des, etia
am, at
que etia
ad spice.
Hor;

SCENA II.

II.

Ehi derso raad slaar ick seyl /
De haffuer sin fart / som brusende seyl.
Her kommer de / hrer paa sin side/
De tencte vel ieg kunde ick bide/
Helsæl i gode Herrer bode/
Haffuer tack / at i eder finde lode/
Denn' vmag skal eder ey fortryde /
Hoff off skulle i alt got atnyde
Vor naade oc gunst altid til forn :

ABI.

Min Herr / Adonia / først' hpsiborn /
E. N. at tiene / er ieg tilstæde.

IOAB.

E. N. at tiene / er ieg til ræde.

ADO.

I gode Herrer / huer i sin sted /
I vide vel selff min leilighed /
Vi haffuer oc offte tald der om
Naar wi vaare i vore ene rom :

Daelig
snack.

Huor mig forraader
Herre Broder / oc Fader /
Nathan / oc Zadock /
Saa faa de poek.

Zoffue
blomster.

Det vil ieg sige først for hen /
Min Fader er ick eders grunde ven /
For tiden vaare i gilde oc geffue /
Nu staar i skreffuet bag paa breffue.

IOAB.

Det mercker vi vel / det gaar saa til /
Ehi Herre gunst er lycke spil.
Dag mindes ieg vel bode tid oc sted :
Joab vaar holt i nypperhed.
Haffde ieg ick verrit / nep stulle hand bære
Saa langen dag sin Krune met ære.

Stet qui
cunq vo
let potes
aulæ cul
mine lus
brico.

E iij

Det

ACTVS II.

ABIA: Det er nu det/ det vil saa gaa:
 „ De gamle Tienere belønns saa.

Gamle
 Tienere /
 ond lgn.

ADO: For eder taar ieg mig vel oplade/
 Jeg veed / at i mig ey forrade/
 Jeg veed at i for orde kunde staa /
 I kund' oc best ligge haanden paa.

Efferebat Viger mere hid/ til denne wraa/
 se dicens. Her vil ieg lade eder dette forstaa.

EGO „ Jeg vil vere Konge/ ieg vil mig reyse/
 regnabo. „ Om almuen mig til Konge vil kysse.

KRAGE: Hop/ Hop/ hvid Vert/ Ad spectas
 Det er aldrig vert/ tores.
 Jde mer' / end en fert.

IOAB. „ Det hør en forslagne HERRE til /
 „ Sin sag at holde forborgit/ oc still/
 „ Endtil hand seer sig tid / oc effne/
 „ Da kand hand best det wrect' oc heffne:
 „ En lgn sag/ smpt/ oc megit faarlige
 „ Skulle mand tractere megit waarlige.

ADO: Huad gode raad veede i at giffue?

IOAB. Ha: Saadane sage er gode at driffue.

Skalds
 mester.

Luca. Kend' i min frende Achitophel?

Nulla fia Hand lerde mig saadant gantse vel/
 des, pies Huad raad hand gaff/ vaar faste i grund/
 talq vis Ege som de komme aff HERRENS mund. 2. Sam. 15

ris, quica Huad det skulle gielde til Heste/ eller fod/
 fra ses Vor Prest haffuer oc der til god mod.

quuntur, Hand raader for HERRENS Helligdom/
 venalesq Jeg raader for Krigsfolck/ et landen om /

manus: ibi fas, v

Vil

SCENA II.

12.

bi maxis Vil ieg Eckon stampe met eniste fod /
ma mers Strax reiser sig / huer Lankknechte god.
ces. Vil ieg eckon huyse / oc blæse min Aand/
Flux er forsamlet menige Mand.
Hui saa icke Herr' / oc første høiborne?

Pompe
ius.
Grotspred
der.

Alle Rytter / oc Knechte / ere mine besorne.

ABIA: Den sag haffuer leng' here legget i Bryst /

* Oc haffuer mit herte saa offte kryst.

Ita impe Den Geistlige staet vil ieg foruende /

ratores At den E. N. for Herre kende :

& reges * Dog om i off igen betencke

adafti Met preuelegi / oc statlige skencke.

sunt vt Met Prestedommen det saa beramme /

Pontifici At det maa følge min lini' oc stamme /

Romano Huem off vil smøre / hand bliffuer smorde :

iurarent. En saluede Konge er snart giorde.

Passue Min Herr Adonia ieg vil icke liuge

Kunst. Mit Golek haffuer oc den same siuge /

IOAB. Forst skull' i eder til mig ind suære /

Perdurat At i mig altid vil gunstige være /

non em ta fides, Oc mine Hoffuismend holde i ære /

nec pe De lade off saa / huad wi begære :

etora ,, Taar i Eckon waage det røde Guld /

merces ,, I skulle vel finde mig tro / oc huld.

allegat. ,, En smorder wogen gaar let aff stied /

Claudia nus. ,, En villige hund er god i beed.

Ieg suære ved Gud / ved I E H O V A /

ADO: Alt huad i begære / skal vere eder ja :

Iurata Vor gunst / oc naade / skulle i befinde

manu. I mere / oc mere / oc icke minde.

Flau.
Si luci
quid des
tur, potis
us rem
chiuina
deseram.

Hand frey
eter for
Herrens
ruuzel /
1. Sam. 2.

Practick
Krig.

Gidzel i
Munde.

Det

ACTVS II.

A B I: Det allerførste i skulle begynde:
 Forskaffer eder god Held oc ynde.
 Met ydmynghed/ hoff alle mand/
 Deris hierter steler saa hen paa stand/
 I skulle oc for eders brøder slæge/
 Om i bemercker / at de ville huæge:
 Loffuere/ oc stryge/ nu fire/ nu nu hale/
 Som Hunden locker oc huifmer met hale.
 Nu truer/nu lister/ dog i sin tide.
 De bliffuer vel da diffbedre blide.
IOAB, Det gjorde hin skønne Absalon /
 Der hand begynte de gamle ron.
 I maa icke effter denne dag
 Vere saa blyferdige/stille oc spag/
 Slaar eder flux vd met Førsilige pract/
 Her hør alt til en større mact/
 Drauantere skulle i tage eder an
L. Reg: I. E. N. Vecter' / oc Vnderdan.
 Dessligest mange Vogne/ oc Heste/
 Lader see/de ere och aff de beste:
 Saa ere E. N. dess mere trygg/
 Naar i til dem taar fast' eders ryg.
**Forsæder
steKonst.** Dog lader E. N. sig inthed ved gaa
 At Vffuersten **IOAB** raader eder saa.
 „ Dess stiller vand / dess dyber grund/
 „ Lader icke en huer/ strax vide eders rund.
A B I: Vil i eder saa mod Kongen opsette:
 See dette skull' i oc icke forgette /
Sare fod. Større prectighed / oc Maiestat/
 Meget spønner smykke/ oc større zyrat.

2. Sam. 15
 Absalon
 gic stædse
 tilige til
 porten /
 helsent oc
 kyste alle
 dem der
 skulde til
 kongen
 faar dō /
 oc stal saa
 Israels
 Børns
 Stierter.

Stor
 Hoffue lis
 den moffs
 ne.

Ferrum
 tuctur
 principē,
 melius sit
 des.

Edero

IOAB

SCENA II.

13.

Eders Herre Faders sterke lemper
Seer til / at i eder ret effter lemper.

Hoffue
tuct.

Forsøger oc huad de føre i skiolde/
Det bliffuer vel got : det mude maa volde.

IOAB. Værer Edon frisk/ oc gisre god ruff:

I skulle snart sidde paa Zions Huff

En saluede Konge i Israel/

De Salomon skal bliffue eders trel :

Hand taar icke effter riget hibe/

Huem veed huor verden kand sig scribe.

ACTVS II. SCENA III.

IOAB. ABIATHAR.

Endog de to affældige Forrædere /
hassuer en bange conscientz / oc gruer for denne
skendelige gerning / for den fare skyld hoss hen-
ger / dog ere de aldelis forstocket / aff idel are-
gerighed / oc affuindsinghed / den ypperste
prest ABIA THAR / mod den anden
prest Zadock / oc affuersten IOAB / mod
Kongens hiemmelige Raad BETHAIA.

De wgudelige ere som it oprørt hass / som icke
kand vare stille / oc hendis bølger opkaste skarn
oc wrenhed / de wgudelige hassue ingen fred.

Isa: 57.

Naar had oc affuend / icke findes til hoffue.

Da flyder Guden offuer de stoffue.

D

Kong

ACTVS II.

- IOAB. **H**ong Dauid er ingen skiempie Barn/
 Saar hand off i sin Pande oc Barn/
 Jeg frycter wi skulle bide.
- ABIA. Saar hand eckon enist' en liden dñn/
 En liden nyss/ en liden sñn/
 Jeg frycter wi maa suide.
- IOAB. En stund vaar hand meget streng oc bøss/
 Nu er hand moren samseløss:
 Dess bedre haffue wi at gøre.
- ABIA. Hand seer icke til met syen grant/
 Hand lader sig des bedre gant/
 IOAB. Hand kand icke heller vel høre.
- Wi vide vel Kongens vilie her om/
 2.Sam:7. Huem Gud vil haffue til Kongedom.
- ABIA. Huort kunde wi kom?
 Skal dette icke være en forræders stycke?
- IOAB. Forræderij kand mand vel besmycke
 Mangen til lycke.
 Det regnis icke saa nøye til hoffue/
 * Huad/skuld' en Vffuerst' icke det taare voff,
 So ret paa loffue. (ue?)
- ABIA. Det lyckis først met ring' wimage/
 Om sider kommer mangen i plage
 Jaa saa lang dage:
- IOAB. Huem inthed voffuer/ hand inted vinder/
 Huem intet staager/ hand inted finder/
 Huereken mer' eller minder.
- ABIA. Skal mig foretvenge den Prest Zadock?
 1.Sam:7. See/den min armst' oc ringste flock/
 1.Reg:2. Kand hand icke rock.
- Stat:
 O cæca
 nocentū
 consilia,
 o semper
 timidum
 scelus.
 De gamle
 bespottis.
- *
 Se:
 Nullum
 caruit
 exemplo
 nephas.
- Syr: 10.
 Det lyckis
 mangen i
 onde sa-
 ger/ men
 det triff-
 nis hanne
 til fore-
 derffuelse
- Affuinds
 siuge.
- Jaa/

IOAB. Ja/ den Benaia/ Preste kleppe/
 1. Paral. Jeg acter ham ick ved den skoleppe/
 28. Huor hand kand skreppe.

1. Reg. 2. Skal den Benaia mig fortrycke?
 Alt skal hand nyde vel god en lycke/
 Lader ieg mig trycke.

Detudes De ligger altid i Kongens øre/
 re. Det duer nu inthet/hvad de en gøre/
 Som ieg kand høre.

Ironice. AB Jathar:
 Den gamle Narr.

Plaut: Joab / Joab/
 Nam es Den gamle Ab.
 go hanc De smact ick en nu Joabs teact:
 Machæ Jeg bære vel denne foruden min tact /
 ram mihi Trag/ huem mig acter at sticke aff sæde/
 consolari Hand skal der ved lidet lee/eller quæde/
 volo. Meget snarer græde.

Jacobs De saa at lade Joab raade /
 Teact er Om det skal ellers bliffue til maade.

ABIA. Vil Salomon til riget ind/
 Alt skal hand haffuet i begge vor minde:
 Adonia er vng / en Herre saa fex/
 Kong David er gaml' oc nu afflex:

Plures ad Det morgen skin/
 orant so Er lifflig oc fin/
 lem ori Aftens soelrøest/
 entem. Den acter wi løest.
 quàm oc
 cidentē,

ACTVS II. SCENA IIII.

D ij

David,

ACTVS II.

Dauid, Nathan, Benaia.

Kongen sider paa stolen / hans Pro-
phete / oc hiemmelige Raad / staar for hannem.
Der op regner hand sit Riges største are / oc
Beprydelssse / met hiertens glæde : Oc forma-
ner Propheten at hand met flid optucter hans
yngre kierlige Søn / Salomonem / Israels Rige
til are / oc glæde. Nathan gissuer sin disci-
pel en deylige berømmelsse / oc raadet varer
Kongen at / om Adoniae raserij / oc anslag / dog
den godehiertet Fader icke vil engang straffe
sin Søn / oc sige / hui gør du saa :

DA :
Rigens
største be-
pnydelssse.

1.

En største priiss / oc rigens ære /
Blant skøne ytring / oc gaffuer flere /
Der Herrens dyrkelsse / ren / oc klare /
Som hand det selff lod obenbare :

Guds res-
ne ord.

2.

Item god ordning i Kirke handel :

Ordinanz
politij.

3.

Oc god politij i verflige vandel :

Vor ypperste ære / vor glæde det ere /

Oc alle deris / der Krunen bere.

NA :
Kongens
embed.

E. N. haffue hid vend sin flid /

Met vogne netter / oc daglige ijd /

At hielpe Guds dyrkelse paa sin foed /

1. Paral. 14

Det Saul forsoympte / oc effter sig loed.

1. Paral.
24. 5. 6.
25.

BENA :

Paa alle staters ordning / oc skick /

En god
ordinanz
oc Kirke
skick.

1. Paral. 28.

Jeyl icke en eniste tytel / eller priick :

Israels
Sekreters

Men alting haffuer sin lifflige gang /

Som Instrumente / oc lystige sang /

1.

Som

Solter
oc Leet
mind of
der Da-
uids go

NA :

DA :
Kongens
puff.

NA :

Sesne
die Tuo
me.

DA :
NA :

SCENA IIII.

15.

Søster
oc Leens
mend off
uer Das
uids gods

Som senre hyule/ huer i sin sted/

2.

Som Lemmer søyes led i leed/

3.

E. N. haffue lagt Hierne i Bløed/

At mand skuld' icke see nogen støed.

N A: Al wmag/ omhou/ oc store arbed/

Ach/ Gud være loffuit/ ere vel bested.

D A: Aff hiertet glædis wi der ved /

Kongs
ønst.

At wi kunde kommet vel aff sted/

Gud giffuet/ at vor Kærlige Søn/

Vor Salomon vilde bliffue Røn/

Det at forfremme / ved mact at holde/

Naar dette vort hoffuit er lagt vnder molde/

N A: Jo/ naadigste HERRE/ Jeg siger det vist/

Vden hyckelerij/ oc argelist/

Ketsins
dig Ties
ner.

Her er stoer haab/ oc glæde i hende/

Om ieg Herre/ Salomon ret kand kende/

Israels ære/ oc herlighed/

Met herlige dyder er hand bered /

Al hans gebære /

Er tuet/ oc ære /

Al ord/ oc lære/

Førstliget det ere:

Bliff / oc forsigtig/

J tal' oprigtig /

J lader prectig.

En vng
kerets
berømt
melise.

Jeg vundrer self oc mest der paa:

Der for heder hand min Jedidia.

D A: Mon hand ville holde ved bogen fast?

N A: Jo/ HERRE det haffuer ingen brast/

D iij

Det

ACTVS II.

Syr: 47.

O hør
vel lærde
du i din
ungdom
oc du vaa
et fuld
aff for
hand.

Discipel
gaar off
uer me
stren.

DA:

Tuemes
strens
ad.

Løn oc
afftack

NA:

DA:

NA:

BENA:

Ungdōs
last.

Det er hans lyst/ hans største rou: 72

Dog er det en sialden suel til hou.

Dybe sprock at tale/ det er hans Råde/

De Høisang / er hannem til råde:

E. N. Psalmer veed hand at siunge

Ved Instrumente / oc lifflige Tunge:

Hand seer saa skarpt i naturen ind/

At hand mig selff gøre dermed blind:

Hand veed allråde at disputere

Om vrter/ træer/ oc saadant mere.

DA: Vi vide eder tack / slaar der til lijd /

I vende her paa eders største siid:

I soer oss før / saa dyre en æd/

De Rigens Raad/ her vaare til steed.

Vi haffue hen giffuit i eders haand

Det allerkærist wi neffne kænd/

I skulle foruente en herlige løn *

Aff oss/ oc aff vor kærlige Spn.

E. N. skulle stet inthet tuile/

Jeg vil det gøre / met slijd / oc ile.

Gud giffuet / at HERR ADONIAS

Ville fare frem / ved same pass.

DA: Nathan/huor hugger hand aff sted?

NA: Vel HERRE / det ieg icke andet veed.

BENA: Eders N. skulle alt haffue Dyet hof / *

At hand icke bliffue formeget soff.

Al disciplin er hand foruoren /

Sin egen Herre er hand moren/

Hand slaer til hob en Jørstilige Hoff /

De mene hand haffue der til god loff:

Begynn

Facit hic
quod
pauci vt
lit magis
suo obse
quens.
Plau:cur:
En siald
suel.

*
Ioue:
Mercedē
appellat
quid es
nim scio:
&c.

*
Sen: oca.
Regens
da magis
est feruis
da ados
lescentia.

NA:

DA:

NA:

DA:

BENA:

DA:

NA:

BENA:

DA:

BENA:

DA:

DA:

BENA:

NA:

Bezynde oc selff ad holde Huff
Met sine Drauanter/ i daglige suff.

NA: Men naadige HERRE seer til i tide/
Jeg frycter det bliffue til angst oc quide.

DA. Ach/ Nathan hand er off saa fær/
Det kand icke altid lige ens ver /

David er
for blod
oc mild. Wi vil icke sige det i lønn/
Hand er vor elste/ oc denligste Søn.

Det unge Blod vil alt regere /

De met deris lige saa dominere/

NA: Ja/Naadige HERRE/ men dog til maade/
Saa at de en selff formeget maa raade/

DA. Skulle wi vor Sønille saa bedrøffue?
Ney lad hannem saa sin yngdom prøffue.

BENA. Ey straffer dog met et eniste ord.

DA. Ach/ ingenlunde/det er stoer mord.

NA: En Beck / ere bedre at stille/ end aae:
Saa pleyer det alt i verden at gaa.

BENA. Der ager mangen oc klore met sugbe/
Dog maa hand off effter Bognen løbe.

DA. Huor miene du det Benaia vijs?

BENA. Jeg sagdet hen vdi en quansuijs:

Raadens
embed. Achitophel/oc Absalon/
De leffuer en nu her paa Zion.

DA. Ha/ ney / ney/ ney/ tale aldrig der om. *
Adonia er der til alto from.

BENA. Wi raader i lader Herre Salomon Hylde:

NA. Nu kunde eders N. off inthed besynde.

* *
Adeo in
dulgent
sibi latius
ipsi.
Iuuen:

Last vdi
en hellig
Mand.

*
Teren:
Verum
nimia ille
la licen
tia profes
sto eua
det in as
liquod

ACTVS magnum
malum.

*
facit hic
quod
pauca
in magis
firo obla
quens.
Plautus:
En faldet
fual.

*
Iuue:
Mercedē
appellat
quid et
nimisio:
dic.

*
Sen: oct.
Regens
da magis
ad ados
lelentia.

ACTVS II.

ACTVS II. SCENA V.

ADONIA, IOAB, ABIATHAR,
K R A G E.

Procedit
Adonia
ampliore
habitu,
& splen-
didioris
bus orna-
mentis,
supatus
satellitio
custodū
corporis,
armatoꝝ
rum.

Accedunt.

IOAB.
Gloria
milit.

Adoniam
Adoniam.

Joab
loq.

ADONIA

ABIA :

De gaudis
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Senatus
et iustis.

Adonia haffuer nu vdstafferit sig/eff-
ter prestens/oc øffuerstēs Raad/met Drauan-
ter/oc Hoffgesinde/oc Raadsfører sig yderme-
re met sin onde Raadgiffuere/ de disputere til
oc fra/ om mange blodige anslag/ omsider be-
slutis saa/ at mand vnder en gudelige skin let-
tiste ved offer/ kand gaa vnder iorden/ oc sni-
ge sig til Kongeriget behendelige/ vde al Suer-
deslag. Men Menisken eere dog inted/ store
Pf. 62. Golt feyle oc. De veye mindre end inted/ saa
mange som de ere.

ADO: **H**ør du/ løb hen/ kald Joab hid :
Aman/ Hent du den ypperste Prest met sid :
dat famu **S**taar i der hen noget mere til side/
los. Huad wi ville handle maa i en vide.

Lyckens Det taar en Lyckis i mere oc mere /
vstādigs Det taar en gaa effter min begære :
bed. „ Lycken er først saa smigget oc blide/
„ Mon wi skulle dristlige paa hende lide :
Meden ieg haffuer dem i lede toffue/
Huad skulle ieg da icke taardet voffue ?
Huem taar fortørne de ypperste Prest :
Staar hand icke nu hoff Herren nest :
JOAB haffue mact oc Herredom
Offuer alt Krigo Golt/oc Landzknechte from/
Hui

Sen.thy.
Nunquā
rebus cre-
dere læ-
tis.
Quis ho-
mo est
ranta cō-
fidentia
qui facer-

Acces
dunt.

Hui skulle ieg icke til Joab hobe?
Paa hannem taar ieg vel kaste min Kobe.

Kaabe
paa en
brøden
gierde.

J gode Herrer / som i mig Bad
J allemaade bar ieg mig adt:
Drauanter / Vagne / oc Jørstlige pract:
See denne Jyrat oc ypperdract.

IOAB. Det teckis mig / det er mig kert/
Slinde Ellers vaar det en sjetting vert:
Mickel. ,, Mand pleir at sige / som Mand er Klæd/
,, Saa er Mand oc antagen oc hæd.
Hæd som
Klæd. Saadant maa i alt hæffue til ræde/
Om i vil effter krumen læde:

Joabs
sact.

Naar mand hæffue icke at gipre med /
Huort kunde i nogen steds kom' aff sted?
,, J skulle alt læffue eder paa Hunde
,, Jørend haren løber / alle stunde.
Det ere icke heller en Mands gerning/
Lige som Mand om Rige vil kaste terning.

ADO: Huor staar wi da dette an behende /
At det kunde snart tag' en god ende?

ABIA: Wi maa begynde en vnderlige rey / *
De gamle Skuld David saa lenge være i eders rey?
ere i vey.
Forraderij er mange fold

*
O quan
tum bo
num est
obstare
nulli.
Se:

Da mest / naar nogen er skødt oc sold:
Jeg staar hof Rongen i passlige gunst:

IOAB. Diff bedre kunde wi bruge vor kunst:

Ja / her saa sact at sige i lønne/
Som hand mig troe / skal ieg hannem løne:

Blod
hunds Huad wi skulle brug' enten Suerd / eller Kniff/
Snart kunde wi stecke en Kongens Liff.

E

De

ACTVS II.

Iuuen: De lade de andre til hobe springe
 Nulli Offuer denne Zabel / oc skarpe Klinge:
 grauis est Naar Koppen er aff / fand gaasen en tecke:
 percussus Saa raader Joab / oc ingen gecke.
 Achilles. Thi naar eders fiender er' alle myrde /
 Er icke dette Rige eder ene bestyrde?

K R A: O Gud beuar huer erlige Mand
 Fra Joabs raad / siger Amen paa stand.

A B I: End om wi giffue hannem duale drycke?
 passue Huad gielder hand skall icke lenge hicke.
 dryck. Eller och wi lader hannem føre bort /
 I blinde Fængsel / mand veed' en huort.

K R A: Hey/ Her Jens Klocker/ holt hart abag/
 Hey/ tag til fange/ lad far' i mag.

A D O: I taar en saa eders houe de brecke/
 blod Eders kunst/ oc raad/ saa vijt hen strecke.
 drager. Naar Kongen saar at høre den larm/
 Hand styrter strax aff idel harm/
 Der slacker i hannem icke vden en Aand/
 Thi hand icke lenge leffue fand.

A B I: Huad giord' eders Broder Absolon /
 passue Drog hand icke heden til Hæbron?
 raad. De vnder løffe oc offers skin
 Der at forrade Fader sin.

Salt helz ,, Ja denne hellige skinn oc glans
 lighed. ,, Føre mang' en Herre bag i dank.
 I skulle oc drage til SHelech /
 De rette der an en stoer pancket/
 Eders egen Brødre/ oc Juda raade
 Skulle i til Offeret biude lade/

Exeat
 aula, qui
 volet esse
 pius.
 Luca:

Recepta
 pontificis
 cū mul-
 tis seculis
 probata.

2. Samu:
 15.

De

Exeat
aula, qui
volente
pius.
Luca:

De onde
ere selfs
boden.

IOAB.
Gammel
Rald.

Gammel
Krigs-
mand.

Vnder
gang.

K R A:

Sum:
15.

De flere vennere/ huld' oc faste/
Som halen icke i Vand ville faste.

Der vil wi eder smuct opsette/ *

De fly alting meget vel til rette.

Wi tho vil vel selboden komme

I huad det gaar til skad' eller fromme.

Men dette raader ieg som eders ven /

I drager icke for hobsterck' hen.

Thi bliffuer Kong David dette vijsf /

Wi faar der aff en ringe prijsf.

„ Det er io ont at gisre grød

„ Vnder en gamle Krigsmands skød.

Jaar wi eckon først/ en liden forspring/

Trak/huem mig fand optage oc tuing?

Saa fact skulle i eder der hen sticke /

Lige som i vnder iorden gick.

„ I hoer/ forræderij/oc mord/

„ Plehr mand at liste hen vnder iord.

„ I Sab løber vnder/ieg offuen oppaa:

„ Huem troer i best met ære fand staa?

A D O: Leger vaar' i morgen ved Kogel kilde /

Seer til at i komme icke forsilde.

A B I A: Jeg vil betimelige reyse did/

Bestill' oc lassu' alting met flid.

*
Ouid:
Consilii
um resq;
locusq;
dabunt.

En vijsf
ord aff
en Gæd.
Ad spes
ctatores.

ACTVS TER-

TIVS. SCENA I.

E ij

Nathan,

ACTVS III.

Nathan, Zadock.

Nathan oc **Zadock** / drager medþuick
offuer **Kongen** / oc hans **huff** / forvunder sig
huor aff **Saadane** store vlycke indfaller blant
Kongens deylige **Börn** / at endog de ere vel
hæiborne / oc vel opdraget / ved god disciplin /
mange aff dem ere dog aarsage til foraldernis
hierte sorg oc spot. * En viiff **Søn** glæder
Faderen / oc it daarlig **Menniske** er sin **Moder**
til skamme.

Proverb.
15.

Du vinge **Lecker** / tager ille aff sted /
Din gamle Fader maa holde ved. .

NA:

En lycke maa io være meget tynd /
Det maa io være en forderuede brynd :
Naar en hæffuer **Börn** / deylig / oc mæge /
Den største part skulle giøre hannem

Voyd i
Börn.

Eckon ære for to / men spot for fem / (bange.
Huem det vil ellers vel giffue i giem :

Vonslect.

Ja glæde for en / for fire sorg /
Saa gaar det her paa **Zions borg**.

ZA:

Jeg vunder alt ieg vundre maa /
Hui **Dauids Börn** taar sticke sig saa.

Kong Da
uids w
lyck i hu
set.

Först den wlyst oc ond Animon / 2. Sam : 13.
Derneft hin oprörst **Abolon** :

Saa **Thamar** / den arme krencket **Pige** :
Huad skulle wi mere om dennom si ge.

NA:

Wi maa vel sett **Adoniam** hoest /
Thi hannem och følger passlige roest.
Nathan

Heroum
filiij ple
rumq
noxæ.
Perlucet
omne re
giæ vitiū
domus.
Se :

ZA:

NA:

*
Iuue :
Dedit
hanc co
ragio la
bem, &
dabit in
plures :

ZA:
NA:

SCENA I.

19.

Z^A: Nathan giøre sit/ saa giøre Jehiel
I Præceptorer / det veede wi vel.

N^A: Det er nu det / det andet igen/
Der ere alt flere Tuctmester end en.

Du gode Nathan/ 1.

Du onde Sathan/ 2.

Du Adams Blod 3.

Gør vedermød/

Du onde samgang 4.

Gør off tit bang.

Tuctmes
Ber.

Det kund' oc hend' / at federne synd
Er en aarsag til Børnens wkynd.

„ It Barns wdyd er Faderens plage :

* Iuue : „ Det veed ieg vel / ja denne dage.

Dedit * Nu Joab/ nu Achitophel/
hanc con De veede til hoffsu' at gøre skel.

tagio la Huad wi i dag kunde lere frem/

bem , & I morgen løber det op aff sem/

dabit in See nu/huor Adonias

plures : Slaar sig flux løess/ begynder at rass.

Ieg vil icke heller det holde i dyld / *

Den gode Dauid haffuer oc sin skyld.

Hand er forblødt i herte oc sind :

Z^A: „ See/ der er lyske paa alle skind.

N^A: Benaia / oc ieg/ wi sagde hannem frij

Om denn' Adonias raserij :

Hand suared' / hand vild' hannem en bedrøffue/

Hand maatte vel sin vngdom prøffue.

Ieg haffuer giort mit /

En anden gøre sit.

*
Qui non
vetat pec
care cum
possit ius
bet. Ses
nec. in
tro :
Lyf paa
alle skind.

E iij ACTVS

ACTVS III.

ACTVS III. SCENA II.

Adonia, Sobab, Nathan, Iebebar, Elisua,
Kong Dauids Sønner.

Her kommer Adonia for Seholen/ oc
lader kalle sine Herre Brødre til sig / Gesteblus
der dem til sit offer / met søde ord / at hand
In pros. Land indsnere dem / i sin forbund mod Salo-
scenio monem. De troer hans slege ord / oc i deris
conuenis. herters simpelhed følger hannem effter.
unt, seq. Thi hans Mund er blødere end singr /
modeste oc hand haffuer dog strid i sind. Hans ord ere
salutant, smidigere end Olie / oc de ere dog dragne
& gerūt Suerd.
vt prin-
cipes.

ADO:

Or HERRE Fader siunger saa
(Min Herre Brødre skul' i forstaa)
Det wi i Psalmen finde maa :

psal. 55.

psal. 50.

„ Der som i HERREN løffter iette/
„ Det at betal' i ey forgette.

Lige som
Absalon
sød paa
sin lyffe.
2. Sam. 15

Jeg løffuet wdi min store siugdom/
At ieg skulle Offer' / oc bliffue from/
Naar Gud wld gøre mig sør igen /
Oc ieg maatte komme paa funde been :

Lengn
ligger til
sæde.

Det er forhindret ind til nu/
Det angreer mig aff gandske hu.

„ Der er saa meget off slaar hen fraa/
„ Naar wi det gode vill fatt' oppaa.

„ Jeg taar icke nu forholdet lenger /

„ Thi wi altid til HERREN trenger :

Idag

SCENA II.

20.

Paastod. I dag er løfft/ oc Offer/ bered/
 Jeg vil oc drage strax affsted.
 Thi beder ieg eder min' Herre Brødre kære/
 I wil mig veede den Bøn oc ære /
 Oc tage eder til den ring' wmag/
 Oc følge mig hen til Offer i dag /
 Mit Offer at ære / for mig at bede/
 Mit Offers kaast er langsiden ræde :
 I taar en frygte i nogen maade/
 For nogen wlyck' / eller nogen skade/
 Det skal/ met Guds hielp/ bliffue vden fare/
 HERREN skal eder vel beuare.

SOB: Vor Herre Broder i gør' alt ret :
 Kongens Bøn,
 Betaler Gud det i haffue iett
 Saa pleyr vor Herre Fader at gipre/
 Det wi huer dag kunde see oc høre.

NA: Wi fuld' eder gerne til dette sinde/
 Kongens Bøn,
 Dog om wi haffd' Jehiels minde.

ADO: Huad? Jehiel taar hand och det forbiude..
 Thrafo.
 Det maat en oc en Hund fortryde.

Nero.
 Jehiel/trell/huad vild' hand gøre?
 Liceat
 Skull' hand eder taar for Konge føre.

facere
 Huad? frycter i for den Jehiel?
 q Seneca
 Vil hand knytte Kongens Børn ved hæl?

imphar.
 Ney / Herre Broder Adonia/
 IEBE:
 Det skicker sig dog icke saa.

Kongens Bøn.
 Jehiel er sat i Herrens sted/
 Lige som hand vaar vor Offrighed/

ELI: Det staar icke vel / at de Høiborne
 Kongens Bøn,
 Sine Præceptorer ville forforne.

Førstlige
 dyder.

I. Para. 25
 Jehiel
 vaar hof
 Kongens
 Børn.

Claud :
 Virtute
 decet nō
 sanguine
 niti.

✱
 Iuena:
 Metuens
 virgæ is
 grandis
 Achillen.

Bok

ACTVS III.

AD O: Bøh velten Herre Brødre / hui frycter i saa?

Prouerb. Vil i eder lad' en fryct indflaa?

28. Ney/ Affue gør en forsagder Mand/ *

Det er icke Der Land' oc Kig' en beskerme kand.

Pe gaar at Huad er nu det huem kand mystencket?

ansæper sonen/ thi Vor rense er god/ huem kand forkrencket?

hand gør Vi drager bort/ at Offre Gud/

oc vel ilde De gøre effter vor Herre Saders bud.

de for it Vor ypperste Prest kommer selff dere

flycke Den hellige Sader/ oc venner flere:

Brød. Icke longt her fraa/ hoss S Oheleth sten/

Vden faar I kund' oc komme paa stand igen.

ar Sieru I her for haffue i det inthed behoff

salem. At bede nogen om forloff.

SOB: Gud giffue til lycke wi vil eder finde/

Icke snar Gaa i eckon faar til dette finde.

finde.

ACTVS III. SCENA III.

IEHIEL, Kongens Børns Tuctmester/

NATHAN, Prophete / Salomons

Tuctmester.

Præcedit Adonia adducens secum domesti-
cos custodes, & totum satellitium. Principes
subsequuntur, confluunt alij proceres. Pontifex
adornat sacrificium in altare ex saxis quadratis
extructo, cui paruulam struem leuis materiæ
imponit, quæ puluere sulphureo leuiter insper-
so, facile incendi & puram flammam reddere
potest.

*
Krantzi
us libro
3. Ostro-
gotorum
cap. 20.
Nogē aff
de Ostros
gorers
raad/ for
bød drød
ning As
malasuins
ta at hun
icke skulle
lade affue
deris vns
ge Herre/
da Saders
løff / i sit
ortede aar
oc berets
ter at det
vaar icke
de Goter
deris vns
iff/ at des
ris vnge
Zieker
skulle ves
re vnder
disciplin
Thi de
Niente /
de bleffue
der aff
formeget
blødhier
ter/ etc.
Njen dets
te vaar
icke ret
berendst.

IEH
Senex
grauis.

SCENA III.

21.

potest. Sacrificium quidem (ouis aut vitulus)
spectatoribus ostēdi potest per Leuitas, sed assa-
ri aut comburi non patitur præsens tempus.
Coeterum scaturiginis effigiem in eodem angu-
lo prosenij fingere conuenit canalibus dedus-
ctis ad altare fere, infusa aqua, locoq; inun-
brato.

De tho Tuctmestere taler met hin
Anden / Thi el veed icke huor de vnge Her-
rer er bleffuen / bokømrer sig meget der offuer.
Thi hand frycter for wlycke / Nathan pro-
phet hans Medbroder gissuer hannem nogen
vnderujsning om Børnen oc trøster hannem.
Thi haffuer nogen it embede da skal hand ta-
ge vare paa sit Embede / larer nogen da skal
hand vare paa lardommen etc. 1. Thessalo: 5.

Rom; 12.

Vi bede eder kære Brødre at i ville kende
dem som arbeyde iblant eder / oc ere eders for-
standere i Herren / oc formane eder / elsker dem
dissniere for deris gerning skyld / oc varer fred
sommelige met dem.

Peg finger / sker tender / tou hannem aff lud /
Den Geck / den Abe / den Skumpelskud.

IEH:
Senex &
grauis.

Al dett' icke harme?
Det Gud forbarme:
De stue sig Hen/
Lod mig i gen.

Det er icke vunder at ieg er graa/
Thi ieg slige støb optage maa.

I

Alch

Sorg for
Skole
børn.

ACTVS III.

Ach Ach mit hierte/
O sorg/ o smerte.

NA: Huad er paa fæere / min Jehiel?
IEHI: Ach gode Nathan / mig skeer wffel.
NA: Vor Kongelige Børn/ huor lider dem?
IEHI: Det maa Gud veede/ de ere icke hiem:
Jeg leder vde/ ieg leder inde/
Ach/ ingensteds fand ieg dem finde.
Jeg veed' en huort de stoffu' eller stoffue/
Det maa io mig diff mere bedrøffue.
NA: En/hielp oss Gud/ huad skal det være/
Er Børnen huercken hist eller hære?
Waar vor' Adonia icke der inde?
IEHI: Hand kommer saa offte' i min vniinde.
Hand loed sine Brødre kalle for døre /
De gaff dem nogit hemmeligt fore.
Siden sluppe de hen / ieg veed' en huort.
NA: Jehiel/ieg haffuer for sanden spuort
De fuld' hannem hen til Offers gille/
IEHI: Jeg frycter det skal smage dem ille/
2.Sam:13. Skøn Absalon bød oc til gest/
Absolons Slog dog sine Broder som en best /
Gestebud Ach / Ach/ ieg saare befrycte maa/
At det nu lige saa vil gaa:
Huad dette betynder/det maa Gud vide/
Gud naade dem der til skulle lide.
Hør gode Nathan/ HERRENS Seer/
Er Salomon/eders Herre/oc der?
NA: Nej / nej / thi hans Stoel vaar icke rede.
Bag dør
cen. Wbodne mand huor er hans sæde?

Den

Den Joab givr vel det smør reent /
 Jeg frycter hand haffuer alrede spent.
 Vi faar vel snart tidende der fraa.

IEHI: Beraadet Gud huore dette vil gaa/
 Her er alt noget nyt paa ferre /

Saderlige Giffue thet Gud huad det skal vere.
 Emhu. O Gud beuare det Kongelige æt

Fra all' wlyck' fra mord/ oc mandstet.
 Det vaare da gaatt/meden de vaare smaa/
 Nu haffuer ieg andet at tencke paa.

„ Huor snart kunde sig en wlycke til drage /
 „ Her skeer saa meget i mange dage.

NA: For Kongens Børn taar i en gremme :
 HERREN skal dem beuare oc giemme :
 HERREN antuore wi dem i vold/
 Hand være deris eneste wern oc skiold.

ACTVS III. SCENA IIII.

Stant procures circum altare pontifex solus
 cum Leuitis eminentiore loco apud sacrificium,
 atq; ita conuersus ad Adoniam verba facit.

ABiathar, den ypperste Prest / Adonia,
 Sobab, Nathan, Iebehar, Elisua, Kongens
 Sønner.

Ioab, Zffuerste/ KRAGE

Elihu, } Høffuismænd.
 Esri, }

S ij

Her

ACTVS III.

Her gaar forræderi oc oprør an i det-
te wgudelige raad / huor de ypperste Herrer
i Riget raadsla til sammen / oc giøre en sterck
forbund indbyrdis mod Herrens saluede. Vær-
nen mod deris Herre Fader / oc Broder: Kis-
gens Offuerster mod sin rette Herre oc Konge:
Den ypperste prest / mod Guds klare vilie / oc
forsum. Joab holder Adonia ord / de andre
indrømmer Adonia forset / Reiser hannem til
Konge / met ad oc haand: Oc Adonia setter
Gesterne til Bords / de ere alle secker oc trygge.
Men den som Boer i Himmelen leer at
dem / oc HERRER bespottet dem: naar
den wgudelige truer den retferdige oc bider si-
ne Tender sammen offuer hannem.

ABIA. **G**ode Herrer / huer oc en
Begynde Som er tilstede hoss denne sten /
icke oprør HERR' Adonia / hans Herre Brodre kære /
i staden / Andre Herrer / hans venner ere /
oc heng Wi holder ved vor Faderne stic /
dig icke til Den wi aff dem i hende stic :
Almuen / At loffue lyffte / det at fuld ende /
etc. Tene At slacte Offer / oc ild optende :
Gud skal Saa mener wi at giøre det gott /
see mine Naar wi saa dyrefter Sebaoth /
store Of Som hand off self forskriffue ioed
fer der Diff coere monia / oc dyrefelse goet :
saare. Saa effterdi Herr' Adonia
Syech. 7 E. N. loet bestillet saa /
Phariseer

Plau. Ru.
Atq; hoc
scelesti il-
li in ani-
mum in-
ducunt
suum, lo-
uem se
placare
dōis hos-
tijs, & o-
peram &
sumtum
perdunt,
ideo fit,
At quia nis

At ieg i dag skulle Offer brende/

Thi bør eder nu at giffue til kende/

Huor saar E. N. haffuer dette anret/

De stactet / oc kaaget i Sohelet/

Saare Kloe Naar det er giort/ saa vil ieg gisre/

De.

Huad Preste embede sig metføre.

A D O. Verdige Fader Abiathar/

Eders gode villie ieg forstaar /

At ieg skal giffue her til kende /

Huor saare ieg lader Offer brende:

Marfage her til/ de ere tho/

Den først / at ieg vil findis tro/

Opleg oc De holde Gud mit lyffe/ oc jette /

dict.

Jeg i min siugdom loffuit slet/

Om hand vilde giffue mig sørlighed:

Hans naade er io mig beteed.

Det andet huad wi haffue for hende

Skal Offersten Joab giffue til kende.

IOAB. I gode Herrer/ i Mend aff Juda/

Impia

Met denne sag haffuer det sig saa.

sub dolci

Effterdi Kong David er meget suag/

melle ves

(Gud spare hans N. mangen dag)

nena la

At hand (diss verre) ickelenge kand leffue /

tent.

Bor kald/oc embed/aff oss vdkreffue/

Ouid.

At tencke paa Rigens nytte/ oc gaffn/

Syr: 19.

Sør wi den gode Herre skulle saffn.

Der ee

Huor snari haffuer hand sin visse helsot/

mangen

Maa wi ickel frycte for skade oc spot?

skarp sin

Bor naboe skulle vel acte det/

dig/ oc

Philister/ Syrer/ oc andre met/

dog en

Skalck/

oc hand

I iij

kand vte

hil ei ac-
ceptum
est à pers-
iuris sup-
plicij.

1.

2.

De

ACTVS III.

sage huort
hand vil.

De sider paa spryng/der effter de haage/
Om wi en Konge paa ny opstaage/
Om Riget stander verie løess/
At de kunde bringe oss paa en røess/
De fald' her ind met vidie / oc brand/
De skend' oc Brend' Israels Land/
Mon wi icke det for Gud skulle suare/
Om dette Rige kommer i fare :
Endog Kong David oc andre saa/
Vil Salomon skulle riget naa.
Dog kand en blind vel der paa treffue/
Det raad er huercken nyttig heller gessue.
Proverb: Hand er en yng sperlemmit dreng /
4. De riget kand en tøffue saa leng /
Vaar Kongen rørinde/ her oc døre/
De lode sig bruge/ at være paa fære :
Da vaar her ingen mangel eller nød/
Vi taarde en frycte for nogen støed/
,, Er det icke bedre i visse end i vente ?
,, At haffue selff end læde oc fente :
Icke burd' ham eders saa at for skiude
(Lig som hand viste lack eller liude
Met eders i Herrers) hans ectuge søn/
Mere end den anden / hans kærste Søn.
Joab suat
ser / oc
Tersker
met Tons
gen.
Huad er det andet end gaa i voll/
De blant skøne Perler opsøge koll ?
Skal dette Rige nu vere it arff /
Saa rammer til eders egen tarff :
Adonia er bode eldre oc støre/
Huem vil hans fødzelis ret forgiøre ?

Joabs
falske oms
hygelige
bed.

Skal

Skal dette Rige nu være it faar?
 Da høyr eder best at see eder faar /
 Ikke ansee vild / skenck eller venskab /
 En acte Kong David / en mig Joab /
 Men faare den mest duelig ere /
 Det ere oc Herrens egen lære.
 Adonia er stor / en sterck / rask helt /
 Vijs / oc forstandig / oc rede melt /
 Wi faar eck' en stemmer
 Stemmer / oc demmer.

KRA:

IOAB. Hand biuder got til / vil det fuldkomme
 Ved haand oc eed / at vere off fromme /
 Huad i forsetter vil hand indrømme /
 Alt huad en Kong tilbørlig kand sømme.

Tilbod.

Trysel: Om nogen vil end her mod sige /
 den ene Hand maa alliguel bukke oc vige.
 Munds Thi wi haffuer giort saa stercke contract /
 Fraag. Det kand icke andet en bliffue ved mact.

Pla. Af. Huem det vil icke indgaa met gode /
 Non des Hand maa alliguel falde til fode /
 eet sus Ikke taar der heller nogen fryete
 perbum Om Konger spørrier dette ryete:
 esse hos Thi ieg taar suere der paa met skel /
 minem Hand harmer sin Søn foringen del.
 serum. Therfor i Herrer sambøris here /
 Oc giør effter denne Adonia begære.

SOB. Huad siger Abiathar HERRENS Prest:

ABIA: Jeg pleyr at følge den store hob mest.

IEBE: Til Riget giffue wi hannem faare /
 Om i det ville for Kongen forsuare.

Ha

ACTVS III.

ABIA. Ha det skal haffue huercken mangel eller brect/
 Huad tencke i Joab om ieg er geck?
 Jeg vil icke stort gyld' offuer galle/
 Den Salomon mig ille befalle.

IOAB. Jeg giffuer hans N. oc min samtycke.

ELIHV. Wi yncker Kong Adonia til lycke.

oc ESRI. Wi yncker Kong Adonia til lycke.

ABIA. Nu vil ieg lade det Offer brende
 Oc alting der met at haffue god ende:

Incendit
 holocau
 stum suff
 lante Sa
 rhana.
 Concur
 runt.

Forbund/ forbund/
 Ket fast i grund/
 Aff hierte oc Mund:
 Meden Offeret brender/
 Ved æd/ och hender.

Applaus
 sus vulgi.

Skalde
 forbund.

ADO.
 Extensa
 manu ad
 igne iur
 rant.

At hold' et fast
 Ved tryg handtast.
 Wi ville haantfeste
 Det minste/ met det meste/
 Det billigt ere/
 Der paa wi suære.

IOAB.
 oc alle de
 andre.

Huldscaff / Mandscaff/
 Huldscaff / Mandscaff/
 Ved lifff/ oc ære/
 Der paa wi suære.

KRA. Met Mund / oc Tender / met Kniff/ oc Skebe/
 Naar fancker vandter / er ieg til stede.

Trak / Joab mellem mig/ oc dig/
 Huem best sin æd land holde vden suig.

ADO. Haffuer tack i Herrer/ huer oc en/
 Gipper nu saa vel oc følger oss hen

Til

Forcer
ders Ges
tebud. Tu berds / at wi kunde faa off mad /
De giøre off noget lystig' oc glad.
Vor kære Herre Brødre i sider hid /
Vor ypperste Prest paa denne sid /
Vor offuerste Joab sider der /
Vore gode Hoffuismænd sider her /

K R A: Her bliffuer icke lang sæde aff /
Ad spe^s Mig tyckes at stolen staar paa raff /
Aatores. Min Stoel vil ieg icke effter læde /
Jeg tencker de bliffuer icke verm' i sæde.

A D O: Drauantere / tager vaare paa /
At ingen off belure maa.

Ouid. I gode Herrer / wi gierne om bad
Sum. I vil giøre vel / oc faa eder mad /
lix, quis De staar al tancke hen aff eders hou /
enim ne^s De tager eder til god liiff' oc rou :
get hoc Den dag skal være vor fryds høitid /
felix^q Thi løcken er off saa meget blid.
manebo.

Sene.
Alieno
in loco
haud sta
bile res
gnū est.

ACTVS III. SCENA V.

Achimaas, Zadocks Søn / bebudere /
Nathan, Prophete.

Achimaas Prestes Søn pleyer at lade 2. Sam. 17
sig bruge i speyderij / løber her fram oc bebuder
Nathan Prophete det hand haffuer seet / oc
hørt / om Adonix oprør / huor hand er reist
mod Kongen. ¶ I Tienere verer eders le^s Col. 3.
gemlige Herrer lydige i alle ting / icke met tien^s
ste faar

ACTVS III.

ste faar øyen/ som at behage Mennisken/ men
met hiertens enfoldighed oc met Guds fryct.

ACH:

Ach / Ach / oprør /
Kunde wi nock høre :
Du arme Stad /
Du est forraad :
Ach / Zions Slot /
Dig bydes spot.

NA: Achimaas huad er det for jammer ?

Huad er paa fere / farer du met flammer ?

ACHI: Ney HERRE Nathan ieg siger sande / *

Jeg frycter i faa det snart i haande :
Onde tidende haffuer ieg at bære.

NA: Dem fand wi ingenlund vnduere.

ACHI: Jeg vaar der neder hof Røgels kilde /
Der giør Adonia Offer gilde /

Sandru Tiener. Hand lod der siude / stæge oc bræde /
Der er for haand stor lyst oc glæde.

Adonia er op mod Kongen reist /
Hand er alrede til Konge keist:

Den ypperste Prest Abiathar
Giord' Offer / oc Røgelsse / paa Altar :

Adonia Brødre / Joab tillige
Oc Judæ raad / hørde ieg da sige :

Wi gissuer Adonia vor samtycke :
Adonia til lycke / Adonia til lycke.

Nu lassue de til at giøre god rust
Oc drikt' omkring met Rand' oc Krust.

Sig

*
Omnis es
nim des
bet sine
vano nū
cius esse
maior
remq; tis
mens ser
uus ha
bere fidē.
Propert.

NA: Sig mig dog/naar gick dette oppaa:

ACHI: Ket nu/ ret nu kom ieg der fraa.

NA: Gack hen oc sige din Fader det
Abir. Zadock/ oc rør inthet mere der ved:

Onde tis , , Ny tidende før du en forsnart/
dende er , ,

hastige. , , De haffuer alliguel hastige fart.

Gemicus. Ach Zedidia/
2. Reg: 2. Huor villet gaa?

Nathan Jeg tenckte vel dette /

Prophet De der effter lette /

maa vel Den styff forræder /

Fallis Joab hand heder.

Herr: Den suigfuld Prest /

Min Den stemme best.

Fader / Ach Israel

min Fa Du arme trel

der / Is Veraadet Gud vel.

raels Ach Sebaoth /

Vogn Uffuend den spot /

oc hans See dette for gott.

reysenes

re.

Nathan
retfindige

2. Reg: 15.

Kær oc
grad.

ACTVS III. SCENA VI.

Feruet Ioab, Adonia, de vnge Herrer / Abiathar,
conuiuio Hoffuigmendene/ Krage.
um.

Adonia Gester ere trynge/ glade oc lys-
rige / som de der haffuer vundet spillet/ taler
stort / berømmmer sig i sin fuldstaff / men det er
beseglet met idel geckerij / Thi gecken slaar sig
G ij flux

ACTVS III.

flux løess/ oc vdrycker dog hin bare sandhed.
 ¶ Aiff hiertens offuerflodighed taler Mun-
 den / etc. Men deris Word skal bliffue for psal. 69.
 dem til en snare / til en betaling / oc til en felde.

IOAB.
 Thrafo
 ebrius.

Hiborne Første / Kong Adonias /
 E. N. tildriker ieg dette Glass /
 Der met Israels Konge Rige /
 Met eniste dryck / det kort at sige :

Obnoel.

Ebibit. Den dryck vaar stoer / Ja ret paa loffue :
 Zerua Søn tør Saadant voffue.
 E. N. til glæde / vor fiender til harm /
 De maa vel drycke lud oc barm.

K R A : Joab / taarsdu hen dricke oc loffue /
 En sthende Suel / oc diure i skoffue ?

Ad spe- Ha / Ha / hand drier oc selier biørne skind /
 ctatores. Oc veed ick om hand kand biørnen vinde.

Bisene
 skind.

A D O ; Haffuer tack vor Effuerste / vor mand / oc raad /
 Det falder off ret vel til maad.

IOAB. Ja naadige H E R R E / ieg taler stort
 Min lycke / oc mandom / er vel sport.

K R A : Du kanst vel plocke en Krage lort.

IOAB. Alt haffuer ieg verit met i spil /
 Huad det gick vel / heller ille til :
 Saa mange orloff / saa mange Krige /
 Næp skal mand hette Joabs lige.

Miles glo-
 riosus.

Mars
 haud aus
 sit dice

K R A : Ha / ha / det er eckend aff at sige.

IOAB.

Hey / Jebus Jebus ;

1. Paral. 12.

Her holt ieg huff.

Philister / oc Moab /

De kender Joab /

re, neq
 equipas
 rare suas
 virtutes

Kong ad tuas.

Kong Hadadesar
Giorde ieg til en narr:
Phy / Ammon / Amaleck
De vaare mine gecke:
Hoff Syrer / oc Edom/
Saa ieg mig om /
En Seba / en Hanon
Vilde ieg forskon.
Et coetera, & coetera
Skulle i forstaa.

Stæfford

Hercul.
Oeth:
Terrebūt
tux re

ges vel Paa Saadane siender vil ieg icke passe
vmbraē. Mere / end at drikke aff disse glasse.

K R A: Min Buxer / min Buxer ieg snart besmøge/
Om ieg de store Ord lenge skal høre.

IOAB. Du rompløse Krage holt stille din Mund:

K R A: Huad siger din gamle mule Hund?

IOAB. Saa mange Lande met Herre Skiold
Haffuer ieg indraget i Israels vold/
Dog mange haffuer hugget vdi min Skiold /
Brydbasser / klaffer / oc Kemper bold.

K R A: * Din erlige Hoffuerck ere snart told

IOAB. Abner min Broders Morder ieg stæck
I tycke bug / met denne Tezack.

K R A: Du fick derfor huercken ære eller tack.

2. Sa. 20.

IOAB. Jeg stæck min Quinds Mand Amasam/
Thi hand begynte mod mig at bram:

K R A: Som en sin Mand saa faa du skam.

Ad Ado: ,, Vaar du dig vel for Joabs gryffe *
Joabs gryff. ,, Met skarpe Zabel pleyr hand at kysse.
Jude kys. G iij

* Ioue:
Serui vt
taceant:
iumenta
loquētur
2. Sam. 3.

2. Samu:
19.
* Misce
stultitiā
consilijs
breuem.
Horat:

Der

ACTVS III.

IOAB. Ver stille din geck / din erstlöffe tylper.
 ADO. Kund' i icke høret at Kragen gylper?
 KRA: Det giffuer saa ond en Bagsmeck
 Naar Joab kysser. A BIATHAR/ Ver stille
 KRA: Huad siger din forloben Prest? (din geck.
 Du findes helst / huor skalck' ere sterst.
 SOB. Marcholphus vor Herre Salomons geck /
 Er dig i mange maade forleck:
 KRA: Ha: ha: Jeg acter den den Marcholphuss
 Ikke mer' end en min ringste luss /
 I skulde vere hiem' / oc laxe i Bog/
 Thi Saloman er eder forklog.
 Ikke saa sticke scholen i giemmen lif /
 Oc styrcke forræderij / oc kiff.
 ADO. Ingen taar acte en daaris snacke/
 En Krage vil gierne i skarnet hække:
 Kragen er fylt til neb oc fro /
 Diss gjør hand sig saa vacker oc fro.
 Ach rører ved desse Kander oc Glass:
 ABIA. Jeg loffuer E. N. denne pass.
 Oc riget met/ ny hyllede Tørste.
 ADO. Gud veedet huor saare mig effter tørste/
 Det vaar ABJatars Preste stycke:
 ABIA: Adonia til lyck' Adonia til lycke:
 Jeg tiende Kong Daud i mange Aar/
 Tør eders N. baarne vaar /
 Passue ord. I Hebron/ I Hierusalem/
 Min møie/ oc fare kand ieg en glemme/
 I Krig / i fluct/ i hungers nød/
 I Stor' almindelige Folcke død /

En daas
 ris hierte
 er lige
 som en
 paarte
 der rind
 der.
 Syr: 21.

Jeg

Jeg vil E. N. her effter saa tiene/
At ieg det vel aff hiertet vil miene.

KRA: Naar gaff Kong David eder haanden igen?

ABIA: Gud giffuet dig styrck i Belials meen.

KRA: I tien hannem som en gammel træring/
Det skal nep bliffue eder til forbedring:

Sād spaa Sand ssee eder timer en gang den spot /
dom. I vijses hiem til Anathoth/

I. Para: 7. Hand er ick ret aff Preste stamme/ *
Huor meget hand her fand side oc bramme/

ADO: Skaltu saa suare den ypperste Prest?

KRA: Hand rider saa meget paa Blackis Hest/

ADO: Joab/ huad tencker i at ieg paa anck? *

I pleyer end oc at bøde for tanck.
Huad troer i Davids Kemper vil sige?

IOAB. Phy: Kemper saar vel sine iaffnelige.

Zorn Ja naadige HERRE/ oc Jørst' Høiborne/

brender. Jeg haffuer verit met huor mand brende

Joabs be I morgen vil ieg lade hid hente (horn. est in hos

stellig er Bode Rytter/ oc Knekte/ fire Regemente/ ras.

stor' ord Naar E. N. seer Ryterne ranck/

oc siere. Oc mit Fodfolk/ saa tapper oc blanck/

Oc ryck hen ind paa Zions husse

Hen/ hen der vil vi stanck oc muse.

Wdrss Wi dricke der paa saa god en ruff/

vjtz Oc speler der hof / bode zinck' oc duff.

mzn
dzn.

I. Reg. 1.

*
Thi hand
vaar aff
Ithamar.

Slar
Krage.

*
Quid
quisq; vis
tet nuns
quam ho
mini sa
tis cautū
est in hos
ras.
Hora :

ACTVS IIII.

SCENA I.

NA:

ACTVS IIII.

Musici
dramatis
apud A
doniæ
conuiuas
inter hos
actus cas
nunt, ad
augendâ
reguncu
li maiest
statem.

NATHAN, Prophete.
BERSABEE, Dronning.

*Continuatur reguli istius conuiuium ad
finem huius quarti actus, principibus inter se
colludentibus, & per scenarum interualla aut
musica, aut instrumētis, aut morionis saltationis
bus se se oblectantibus. Hic meminerint cons
uiuat ante quorum oculos versentur, ne aut se
rio potent, aut per strepitus & ineptias harmos
niam*

Veni
ti occu
rite mor
bo.
Perf.

NA:

Tro m
de mado

niam huius actus perturbent, & spectantium
oculos ad se ex medio actu attrahant.

Her effter kommer Kongens Søn
forraderij til liuset/ i Kongens gaard/ oc her
ren den trofaste Gud/ tencker paa sin forlyffte
oc forsyn om Salomon / setter nu en moel for
alle Davids fiender/ at de icke nu maa komme
en trin vider met al deris konst oc mact.

¶

Na ferske fød
Stat hart imod
Begyndelsen /
I alle venen /
Haff det i act
Den faar icke mact/
Da er om sonst
Al raad oc konst.

Ouidius.

Veniens
ti occur
rite mors
bo.
Pers.

NA: De onde tidende maa her fram :
Gud giffuet det bliffuer vor fienders skam.
Tro mād Til dronningens sal gaar ieg strax hen/
oc raad. Til Herre Salomons Frue Moder oc ven/
At giffuet faar/ det at berette
Om denne Adonix suig oc trette/
Her gaanger aff stoer rycte oc ry/
At Kong Adonia acter til by.
Hør liden Edel
Sig dog saa vel.
Jeg vild gerne vere hindes N. til ords/
Om hendis N. er skønt til bords /

h

Ach

ACTVS IIII.

Ingreðis
tur puel
la.
Ach gaet flux ind/ (far dog saa fact)
Oc sig hendes N. ligger paa mact.
O Gud trofast /
Deris raad om fast/
Gigr du dem blind
Thiert' oc sind/
Du kandst vel hoffuie
Huad du offloffuit/
At I E D I D I A
Skulde riget saa.

BER: Hielp Gud/hielp Gud/huad er paa fere/
HERRENS Prophete/ see staar i Here?
Huor lider vor vnge Salomon?

NA: Bel: BER: Gud vere loffuit i Zion.
Ach skader hannem nogit/vdsig det kort/
Det onde bliffuer alliguel sport.

NA: Ney BERsabee naadige Fru
E. N. Søn skader inthet end nu /
Endog Adonia det fortryde
Oc hannem i dag stort hoffmod byde:
E. N. haffue det ickte spore
Huad H A B I S Søn i dag haffuer giort:

BER: Gud seet for kært/huad er for haand?
NA: Adonia er Konge i dette Land.

I Davids vor Herr' oc Kongis wminde/
E. N. vere snar til dette sinde

prophe
rens Vñs
dom.
Oc acter paa huad raad ieg giffue /
At i Kunde bode bliffu' i liffue.

Til Kongen skull' E. N. gaa
Ja meget snart/oc sige saa:

Moders
lig hietre.

BER

*
Sen: Aga
Capiens
da rebus
in malis
præceptis
via est.

*

Min

Min Herre Konge E. N. soer
 Sin tienerinde en æd/saa stoer/
 At min Søn lille / I E D I D I A
 E. N. Stol skulde sid' oppaa /
 De HERRENS naffn til vinde kreffuit /
 Om hand E. N. offuer leffuit :
 Men see/hui er Adonia bleffuen
 En Konge i dette Rige opkreffuen :
 Men disse ord er end nu i munde
 Vil ieg komm' ind / paa same stunde/
 De saa fuldkomme den hele tale/
 Met al omstende/ det ret affmale.
 BER : Ach / Ach/ mit bryst/
 Mit hiert' er Knyst.

ACTVS IIII. SCENA II.

Bersabee.

David.

Abisag. Kongens Senge Jomfru.

Kammerjuncker.

Nathan Prophete.

Herren obenbarer for David / hans
 Wuenners snarer/stamper/sald styrtegraffue/
 offuer huilke hand i mange psalmer oc sine
 daglige Bøner pleyer at bede Gud. Hand tro-
 er icke at saa er/ som dronning Bersabee beret-
 ter / fordi hand vilde icke det skulde saa vere/
 H ij Men

ACTVS IIII.

Men Propheten met stor myndighed fører,
hannem i den rette sandhed.

¶ Manden er Quindens hoffuit. Eph. 5.

BERS: **E**lsel min naadigste HERRE blid/
Gud giffu' E. N. sundhed altid.
D A. **S**tat op/huad fattis dig hierte lilles?
BERS: Det ieg E. N. nu sigte ville:
Min naadigst HERRE / E. N. soer
Sin tienerinde en æd saa stoer
At min Søn lille / Salomon
Skuld side paa E. N. Thron /
Oc Herrens naffn til vinde kreffuit/
Om Salomon eder offuer leffuit:
Nu sprekker det flux Mund om anden/
Adonia er bleffuen Konge i Landen.
Thi hand E. N. wadsport/
Hen til sit Offer er dragit bort/
Dren/ fæt fæ/ oc mange saar
Loed slacte i Kogel/ som rycet gaar/
Sin Brødre bød hand alle til gest/
Den offuerste Iob/ oc HERRENS Prest/
Vor Salomon mon hand forglemme /
Loed hannem saa haanlige side hiemme/
Min HERRE Konge/al Israel
Paa E. N. acter vel/
Til huem E. N. vil Riget affhende/
Den vil de alle for Konge bekende/
E. N. er vor eniste lid/
Naar i hen soffuer vdi sin tid/

¶ Etes
¶ Pass
dyder.

Adorat
regem les
dentem
apud les
etum.
Porrigit
sceptu :

Da

DA:

Offic
hæd dy

ABIS.

Adonia
væst. ab.

NA:

NA:

NA:

NA:

DA.

Da bliffuer ieg paa same stund/
 Oc min Søn lille/ forderffuit i grund :
 Adonia star off enten i hiel/
 Eller oc hand givr off til sin trel/
 Oc skil off arme Syndere bode
 Fra lifff/ fra ære/ fra al vor gode :
 O sorg/ o quide/
 Skuld dette mig bide ?

DA: Vor Bersabee/ vor hierte kære/
 Mon det skal findis saa at vere ?

Offrigs ,, Ny tidende skal mand icke strax spræde/
 heds dyd ,, Men stillet effter sandhed læde.

ABIS. E. N. skulle icke tro eller tencke
 E. N. Søn / til saadane suencke ?

Hiemelig ,, Verden er fuld met squalder oc søg/
 vensteb. ,, Som moe i Soel / som damp oc røg.
 Adonia er finer i hiert' oc mod/
 Der for taar ieg vel vere god.

NA: Hør Kammer Juncer/ lad Kongen forstaa/
 (Hans N. ligger oc mact oppaa)

Om Nathan maa strax komme faar :
 BANN: Eders bud til Kongen ieg gerne gaar.

NA: Du sterke Herre /
 Ad spræde de narre
 Ved din Krigs skerre.

BANN: Naadigste Konge. Nathan Prophet
 Begier' E. N. at tale met.

DA. Jo / lad Propheten komme her an/
 Skulle vi forsmaa vor gode Nathans?

H iij

Nā mul-
 tum lo-
 quaces
 meritō
 ōnes ha-
 bemur.
 Plau: Au.

Abit res-
 gina.

En rer
 Kongens
 Min ge dyd.

ACTVS IIII.

NA: Min Herr' oc Konge/Gud spaar' E. N.
 Adorat. Israel lenge at styr' oc raade.
DA. Staar op Nathan / I EHOVA seer/
 Giffuer for/ huad i aff off beger'.
NA. Haffuer E. N. dette befald/
 At Hagits Søn skal nyde det kald/
 Naar E. N. hen soffuer i fred/
 Hand maa da arffue eders naffn oc sted:
 Thi hand drog hen til Offer i dag/
 At hand met lempe kund skicke sin sag /
 E. N. Sønner/ oc Herrens Prest /
 Oc Hoffuismendene/ ere hans gest :
 Der vancker sæde Offers stycke :
 De yncker : Kong Adonia til lycke/
 Hand mercket en did / som hand vilde skyde/
 Derfor loed hand off andre en byde/
 Benaïam / mig/ eller vor Zadock/
 Thi hand haffde ellers Gester nock.
 End mere/hand oc sin Broder forsmoede
 Vor Herre Salomon en byde loede/
 Haffuer E. N. saa baaret sig at/
 Jeg maatt' en vide/ at saa vaar fat :
 Oc E. N. vil hiemmelig raade /
 Til huem/ E. N. vil riget oplade.
DA. Ach / Nathan / wi vid' inthet der aff/
 Jck eniste tydel/ eller Bogstaff.
NA: ,, E. N. see sig snart til styre/
 ,, Thi gode raad er megit dyre/
 At de E. N. en saa forraske/
 Thi de met Joabs velde braske/

prophetes
 mogn
 sigbed.

Gode
 raad er
 dyre.

Tens

SCENA II.

32.

En fast Tænkter paa HERRENS lyffte oc ord//
Herre. E. N. egen æd offuer bord :

„ Det ghyrer en Herre ganstke vel/

Nathan
gaar bort

DA:

„ Ad/haand/ ord/ segel at holde met skel.

Ach/ Ach/mig arme/

Det Gud forbarme/

O Gud affstyre

Mine Zienders whyre :

Abit vos
catum.

Kober igen vor kære Gemal

S. Bersabee/til denne sal.

Mig arme fange

Huad mig er bange.

ACTVS IIII. SCENA III.

Kammeriunker/

Bersabee.

David.

Kongen trøster sin Gemal / oc statfes
ster sin gamle forlyffte/ om hendis Karlige Søn
Salomon / met en ny æd/ at hendis Søn den
ne dag skal settis paa hans Kongelige Thron
for hans Dyen / Oc hun betæcker hans Maies
stet / ynskendis hannem en euige lycksalighed.

1. Pet. 5.

„ Saa prydede oc de hellige Quinder sig i
fordom tid / som sette deris haab til Gud oc
Gen: 18. vaare deris Mænd vnderdanige/ lige som Sa
ra vaar Abraham lydig / oc kallede hannem
Herre/ huest Døtter i ere bleffne der som i giøre
vel oc ere icke saa frygtactige. Disligest skulde
Mænd

ACTVS IIII.

Wend bo hoss dem met fornumstighed. Oc
gissuer det quindelige / som det strøbeligste
Redskaff/sin ære.

KAM: **H**ue Bersabee/ kommer igen
Junker. Til min Herre Kong' oc ver' ey seen.
BERS: **L**A/ ja/ ja/ gern wi kommer here:
Gud styrcke min Herre mer' oc mere.

DA: Vor Bersabee / kære Gemal/
Wi tencker paa dine ord oc tale /
Wi finder (diss verre) at haffue sig saa/
Som du tilforn loed oss forstaa.
Thi Nathan oc det samme statfester /
Om vor Adonia Offers Gester.
Liff lille/ du skalt huercken sorrg' eller quide/
Den æd wi soer / maa du tillide:
Oc nu til ydermere foruaring /
Mod vor' wuenners treyrcke forfaring:
Suære wi: saa sandt som HERREN leffuer/
Den wi oc nu til vinde kreffuer /
Som frelst' aff nød min fattige Siel/
HERREN/min Gud i Israel/
I denne dag skal Salomon
Din Søn / beside vor egen Thron/
I dag for oss/ siden effter oss/
Mod alle vore Ziender styffu' oc foss.

BERS: Diss bør E. N. (nest Gud) stor priiss/
adorat For denne glæde/ rou/ oc liiss/
Kong David ske lyck' i euighed/
Dette Rige til ære/ til glæd' oc fred.

ACTVS

ACTVS IIII. SCENA IIII.

David, Abisag.

Kongen er megit bange / oc som it
armpt Menniske seer først hen til Menniskeli:
Lige som ge raad / taler om fluct / om Vaaben oc verie
i Absos som en god gamle Krigs Mand / klager hant
lons opz offuer sine egen Børn / Kigens Raad / oc betros
rør. et venner / Der nest slar hand dette alt hen /
2. Sam: 15 oc trøster sig i Aanden ved bøn / oc forhobning
hoff Gud.

2. paral:
20.

Vi vide icke huad wi skulle giøre / men
vore Øyen see effter dig Herre.

DA.
Stor
angst oc
banghed.

B Ort hen / bort hen / al rou oc huile /
Vi frycter de off skull' offuer ile.
Huort vil wi hen ? huort kunde wi fly ?
Vi kund' icke vnderømme eller fløye til
Skulle de off atter i Harnskit trenge ? (fly.)

ABI.

Ach / lad eckon henge.

DA.

Skulle wi nu bruge diff gamle scene ?

ABI.

Det kand icke tiene.

DA.

Wi kiender Joab stet neder i bund :

ABI.

Den stemme Hund.

DA.

Joab din farffu' holder sig icke fast /

ABI.

Den fule Gast.

DA.

Hans skalcke pose / hans vnderfund :

ABI.

Saa mangelund.

DA.

Huem haffde det troet / at HERRENS klercke ?

Kund skiule en skalck vnder messe sercke ?

J

Det

ACTVS IIII.

ABIS.

Det kunde wi mercke.

DA. Du Rammer Juncker/ løb lad dig lide/
 Rob Zadock/ Nathan/ Benaia hid.

Pf: 33. ,, De ere off icke vor høgeste trøste /
 ,, Thi Menniskens wijsdom / oc maect kunde

Pf: 18. ,, Men HErren er min klipp' oc vern/ (brøste :
 ,, Til HErren flyer ieg saa gern.

Pf: 3. ,, Ach HErre / hui ere mine Siender saa mange ?
 ,, Hui gisre de mig saa megit bange ?

Bøn.
 God raad
 i angst.

Ach HErre huor lenge
 Skulle de mig trenge
 I dette mit store elende ?
 Min egen nest
 Bedrøffuer mig meste/
 Min Børn vil mig en kende :
 Ach / Absalon/ Ammon/
 Min spot/ oc hon/
 Eders Fader i saa bedrøffue.
 Nu Adonia /
 Du lige saa/
 Mit Liff / oc Rige vil røffue.
 De æder mit Brød /
 Staa effter min Død/
 Mit raad/ oc Rigenes beste :
 De tager min sold/
 Er' i affhold /
 Mit Liff taar de dog freste.
 Det er langt mere
 Maa ieg vel suære/

Pf: 13. Kongen
 læser i sin
 Psalterij
 Bog her
 oc der/ oc
 gaar ud
 att sette
 sig paa
 Thronen/
 sukker oc
 græder.

Pf: 41. Fraus
 sublimi
 regnat in
 aula.
 Sene.

Pf: 67.

Som

Psal. 40.

1. Samu:

15.

HERRE
giør Achi
tophels
raad til
daarlige
bed.

Som mig paa iorden plage;
En alle mine haar/
Paa hoffuedet staar/
Det ere mit høylig klage.
Gjør du Joab
Herre / til din Abe/
At hans anslag en due:
AD Jathar
Gjør til din narr/
Det staar i din formue.

ACTVS IIII. SCENA V.

Nathan, Zadock, Benaia, Kammerjun-
cker/ David.

David kaller sit Geislige/ oc Verflige
Raad til sig / Propheten / Presten/ oc Bena-
iam/ oc lader sig saa høre / at hand gierne vil
raadføre sig met dem i denne farlige handel.
Benaia staar icke for sin Herre oc Konge/ som
en fledie eller hatteflettere eller ja Herre / men
trycker sandhed vd / at Kongen hassuer selff
største skyld her vdi. Den gode Herre tager
skylden til sig. Blissuer saa besluttet at Salo-
mon strax skal hylles.

Proverb.
13.

En klog gjør alting met fornuft/ Men en
Daare vdspreder sin Daarlighed.

I ij

I HER

ACTVS IIII.

NA: **H**errer/Zadoek/oc Benaia/
 De onde tidende er gerne Ja/
 ZA: **A**chimaas min Søn saa snill/
 Hand pleyer at see vel nstie till.
 BENA. Det er den Joabs eniste bedryfft:
 AB Jathar er oc suld aff forgyfft:
 ZA: **S**agde ieg icke / J Sab/ AB Jathar
 NA: De actet snart at gigre en blar?
 ZA: **J**a verdige Fader / i spaaet alt ret/
 Som det sig burde Herrens Prophet.
 AM: **Z**adoek / Nathan/ Benaia met
 Til Kongen at komme i en forgette.
 ZA: **G**ud styrck E. N.
 NA: **G**ud viiss off raad.
 BENA: **G**ud styre vor daad.
 DA. **D**er haffuer wi det/ i gode Mend/
 Men wi icke kende forradere end:
 „ **W**i troet dem vel/ de ronne off ilde/
 „ **S**aa pleyer mangen sit gode at spilde.
 BENA. **W**i kiender dem i dage tal /
 Det taar ieg sig' alt om ieg skal/
 E. N. er selffuer her i skyldig:
 * **E. N.** er alt formeget dyldig.
 * **D**en blodige Joab lessuer end /
 Endog hand haffuer saa mangen skend:
 E. N. loed Absalon begræde /
 Endog hand hette paa saadane tæde/
 Som hand haffde verit it wskyldigt blod /
 Dog hand vaar ond aff rundene red:

2. Sam. 17

Soffue
sycke.

Statim
accedūt.

Adorant

Wæfne
melighed.

Kaadens
driftigs
hed.

Ados

*
 Veterem
 ferendo
 iniuriam
 inuitas
 nouam.
 Pub. Mi.

SCENA V.

35.

Pl. Bac.

Hei mi Adonia gaar til met Raaden raade

hi, hei E. N. oc riget / at forraade/

mihi, ist Wi loed E. N. tit at vare /

hæc ilz E. N. actet sig ingen fare/

lum als E. N. motte hæffue fattet paa

sentatio De sagd : Adonia hui gior du saa :

perdidit. Det er nu det/ vor Benaia/

D A. ,, It Faderligt hierte hæffuer sig saa.

,, Alle mechtige HErrer maa see i speyle/

psal. 62. ,, At Jordzen Konger kund' oc feyle.

Z A. Om wi ville klage/hyle/oc græde/

Det er vor Fienders lyst oc glæde /

N A : Alt hæffuer vor Gud forseet det saa :

Hans Faderlige riiss wi kende maa.

D A. ,, Det er mig gaatt du mig ydmyger/

psal. 119. ,, Oc som det Barn saa tit hudstryger.

BENA. Det er ick tid nu lenger at duxle/ *

Hvad gode raad vil wi vduæle ?

,, Snart skulle wi enten lude eller skyde /

,, Thi der er ont i Joabs gryde.

Hand falder alliguel scirløss/

Rand skee for mig/den æreløss tæss.

D A : Vor kemper skull' i met eder tage /

Met all eders mact strax heden drage /

Insteur om S A De paa vor Mule sette Salomon/

lomons De før hannem neder til Bihon /

bylding. I Zadoch/oc Nathan skull' hannem smøre

Til Kong' oc lade Basuner høre/

Lyck vere / Kong Salomon/ skull' i raabe/

Oc følger hannem hid i store haabe /

I iij

Saa

1. Reg. 1.

*
Sen. Thy
Seru est
cauendi
tempus
in medijs
malis.

1. Reg. 2.

ACTVS IIII.

Saa skal hand side her paa vor sæde /
Den wi ville giør' hannem ledig' oc røde /
Thi wi ville byde at hand skal vere
En Kong' oc i vor sted regere.

BENA: Jeg siger amen: Gud sig oc saa
At hand Guds hielp/oc naade fand saa
Sin Herre Fader at offuergaa.

ACTVS IIII. SCENA VI.

Benaia, 12. Kemper.

Nathan, Samma, Eleasar, ABialbon, Iegeal,
Salomon. Iesabeam Elhanan, Eliphelet, Hefrai,
ABisai, Elicka, Ahiam, Bani,

I den anden Samuels Bog i det 27.

Cherethi,
Pelerhi/
Kongens
Hoffens
Dere/Dea
uamere
oc Skytz
tere søl
ger den
unge Herz
re.

Cap: beskriffuis Kemperne i Kong Davids
gaard / deris mandom oc duellighed: mange
fine trohiertede gamle Tienere / ved hvilke
Gud haffde wdret store ting i Davids Regis
mente det gantze Rige til gassin. Tolff aff
dem er her ved haanden til skade i den unge
Herre Salomons hylling.

Prou: 13. Det er Kongens are at hand
14. haffuer meget folck / Men huor lidet
folck er / det giør en Herre bløddactig.

BENA. **W** I hørde min Herris aluare besalning/
Det maa suldkomnis vden forhalning.

NA: Vor unge Herre vil ieg hid falle:

BEN: Vor kemper vil ieg hente for alle:
Jeg

Jeg tæncker nogen er ner til stæde/

Saa ieg taar icke ret lenge læde.

Euocat. Samma, Iesabeam,   I kunde vel bram
 ABisai, ELEasar,   Vden alle sky haar/
 Elicha, oc Elhanan,   Yrette han/
 ABialbon, oc Ahiam,   Ere icke lam/
 Eliphelet met Iegeal,   En prijs for alle /
 Hefrai, oc Bani.   Ere ingen flani.

Proce-
 dunt ar-
 mati ser-
 uatis or-
 dinibus.

See der min Herris gamle Helte/

Som pleyer at voete hans N. telte/

Min gamle Brødre/ min Bursgesell

Jeg mindes den dag i giorde skel.

Det veddsdu vel.

IESA:

BENA: Iesabeam, er det den stage/

Som tog ofte hundrede mend aff dage

Paa en dags tide/ vdi it slag?

IESA. Ja / lad den same eckon vere i mag /

Den taar end nu vel holde en brag/

Om det sig trengde paa denne dag.

BENA. Du skalt vel haffue din Konst behou

Som nu tillaffuis / ret oppaa lou.

Min Herre loed eder biude/ oc bæde

Met vaaben oc veri' at vere til stæde/

Hans kærlike Søn / HErrre Salomon

At ær' / oc følge til Gihon /

De hielp hannem til at saluis dere

Til Kong' i Landen/ er hans begære. *

SAM: Hui kommer det met saadane hast?

BENA. Det vulder Joab den læde Gast/

Thi hand loed hyll' Adoniam i dag /

De acter at gipr' off mer' vmag.

Det

Vibrat.

*

Ocyus is
 te viri, &
 nascentē
 extingui-
 te flam-
 mam ne
 seræ re-
 deat post
 auctape-
 ricula
 curæ.
 Silius.

ACTVS IIII.

ABIS. Det skal hannem Gud/oc æren forbyde/
Joabs Det skull' ac alle Kemper fortryde.

BENA. Din Broder/holder sig fast paa loffue/
Eige som en gammel nød oc boffue.

Roff sit
de.

ABIS. Skal det en erlige kstis i noss/
Hans Broder er en forræder foss:
Huer god for sig i Kongens gaare /
Met ære / vil ieg (traak) mig forsuare.

De andre Wi ville før lade vor mandom tæ/
Kemper. Forind Kongen skal time den spot oc spæ.

Salomon Kommer her/fram met sin Tuctines
Her Nathan.

SALO. „ Jeg seer at Tro er falsk Bildbrad /
„ Huem taar sig nu til anden forlad.
Hey / huileket suigfuld Broderskaff:
Det vulder/ hand pucker met Joabs Staff.
„ Saa kand ond Selskaff mangel forsøre /
Det ieg nu om min Herre Broder høre.

Kong
Frederich
den 2.
spæd.

BENA. Høibaarne Først' E. N. vide/
At dette Rige effter eder bide:
Thi Guds forsyn kand ingen vride
Al mact / al konst/ maa staa til side.
Eders Herre Fader det saa ville /
De bød off tienere dette besille /
E. N. at hylde/ oc salue i dag
Imod eders fienders treiff' anslag.
Gior ferdige lader off hugg' hen veck /
Met det alsnariste/til Gihon beck/
Eders Herre Faders Mule skull' i ride
Wi ville gaa hest paa alle side/

Til

SCENA VII.

37. *
Si equo
non uti-
tur, hi
rythmi
inferan-
tur.
Prou: 16.

Til fods/til fods/ det er al best/ *
Vi tøffuer icke effter Min' eller Hest.

SAL: Som Gud oc Kongen vil haffuet fram/
Vi kunde det icke bedre beram /
,, Herren vil ieg mine veye betro /
,, Hand skaffer mig Bode glæde oc ro.

ACTVS IIII. SCENA VII.

Benaia, Nathan, Zadock, Salomon, Kem-
perne/ 12. Engle.

R

Her

ACTVS IIII.

Her gaar en hellige bestilling for sig:
 Salomon Herrens elskelige/den ypperste Kon-
 ge i verden i Maiestat oc herlighed / saluis i
 Hierusalem neder hof Gihon Beck / oc hyldes
 til Kongeriget / ved de Coerremonier Jøderne
 pleyet at bruge: Kemperne slaar en ring paa
 plagen/der sider Salomon paa Kna: Benaia
 holder orden paa Kongens Vegne: Zadoch
 kominer dem alle til at gjøre Bøn til Gud:
 Der effter saluis Kongens Søn / Oc Prophe-
 ten vdrober det paa Herrens Vegne: Almo-
 en glædis der ved / oc ynsker Kong Salomon
 lycke. Herrens Engle staa nest om hannem
 i en Kreiz / oc dænger sungendis den psalme
 her nest effter / met de noder: Te Deum sum-
 ma,&c. Kong David i midler tid ligger paa
 sine Kna for Thronen vdi sin forbøn til Gud.
 psal. 21. Herre / Kongen glæder sig i din krafft oc
 huor gantste glad er hand offuer din hielp.

BENA. Vds ordning/Israels Landes sed/
 paaKons I gode Herrer/ holde vi ved:
 gensVeg- Effterdi vor Kong' / er vel bedagit/
 ne. Oc met stoer suaghed saare plagit/
 At hand snart Vandrer Jordens Strade/
 Den alfare vey' den gemeine Gade
 For alle Stater/oc alle Stende/
 (Det Gud aff naaden leng' affuende)
 Haffuer Gud / HERREN i Israel/
 Bestilt vor sag / saa saare vel:

Saa

Saa oc Kong David met vilie goed /
 Och stor forsyn/ besfickte loed
 Hans kærilige Søn/ Herre Salomon
 At salue/ oc hylde her hof Gihon/
 (Oc icke foracte hans unge alder)
 I vaanuare ved/ forind Kongen hen falder.
 Thi staar ieg her i Kongens sted/
 Met al fulmact/ oc myndighed:
 Bæde/ oc byde/ i HErrrens naffn/
 Israels menighed til gaffn /
 At i Zadock/hannem saluer Here /
 Effter Kongens død / Krunen at bære.

NA. Guds egen vill' / oc Kongens samtycke/
 I Guds Kand ingen myshaffu' / eller mystycke.

SAL: Jeg staar oc her i egen Person /
 Begær' at saluis hof Gihon/
 I HERRENS naffn/ en Kong' at bliffue/
 Naar min Herre Fader er' aff liffue.

ZA. Den Gud/ som inted Menniske kand see/
 Loed sig ved Kongelige mact betee/

Dffrigs Sin Maiestat/naffn/frøet/ oc ære/
 heds bez At straff' / at hielp' / oc vel regære/
 rømmels De alle Jordens Dffrigheds Mend
 se. I HERRENS sted/ er' ærit/ oc kend. *
 Lige som mand saa aff HErrrens sken
 En Contraphen/ oc Billede sin:
 Paa det / at denne Kongelig kald/
 Kand holdes i ær' / oc være befald:

Deut:17. Moses Prophet / oc Samuel
 Regalia. Haffue styfftit skick' i Israel/
 R ij

*
 Imago
 Rex est
 animata
 Dei.

1. Reg. 8.
 9. 16.

At

ACTVS IIII.

At salue/at kyss' / en Bog at giffue/
 Naar mand vil saadan handel bedriffue/
 De haffuer oc bruket Offer/oc Bøn/
 Guds hellige dyrkelse/ klar/oc skøn.

*
 De wgs
 deligis
 Offer er
 Herren en
 verstyg
 gelighed/
 men de
 frommis
 Bøn er
 hannem
 behagelig
 Pro:15.

Saa er off tiden bleffuen fortrang/
 At wi det nu maa ey givre saa lang :
 * Al Offer vil wi lade betemme/
 At robe til Gud/ wi ey forglemme :
 Her salder de alle paa knæ oc beder Gud.

Abrahams/ Isaacs/ Jacobs/ ære
 I E H O V A, verdis tilsted' at være
 I denne Hyltning/ met din Aand/
 Din Tiener at salue her paa stand /
 Din Davids Søn/ din I Edidia/
 At hand din Aand/ oc naade kand faa/
 Saa at begynde / frem drage / oc ende
 Sit Kongelig kald/ at hand kand kende
 Din hielp/din krafft / din styrck' oc raad/
 Saa at reger' i alle maad/
 At hand dit Barn ret neffnis kand/
 Dit naffn til ær' i dette Land/
 At skaffe for alle Low/ ret/oc skel :
 Giff hannem det Herre i Israel/

Guds
 Engle
 har en
 ring om
 dem.

Din Engle lad sta her en ring /
 Oc lad wlycke gaa langt omkring.
 Her er HERkens Salffolie Horn/
 Met dyrbaar Salu' oc Oli' vdkorn.
 Der Israel en Konge begærit
 Met denne Oli' er de forærit :

Bøn.

Olie

Den

Den hellig Salue paa Hoffuedit fhyde /
Guds fryet/ oc mildhed/ det betyde.

En Kyffskull' E. N. oc haffue /
Guds kjerligheds/ oc naades gaffue.

Kyff.

Kong Salomon / i Ysrael /
E. N. er saluede førstgang vel/

Naar eders Herre Fader er lagt i graffue/

E. N. skulle spir' oc Krunen haffue ;

NA: ,, Saa siger Herren i Ysrael :

Vdrob.

,, Jeg salued dig offuer mit arffuedel

BENA. Inck vere/ Inck vere Kong Salomon :

REM: Inck vere/ Inck vere Kong i Zion.

ACTVS IIII.

Engle/ oc Planeter Ghor.

Non est
necesse vt
nouas
personas
introduz
cat actor.
Ex aula
enim re
gia h des
uorās in
fantem,
data fals
ce, & cō
pedibus
ꝛ sceptri
ger, ꝛ ar
matus, ꝛ
corona
tus, ꝛ ca
ducifer;
ex gynæ
ceo ꝛ cū
floribus,
ꝛ falcato
signo
frōti im
posito al
sumi pos
sunt.
Quemad
modum
suos cho
ros erus
ditē in

12. Engle paa den yderste ring/ vij. plane
ter der vnder / oc K. Salomon sider paa tna
mit i Kreizen / met it huit Klade offuer.
De siunger alle oc danger. Benaia met sin
Skare staar vden faar.

Exoritur
clamorq
virum,
clangor
ꝛ tubar
um.

Op Kong Dauids Harpe/ met klang/ oc skalle/
Op du Zions Daatter / Gud lod dig falle/
Siunger HErren Psalmen hans skabning' alle
Ham til gefalle.
Loffuer HErrens godhed i Sule paa Quiste /
Sist i Vand/ oc Diure paa Land met liste /
Mennissen lad HErren sin ære ey miste /
Der ickē den siste.
HErren eyer Himlen oc Jorderige/
Derfaar bør off alle hans loff at sige
All' hans Henders gierning oc Verck tillige
Fattig' oc Rige.
See huor Gud skabt Himlene rond' i lenge/
Oc befestet Stiernerne i sin menge/
See Planeters Kreis huor de sig fram trenge
Huer i sin genge.
Jorden opshides met Guds store visdom/
Aaret Krunes met benedidelse rond om/
Aff hans kild' opspringer hans mact oc rigdom/
Tend hueden det kom.
Ach huor herlig sucter din Olie Aaron/
Ach huor deylig' ere din bolig Zion/
Ach huor fructbaar ere din dug aff Hermon/
Tryd dig du Gihon. HEr

SCENA VII.

40.

ferre soz
let cha
rissimus
præcep
tor noz
ster M.
Petrus
Høgius.

HErren send' oss Tiener/ sin Engle Skare
Hid / at wi skulle tage denn' hylling vare/
Oc forstyrre Adoniam/ oc Joabs snare/
Oc alle fare.

Israel din Land maa nu bliffue rige/
Dan ver glad/ fryd dig offuer dette Rige/
Fred / oc Visdom er nu sin andens lige

Ingen skal vige.

Trak Philister/ Syrer/ Egipten/ Babylon
Moab/ oc Edom/ Phy du Womskorne Thron/
See Israels fredrige/see Salomon

En Kong i Zion.

Gud beuar vor Koning / oc vor Jedidia/
HErre spar vor dødning D. Sophia/
Gud beuar deris kærlige Børn oc ligesaa.

Amen det er ja.

Offuer alle/fra Dan indtil Besabe' end/
Kigens Raad/al Adel/Landsdamer/Lensmænd/
Geystlig och verstlig/ver sig Herr' eller Suend.
Din naade optend.

ACTVS V.

SCENA I.

David,
Salomon.

Zadock,
Benaia,

Nathan.
Kemperne.

Kongen

ACTVS V.

Kongen met glæde tager mod sin
nyhylede Søn/ viger met vilie aff Rigens
Thron / oc setter Salomon der paa i sin sted
met Kongelige naffn oc myndighed / ynster
hannem en glædelige indgang / fremgang / oc
vfgang / oc Raadet følger saa den gamle vds-
leffnit Herre til sengen.

Den gammil David til sengen hen/
Den vnge Herre paa Thronen igen.
Naar hand er gammil/maa hand oc vige:
Saa skifter Konger Land' oc Rige.

DA:

*
Sen. Oed
Quisquā
ne regno
gaudet
ō fallax
bonum,
quantum
malorū
fronte
quā
blanda
regis
* Plaut.
Nam in
hominū
ætare
multa
ueniunt
huiusmo-
di.

Ach hør vor Sønns Fryds jubilet/
Ach hør Basunen oc Tromet:
Vort hiert' vdi vor bryst opspringer/
At det saa lifflig skeller oc klinger.
,, Min Siel ver nu til freds igen:
,, Thi Herren hielper dig paa been.
See huilken herlig' oc denlige flock/
Som følger vor Søn Kong Selomoch.
* Søn lille/ wi ere aff alder met /
Oc aff dette rig' aldelis tret /
Her sade wi i vintre fire gang ti/
Gud veed huad angst wi vaar vdi/
Vor dag' er icke vden en haandbred/
Vi haabis snart at far' i fred.
Wi sade paa Thronen/som wi kunde best/
Nu ont/nu gott det haffuer wi frest/
Wi taar fry skiude vort skodhmoel/
Huor wi haffue sidet paa denne Stoel /
Til

Psal. 116.

Psal. 39.

1. Sam. 12.

En Kong
glædelig
indg.

Kongen
hør sig
saa rig.

Kong
Salomon
sits.

Til alle Stater/oc alle Stende/
Fra dan/ oc indtil Versabe' ende.

En Kong
gis Podes
mol. De er nogen enten Quind'/eller Mand/
Som off met rette kand skylde paa stand/

Offuerbodig wi ere til mind'/eller rette .
Vden huermands skade/ kiff/oc trette/

See min Søn/ verden vil haffue det saa

De vnge skulle til/de gamle fraa/

Paa det at riget maa stande i fred /

De nyde sin ær' / oc herlighed /

De ingen vdi vor allerdom

Skal bliffu' oprørsk' / om hand haffde rom/

At vold skal icke bliffue for sterck/

Inden Israels Lande merck /

Eller nogen anden stemme laste/

Som fred/oc Ret/pleyer at fuldkaste :

Saa haffue wi effter vort Raads behaffue/

Sat alting saare vel i laffue /

I dag at lade dig hyllt' / oc smøre/

At de kunde vide huad mand skal givre/

Naar dette vort Liff' legges paa Baar/

At Riget ey da veriløff staar :

Kongen
figer sig
fra riget. Antuore ieg dig/ i Hæffd/ oc Hende/

Paa det at ingen skal det foruende/

Det gantzk' Israels Konge Rige :

Befaler at alle for dig skal vige/

For den/ wi setter selff i vor sted

Met Kongelig naffn/oc herlighed.

Kong
Salomon
setts. Søn lille/sid nu paa denne sæde/
Den wi nu givr dig ledig' oc råde :

H E R

ACTVS V.

„ HERREN beuar dig denn' indgang /
 „ De giff en lystig' oc salig' vdgang :
 NA : Jeg siger aff hiertet Amen / Amen /
 ALM : Det siger wi oc alle samen.
 oc almye.
 ZA : Tager nu H Erre / den low / oc Ket :
 At frycte Gud i en forget /
 Den Bog skal altid ver' i hende
 Fra nu / oc endtil lifftuis ende.
 SALO : Det haffuer alt H ERREN paa banen bract /
 Tackis Bed sin gudomelige styrck' oc mact :
 telse. Israels eniste Kong' oc Herre. *
 Thi jordens Konger hans Tiener' ere.
 Diff bpr hans naffn al ær' / oc priiff /
 Her fra oc ind i Paradiiff.
 Mit aluar det er at vide hannem ære /
 Aff gantske mact hans loff formære.
 Bøn. Gud giff mig oc sin Aand / oc naade /
 Israel saa at styr' oc raade /
 At ieg kand vore E. N. til ære
 Min Herre Fader / det ieg begære.
 Kongen folgis hen til Sengen aff Raadet.
 BENA. Gud giffue Kong Salomon it bedre naffn /
 At der kand gaa aff vider saffn.
 End E. N. naffn oc Stoel /
 Som Maanen viger for klare Soel /
 IESA. H ERREN vdbraed Kong Salomons Rige /
 At den aldrig haffuer hafft sin lige.
 SAM : E. N. vaar stor / Gud givr hannem større /
 Det Rig' at bliffu' yppermer' end førre.
 O Gud

Psal. 121.

Deut. 17.

Bog.

*
 Horat :
 Reges in
 ipsos im-
 perium
 est louis.

SCENA II.

42.

DA: O Gud vere loffuit/som loed betee
 paa sens Off denne ær/at wi kunde see
 gen. Vor effter mand/vor Søn wi kende/
 At spiren ey kommer i fremmede hende /
 O Gud lad spiren bliffue hoss min stam /
 Indtil Siloch/min Søn/kommer fram.

Kongels
 ge oc saa
 derlige
 glæde.

ACTVS V. SCENA II.

Adonia, Ioab, Krage/ ABiathar, Elihu, Esri.
 Ionathan, Vebuder.
 Kongens Sønner.

Nu omuendis Adonia, Joabs/ ABiathars / oc den gantske Selstabs glæde til
 sorg / Thi der de hørde tidende om B. Salomons
 hylding / aff den ypperste præstis Søn
 Jonathan / er dem aff Herren en fryct paa
 kommen/ saa at de skammelig adsprædis/ oc
 Adonia søger til alteret. Nu er David Bøn
 hørt:

PF: 68. Gud staa op / at hans Siender kunde
 de bort spreess/ oc de som hade hans
 nem/ kunde fly for hannem.
 Sordriff dem lige som Bøg bliffuer
 fordressuen / lige som Vox smelter
 for ild/ saa skulle de vgukelige om
 komme faar Gud.

I ij

Hørd

ACTVS V.

ADO: **H**ør i den store rob oc bulder?
 Wi frycter saare huad det foruulder.
 IOAB: **M**ig tyktes/ieg hørde Trometers Liud/
 Det skal dem Offuersten Joab forbiude/
 Om nogen blæss i Tromet/eller Horn/
 Jeg haffuer mit embd saa vbeskorn.
 KRA: Ho/ho/ den skank er alt forlorn.
 ABIA: Her paa er ingen mangel eller tuil/
 Wi hørde io anskrig/ oc glædelig spil/
 Det vaar ingen dødsfrig/ eller mandquale/
 Mig tycte ieg hørde io sang oc tale:
 KRA: Hin Wiborge skald begønder at prale.
 ELIHV: Mig tyckt at Jorden skalff der ved/
 Met saadan fart tog det aff sted:
 KRA: Randskee Joab sine Buxer besmed.
 ESRI: Jeg hørde det skell i Himmel oc sky/
 Aff stor mandrob / oc Trometers ry/
 KRA: Randskee deris Hørde dreff Sø aff By.
 IOAB: Ney / hør til denne rumpløse Krage/
 Marcolphus stikker ham huer anden tage.
 KRA: Joab du hetter vel snart din Rage.
 ADO: See der/ see der kommer Jonathan/
 Vor Prestis Søn/ kom hid ind/ du kom an.
 ABIA: Jeg lod hannem bliff off alle tilbeste/
 At hand i Byen skuld spend' / oc freste.
 ADO: Ja hand er tro/ oc en god from Mand
 Oc bær' hid gode tidend paa stand.
 IONA: Ja HERRE: Thi Kong Salomon
 Er sat en Kong / paa Davids Thron.
 Och Kongen sende Nathan den Seere /
 Zadoch/Benaia/oc mange flere

Arrectis
 & aurib9
 altant.
 Iuuen?
 Hi sunt,
 qui trepis
 dant, &
 ad omnia
 fulgura
 pallent,
 cum ton
 nat: exag
 nimes
 primo
 quocq;
 murmus
 re coeli.

Met

(Met hans Liffmus) hen til Gihon/
 Der saluede Zadock/ Salomon :
 (Met stæfke
 Kemper) De fød' hannem op / met bulder oc glæde/
 (Rand ste
 i hørder) Jeg saa oc Kemperne bukke/ oc bon/
 De ynske til lyck Kong Salomon.
 De Kongen glæddis vdi sin Senge/
 At dette haffde saa lystig' en genge.

A D O : Forraad forraad/ op/ op/ op/ op/
 I O A B. Alarm/Alarm lop/ lop/ lop/ lop.
 Benaia kommer/ oc Kongens Kemper/
 De off som stoff / oc skarn ner demper/
 Ey haffde ieg her mine Rytter/ ot Knechte/
 Mod dem taarde ieg vel kemp' oc secte.

K R A : En Offuerst' vden Knechte/
 Saa god som en Hecte.
 Streng' Offuerste / pramp /
 Paa Jorden/ stamp/
 Saa faar du nock
 Regement' / oc skock/

ABIA : Omæ / oc rock/ mig arme Prest/
 Huad ieg i dag haffuer ille lest /

K R A : I kund' vndrende paa blackis Hest.

ABIA : ,, Ach huem der graffuer storte graffue/
 Hand falder selft først i paa raffue.

K R A : H E R R E Domini' eders Jarrebog/
 Maa ssee David lader løss' eders Brog.

N A : Gud giffuet/ wi vaare igen vel hiemme/
 Kongens Adonix Offer wi en forglemme.
 Søn,

L iij

Jeg

Pindar.
 Fugiant
 autem in
 diuinis
 terroris
 bus etiā
 Deorum
 liberi.

Psal. 7.
 Proverb. 1
 26.

ACTVS V.

SOBAB Jeg tenckte det vaar eckon idel skempe:
 IEBE. Phn/phn/ det vaar io meget skempe.
 NA: Jeg tenckte hand haffde vor Herre Faders loff:
 En skam' en skame det vaar altogroff/
 ELIS. Vt ginge hid i vor simpelhed *
 Oc trode deris falske ord oc æd/
 KRA. Lop/ lop/ Hasenkop/
 Lop/lop/ Hasenkop.
 IOAB. Du Narr løb du hen Sathan i Vold.
 KRA: Hand tager vel øffuersten til Maanets sold.
 ADO: Jeg arme Synder/ ieg er forlorn:
 ABIA. J søger dog hen til Alterens Horn /
 Och holder fast / oc hart/ der ved/
 Jeg haabis i nyder io Kirke fred.
 IOAB. Mit Huss i Ørken/ vaar ieg eckon dere/
 Nep skuld Benaia finde mig mere.
 KRA: Huor nu ? huor nu ? huor er det nu fat ?
 Frangit Mig tyckes de bliffue til vilde Kat.
 & attol
 lit vires
 in milite
 causa :

*
 Pla: Asi:
 Lupus
 est homo
 homini,
 non ho
 mo, cum
 qualis sit
 non no
 uit.
 Galeati
 lepores.

Exod. 21.

1. Reg. 2.

ACTVS V. SCENA III.

Adonia, Krage.

Denne arme Herre Bruger nu de
 raad / Jøderne saa oc saa Hedningene i alle
 Asyla. Nationer pleyet at see til / naar groffue Syn
 dere / Misdedere / oc saadane som Adonia oc
 Joab ere/ aldelis fortuilede/ oc viste sig huertē
 la eller ly/ skul eller fred / vden i hellige Ste
 der/ hof Altere/ Billeder/ oc saadane. Du
 vogner

Prover
 16,

AD
 Senec
 Sequen
 superbe
 vitor
 tergo
 Deus.

Herc
 Pedit
 cāu

vogner Adonix samuittighed gnaffuer oc
plassuer hannem hart/hand slenger fra sig Kar-
der/smycke oc Førstelige Klæder/ føre sig i en
Seck oc Sorgetklæder/ oc bliffuer saa staaendis
hoff HERRENS alter / grader / oc formaner
Gud. *

Prouer : Den som skal forderffuis hand bliffuer før
16. hoffmodig / It hofferdigt oc stolt mod kom-
mer før end faldet. *

„ Den onde er stolt/haffuer rou oc lijfe/
„ Der kommer dog effter en jammers vijfe.

AD O:

Senec :
Sequitur
superbos
vltror à
tergo
Deus.

Kong Salomon slaar mig viff i hiel/
Der til haffuer hand god ret oc skel /
Himmel/ o Jord/ huort vil ieg hen ?
Mig møder snart et bedrøffuede meen/

Jeg arme daare/det mig saa gaar

Som den der haffuer it snæhuid Haar

De nøyes dog icke før det bliffuer krusit :

Saa haffuer ieg puckit / stormit / brustit/

Lige som ieg vilde Bixrnen binde /

Saa stolte ting haffde ieg i sinde /

Jeg actet at flue/ men fierene vaare bort/

Jeg spreckit alliguel saa stort :

„ Ja mangel Beck rider Hest hin blackit/

„ Hand acter langt/men kommer stackit/

Ach / ach min Fader vaar mig saa god/

Jeg taard' alliguel givr' hannem til mod.

Herc:fu:
Pectora
tātis ob

Jeg fand mig ingenlund' aarsage/
Imod hans store Kar' oc klage.

Ach

ACTVS V.

lessa mas
lis non
sunt ictu
ferienda
leui.

Ach hans graa haar
Jeg legger paa Vaar.
Jeg viste Guds vilie klar/ oc ren/
Dog sfo ieg det i varet hen.
Icke actet ieg om ær' eller lære /
Kund ieg eckon komme til at regere/
Ja en sin Kong: Kong Adonia:
Stormectige Herre: See heder i saa/
Vil i vere høyre end HERREN vil?
Taar i mod Gud klaffre høyt i spil?
* Mig arme Beck ieg er i vande
Jeg staar her mee mit Liff i haande/
Til Mennicken slog ieg største lid /
Huad vaar det andet end til wld?
Nu kand ieg det (forsilde) bekende:
Joab / oc Præsten/ giord' al min skende.
Pl.146. Min Herre Fader pleyer at sige:
,, * I skull' icke driste paa mectig' oc rige
,, Til HERREN star al lid / oc lossue/
,, Oc icke til Herre maect eller hoffue. *
,, Mand pleyer at haffue det meget til tals.
,, Falst star sin egne Herre paa Hals,
Ach Absalon/min arme Broder/
Du fanst oppaa de same Noder /
I Egen bleffstu henge hen op
Ved hoffuit/ oc ved din kruset top/
En anden Try Spiud i gennem det hierte stod.
I i pibz. Det giorde du Joab / du onde blod.
Det er oc min fortiente løn/
Wden Kong Salomon hører min bøn.

*
S.
Peiora
iuuenes
facile
præcepta
audiunt.

*
Sæpe in
magistrū
scelerare
dierunt
sua.
2. Sam.
18.

Jeg

Jeg haabis hand taar end lade mig leffue/

De ick mit arme blod wdreffue.

Hand er saa dydig aff ganske natur /

Ellers min lön vilde bliffue sur.

Huem faar ieg der taar tale mit beste/

” Jnsd pleyer mand sine venner at freste.

” Min venner ere nu ganske saa /

” Thi mig lider ilde : saa villet gaa.

Adonia Drauantere/ Tienere/ i andre Hoffpuser

robr.

J der offuer korde saa megit bruser/

Om afften slar i bønder paa fluct /

De bruger saa mangen Hoffue tuct/

Men Hommel Al/oc Vinen vandke/

De mange skøne fæde fandke/

At stemm' oc demm' / at spild' oc fordoye /

Huor ere i nu ? huer i sin Røye.

” See/ see/de ere/huer i sin skul/

” Thi lycken vender met mig sit hiul.

O Gud hielp mig /

Jeg beder dig /

Du haffuer i Haand

Alle Kongers Aand.

Ach foss forræder :

Hen hen disse fæder :

Ach foss forræder.

Bort / bort/ disse Klæder/

Ach styffue forræder /

Bort/bort disse Klæder.

Mig tien nu best denne Afke Seck.

See/saa skal mand staffer' en Beck :

W

Saa

Cū fors
tuna mas
net, vuls
tum ser
uatis as
mici :
Cum ces
cidit, curs
pi vertis
tis ora
fuga.
Petronis
us,

Prou : 21.

Hand fōs
te sig aff.

Adonia
er sig self
wlig.

Sæpe in
magistris
federates
dierunt
sua.
i. Sam.
18.

ACTVS V.

Sa falder Kong Adonia i dreck.
 I unge Herrer i acter vel:
 Tilforn en første: See nu en trel.
 Nu ere vi here *IF*
 Met al vor ære.

Didum
 Iohannis
 F.

” Saa pleyer lycken at vende sig snart/
 ” Oc April vær haffuer saadane art.
 K R A. Huem saa min Konge? søg søg Huidkop
 Om du fandst søge min Herre op/
 Hand slap mig aff heffte/ hand stak sig i skiul/
 Saa sant saa hand en Bammende diul
 Marcholphus saasdu ick min Herreste Kong?

A D O: Pæk dig du æstløffe Krage unge.

K R A: See / naadige Herre huad skal det klæde?
 Er Fastelaffuen kommen alræde?

A D O: Hen / jeg haffuer andet at tencke paa.

K R A: Jeg vil hoss eder for fire Wænd staa/
 See nu min Herre huad skal det gelde?
 Paa Liff/ paa ære/ paa Skelmersskelde.

A D O: Dreng lille/ gack til Jomfru A Bisag/
 Ad Fas
 mulum. At hun fand vide min arme sag /

Jeg haabes hun er min ven i løn /
 Bist gjør hun for mig løn oc bon/
 Saa ynckelige lader ieg bede hende *

(Om hun Adoniam nu vil kende)

At hun vil som en dydige Biff

Nu hielp/ oc frelse mit unge Liff/

Mine Ord at tale for min Herre Fader/

At hand mig denne feyl forlader /

Til min Herre Broder/ Kong Salomon/

At hand mig ville paa liffuit skon/ Huis

Induit
 panopliæ
 am testas
 ceam.

*
 Rara fis
 des vbi
 iā melior
 fortuna
 ruit.
 In Herc:
 Oetheo.

Huiffe det oc til den ærige Quinde/
 Jeg elsker hend' i hiertet inde
 Om hun det nu vil drage til minde.

ACTVS V. SCENA IIII.

Benaia, Kong Salomon, Kemperne /
 Nathan Prophet.

Kong Davids Raad betencker denne
 farlige oprør oc handel / frycter for Joabs
 mact i Riget / oc holder deris ny hyllede Herre
 saadant faar / Kong Salomon lader allerede
 tee sin Kongelige dyder i vjsdom oc forsietig-
 hed / Thi det er dem alle end nu skult for / huor-
 ledis Adonia oc hans Partij er forstørrit / Oc
 Herrens Prophet / Nathan kommer oc vaarer
 dem at / at de andre ere foriaget aff Herren.

¶ De stolte skulle berøffnis oc hen soffue /
 Oc alle Stridzmend skulle lade haanden
 Psal. 76. falle. Aff din straff Jacobs Gud /
 suncke i søffne baade Hest oc Vogn.
 Du est forferdelig / huo kand staa for dig
 naar du bliffuer vred? ✕

Proverb. 21. Der hielper ingen vished / ingen forstand / ingen
 raad mod HERREN. Hesten beredis til
 Stridzdage / men Seyer kommer aff Herren.

BENA. **S**iborne Første / Kong Salomon /
 Ingen skal holde for spot oc heen
 M ij Sin

Diſtum
Iohannis
F.

Induit
panoplia
am reſta-
ream.

*
Rara ſis
des vbi
iā melior
fortuna
ruit.
In Here:
Quia.

ACTVS V.

Sin fienders ring' oc liden formue :

” Stor lass Kuldkastis aff liden tue.

Thi sunis mig at vere got raad /

Strax at forfar' Adonix lad.

^{nyttig} Om Joab samler Knekt' oc Heste /

^{raad i fars}
^{lige tide.}

De acter off til Huss at Geste /

Hør eder vel om. Seer til i tide /

Om wi skull' enten bie eller ride.

SAL: Den Suend som findis i hiertet tro /

^{Det fers}

De veed sine ord lisslig at sino /

^{ger snart.}

Hand er vor ven / den ville wi haffue /

Hand skal foruente sig skenck oc gaffue /

Diss bør eder tack vor kære Venaisa /

Vi maa vel fryete / kunde wi forstaa /

” Huem fare vil elsk' oc legg' i let /

” Hand fere sig selff i skade oc tret /

^{pro:} ” Den HERREN vocter vor stad oc taarn /

^{24.}

Vor vact / vor mact / er alt forlorn.

^{Thi mer}

I lader dog giffue der paa god act

^{raad skal}

Paa mur' / oc Volden at holde vact :

^{mand for}

De rette vel an al munition

^{te Arig /}

I Stadens port / oc paa Zion /

^{oc huer}

Vi kunde vere ræde at giffu' oc tage /

^{mageraad}

Om Joab vil givr' oss wimage.

^{giffure oc}

Det er bestilt : ia langt forleden /

^{te der er}

Vor' Hoffuismend vide / huer sin besked.

^{sejer.}
BENA.

Mig tyckis wi ville off strax beræde /

SAM.

De søg' effter fulen i sin ræde.

ELHA.

Lader oss anrett' en blodige gilde /

Som de nu sider hoff Rogels kilde.

Prouerb:
22.

Plalm. 127

En huer
haffuer
at hoffast

Der

AH

ELI

IEGE

BANL

HESR:

ABI:

IESA:

ABI:

NA:

SAL:

Plalm:

De sal/te

findt liff

oc til

framme.

Prou:

AHI: Der kunde wi tage dem smuct haand varm/
Saa bliffuer det off dess mindre til harm.

ELIP: Huad skulde wi acte den løse partij?
Det er eckon idel geckerij.

IEGE: ,, En liden saar / en fattig frende
,, Ingen foracte / men lære at kende.

BANI: I morgen haffuer wi stund' oc tid/
Naar dagen kommer at gipret met sid.

HESR: Ach/ney det kommer i lange helde: *
Vor styrcke/oc raad kand da ey gelde.

ABI: Huad skal det vere fortpgre oc vending?
Den Joab holder saa stactit hending.

IESA: Seba siet alt forspyrng forlang/
Hand haffde ner giort off veyen trang.

ABI: Kommer Joab først til Baaben oc vey/
Hand er vel duelig / at sla oc bery.

NA: Herren/ vden all' eders Suerde slag/
Haffuer selff sat denne sag i lag:
Thi hand met sterck' oc veldige haand
Forferde eders mange fiender paa stand.
Som de nu fode i gladeffe maade/
Bleff deris herte til Espiblade/
Huer stact sig hen i vinkel oc wraa:
Adonias lod til Alteret staa.

SAL: O Gud vere loffuet/ den stercke HERRE/
Sin saluedis fiender veed hand at nerre/

Psalm: 2. Naar saadane Kemper begynder at bruse /
Som leer veed hand dem let at knuse /

De fallest
fund bliffe
ne til
flamme.
Prou: 12.
At de met skam/ staar smuct forsuffed/
Al mod/al mact/ al Konst forbuffed.

M iij

Saa

*
Tolle
moras,
semper
nocuit
differre
paratis.
Luca.
2. Sam.
20.

ACTVS V.

„ Saa flyer de onde dog ingen dem iager/
„ Deris egne hietter dem fryster oc plager.

Proverb:
28.

ACTVS V. SCENA V.

ABisag Kong Dauids Senge Jomfru.
David.

ABisag som en hulfast Ven gior
Knafald oc bøn til Kong David / paa den elen-
dige Adonix / hendis hemmelige Kæris vegne/
vndskyller det unge Menniske / det mest muel-
ligt er / oc gissuer de gamle forradere al skyl-
den. Den milde Fader gissuer sin forlorne Søn
Venstæb oc icke tager mange bøner derfor.
Thi David alle vegne beskrijs blødhieret
mod sine Børn.

Prover:
15. En vjff Søn glæder Faderen/oc it daarligt
Menniske er sin Moder til skamme.

ABI: **W** In naadige Herre nu haabis mig /
E. N. mott' end kiere sig
Syr. 30. **W** mer' oc mer' / oc bliffue fraa/
Sorg dræber mange Sold' oc
htelper dog alde-
lis med. „ „
Thi sorg nerligger i siuge Senge/
„ „
Oc glæden kand oss liffuet forlænge/
„ „
Uff harm' oc sorg kommer til Hælsot /
„ „
Tha mest naar mand timer spæ oc spot.
Nu hæffuer E. N. glæde mere/
End harm' oc sorg kunde nogen tid vere.

psal: 69.
Proverb:
12.

E. N.

E. N. haffuer nu met Dyen seet
 Kong Salomons ær' / oc Maieſtet:
 E. N. haffuer det alt ſmuct foruunden:
 Thi alle vor Siender ere plat forſuunden.
 Den ſuigſuld Joab / den treyrſke Preſt/
 Som denn' oprør bedreff almest.

Pthui / pthui / de ſlemm' affældige tyffue/
 At de taarde ſaadane ſtycke bedryffue /

En Ven i Saa lock' Adoniam det ynge blod/
 ngo. Det lam wſkyldige / ſimpel oc god /

At hand ſig wlydige Jinde lod /

Saa ſant ſaa de it bedryffuede mod.

Eders Kongelige Børn ere mig lige kære /

Dog taar ieg ſuære met tuet oc ære /

Det er hannem viſſelige ført oppaa /

Om ieg det ellers kand ret forſtaa /

Joab er her til ret ophoff /

Deſſ bør hannem ſkam oc ingen loff.

Hey det er ſkæde at det ſaa er /

At hand eders Søſters Søn ſkal vere.

D A. Hui ſaa ABisag / hui ſaa liſſ lille :

Saa pleyer vor ſlect met off at spille :

At Abt / Amafa vaar oc vor Søſter Søn /
 gail. Giord hand icke it met Abſolon ſkøn :

„ Knart i huer art / føet i huer æt /

„ Bode rynch' oc tyſke / dog ſkinden er ſlet /

„ Huem icke haffuer ſaadane vdi ſin' ætte /

„ De gamle rime maa hand vdflette.

„ Dog ligger vore egne Børn off neſt /

„ Vor egne ſkoo off gnaffuer meſt.

Adonia

At Ser
 uia.

2. Sam :
 17.

Frende er
 Frende
 verſt.

ACTVS V.

Adonia motte vel haffue tentet sig om /
 For hand paa saadane veye kom.

A 15: Ja naadige Herre huad sigis her nu :
 It skøbeligt far gaar snart i tu.

See/ See/ min Herre/ det er nu skeed/
 Mand kand ick' andet giøre der ved :

Saa vngt it Mennisk' i skalcke lage/
 Ach hand er snart til at bedrage :

viss aff ,, Aff skade bliffuer mand ick' rig men viiss/
 skade. ,, Aff fald lære mand at gaa paa iiss.

Saa saare hannem det nu fortryde/
 Hans arme hierte det sønder bryde.

Hand veed ingen anden trøst eller raad/
 End til Guds alter oc E. N.

Ach see hand staar hof HERRENS Bord/
 Kledt i en Sect/ oc frycter for mord :

Hand loffuer fast/ hand vil sig rette/
 Oc den velgierning en forgette/

Ick' heller begynde nogen trette.

D A: Ach Absolon vaarsdu i liffue/
 Ach megit vilde wi der til giffue.

Faderlig Ja gerne / Ja gern' Abisag kære/
 and. Hans Fader/ oc Den/ wi gerne vil vere/

Oc sli hannem hof Kong Salomon naade/
 Der maa hand sig fast til formode.

S.
 Her. Fur.
 Tacita.
 sic abes
 ant mas
 la.

ACTVS V. SCENA VI.

David.

David. Kemperne.
Salomon.

Den gode Herre David / holder sin
vunge Søn try Bøner for / Først at Salomon
skal vere fredelskinde / oc icke begynde sit Regi-
ment met Blod / men tage sin Broder til naa-
de. Det andet at hand ville elske prophe-
ter / oc de gode prester / oc lade dem paa H^{er}s
rens vegne vere i Raad met hannem. Det
tridie at hand ville holde hans gamle Raad /
N Kemper

ACTVS V.

Kemper oc Tienere i are/ oc afflegge dem vel/
som duelige/ tro/ oc arlige Tienere/ Men om
den arestender Simeï/ den forrader Joab/ oc
andre wtro / gissuer hand hannem en anden
vnderuisning / som deris fortiente løn vdkress
uit.

DA.

S Or Salomon/ vor kærlike Søn/
Wi beder du wilt vide off bøn /

SAL:

Ja Herre Fader/ huad i begære
Maa ieg en nekte/det maa alt være /

DA.

Den dag er ærens/ oc glædens høitid/

Sanguis
ne huma

* For mandstet vaare dig vel met slid :

no absti

Tag du din egen Broder til naade/

ne qui

Det vil wi både/biude/ oc raade/

cuncq res

Skon hannem paa lifffuit denne gang /

gnas.

Hand beder om naaden/ oc er saa bang/

Her: Fur:

Mand pleyer sligt hoffmod/ daarskab/ oc kade

Met hiertens suck igen at græde :

En Broder er bedre at haffue/end miste:

Hand bleff forførd ved skalcke liste :

Om du hannem nu til døde star /

Aff sorrig ligges wi lig paa baar.

SAL:

Endog hand gjorde mig stort Hoffmod/

Seedtege.

Dog tyrster ieg effter ingen Mands Blod /

Gaar hen Benaia effter Adoniam/

Oc henter hannem hid fraa alteret fram /

Oc siger hannem til trøg leynd' oc fred /

Ieg suære oc der paa ved Gud en eed.

DA.

* Haff tack Søn lille / wi oc saa beder

*
Der er
tuende

Du wilt vore Tienere hold' i heder /

Mess

syde som Mest dem som off met tro monne tiene /
 mig fors Aff Hierte oc sind / oc Henderne rene.
 ryde. Saadan bôr dig at haant heffue/
 Naar som mand las Oc vel affligge som gild' oc geffue/
 der en Strids Propheet/ Prester/ oc Geistlige Mend/ *
 mand paa Lad dem en side paa Bencdens end :
 der sitte Met dem bôr dig at raadsføre/
 lide at Oc HERRENS Mund ved dem at spøre.
 mod / oc SAL: Ja Herre Fader det vil ieg gisre.
 at de vise DA: Saa oc vort raad/ oc Yppere Mend/
 Raadgiff uere paa Huliff raad/ oc daad/er meget beuend/
 der sitte At de din gunst oc naade kunde kende.
 foractis. Item vor Kemper/ oc gamle Dreng :
 Syr: 27. Thi de ere gode naar mand skal treng/
 I Porte/ paa Bold/ paa Mur/ oc Plancke/
 Met Skield oc Spiud i Harnske blanke :
 Gode Saa mangel puff / saa mangel stød
 Krigss Haffuer de wdstaet / saa offte blød
 mend. For off/ oc for vor Federneland :
 Deris Brød haffue de icke æde i band /
 SAL: Ja/ Herre Fader/ det skal skee.
 KEN: Vor styrcke oc Mandom vil wi betee.
 SAL: Ach haffde ieg min Pilekaager fuld
 Aff saadane pile/ sterck' oc huld.

*
 Prouerb:
 29.
 Naar
 spaadoms
 men er vs
 de / da
 bliffuer
 Soldet
 vilt oc
 gode / men
 salig er
 den som
 forfrem
 mer louz.

psal: 127.

ACTVS V. SCENA VII.

N ii

Adonia

ACTVS V.

Adonia, Benaia, Krage.

David.

Salomon.

Benaia met nogen aff Kemperne hent
ter Adoniam fra Herrens Altar/ Hand kom
mer her fram megit ynckelig i sin Seck oc
Sorgetleder/ oc endog Benaia paa K. Salo
mons Vegne tilfiger hannem tryg leide oc fred
hand vil dog icke troet/ forind hand hør en eed.
Kong Salomon holder hannem først for en
streng text/ oc tager hannem siden til naade.

ADO: **A**ch/ hielp nu Gud/ nu vil det gelde/
Ach/ach/ nu fryter ieg det vil smelde.

KRA: Hvad er i Herre i hophelde?

BENA: Ney/fryter icke Herre Adonia,
I taar icke rædis / oc grue saa.

KRA: Hør Herre / skal ieg stic' eller sla?

BENA: Eders Herre Broder/ Kong Salomon/
Aff naade vil eder lifsnit forskon /

ADO: Ach/ mon ieg dog taar der til lide?

BENA: Hans naade soer en æd saa blide.

ADO: Ach/ney/ney/ney/ ferraaderis.

BENA: Hand soer vid Gud i bliffuer frij.
Kommer eckon fram/ oc gaar affsted/
I faar io vist hans gunst oc fred.

KRA: Herr Hseggrim/ Herre ruste til/
Hvad skal det vere for it spil.

En arm
distand.

Wil

SCENA VII.

51.

Vil i min Herre met vold hen trecke?

Met maect skal ieg det heffn' oc wrecke.

DA. Vor egen Søn kunde wi ey kende:
Eg huor kand forrig it Menniske foruende.

Adonia, Adonia, ver ved it frijt mod/

De fald din Herre Broder til fod.

Retferdig Skenck hannem lifuit denne gang /

i lön/ oc Hand er io din elendige fang.

straff. Joab/ Simej/ oc den Prest/

Forstaarduet skriff dem i din Rest/

Til tiden sig børe

Veed huad du giøre

ADO: O naadige Konge/ieg er forlorn.

SAL: Nu heder vi Kong / men icke tilforn/

Du maa vel frycte fordsdødens mord /

Eccles: 8.

Kongens

veede er

ddens

bud.

Prouerb:

16.

Er der icke krafft i Kongens ord?

Endog wi haffuer bode effne oc maect /

Om wi ville streng' / oc der effter tract/

At sla dig i hiel / eller at forsende

Dig hen Adonia/i stor elende:

Thi du skuld' acte vor dagelig sprock /

Som er vel bruglig oc prijslig nock:

Prouerb: ,, Mit Barn fryet Gud/oc Kongen met/

24.

,, De vaar dig for oprørsk handel oc tret /

Prou: 5. ,, Thi deris straff kommer hastelig:

,, Dem star paa Halsen deris egen suig.

Dig burd' ick' at føre affuind skiold

Mod denne din Federland met vold/

Federne

land skal

æris.

Icke saa giffue Riget til priiss/ oc roff/

Men alting haffue i mind' oc loff.

N iij

Morio
adoritur
vnum ex
giganti-
bus.

En ond
regens
skab.
Knefald.

Iohan:F.
Carol:5.
An nescis
longas
regibus
esse mas-
nus.
Ouid.

Maa

ACTVS V.

Maa Gud icke raade for Kongelig spijre?
 Vilt du for HERREN en vige eller fire?
 Dog skal det nu vere fredelig/
 Om du vilt holde dig redelig/
 De icke vil lade dig mere befinde
 Med nogen suig/ enten ud eller inde:

Proverb: „Det er forgefss/ naar nogen gecke
 „ For Julens Øyen sit garn vil strecke.

Tusfel. Men kommer du saa tier igen/
 Naardig / du vceft vel huad ieg meen/
 Giff dette i giem/
 Gack der met hjem.

Din Førstlige Klæder leg atter an/
 De bliff tilstæde paa denne Plan/
 De lad dine Brødre strax hid kalde /
 Sig oc Jehiel/wi det befalde.

ACTVS V. SCENA VIII.

Dauid	Nathan Prophet.
Salomon.	Benaia Raad.
Kong Dauids	Zadock Prest.
Spinner..	Jehiel Tuctmester.
	Kemperne.

Nu tacker denne hellig Kong Dauid
 aff / staar her paa sine Sæder for sine Sønner/
 Førster

Sørsterne offuer Kronens leen / Kammer-
suennene / Stridzmendene oc andre tro due-
lige Tienere / oc met stor Hiertens glæde hol-
der menigheden sin siste ord / oc yderste vilie
for / som en Fader formaner sine Sønner til
Kierlighed / som en Konge taler om Rigens
tuende bestillinge / Geistlige oc verelike / oc som
en Prophet larer dem / beder for dem / oc benes
vider dem. **III**

Psal : 84.

Herre Zebaoth / huor lystige ere di-
ne boliger / Min Sial lengis oc bege-
rer inderlige at komme til HERRENS
forgaard / Mit Liff oc Sial glæder
sig i den leffuende Gud.

D A.

L Ifterdi wi gaar den alfare vey /
For huilken ingen fand sig ny /
Til HERRENS menighed er wi en tolsk :
Hører mine Brødre / oc mit Folsk :

Kongens
siste ord
til Almu-
en.

Isai Sønns siste ord / oc tale /
Den Gud gjorde tryg / oc loed husuale
Ved Jacobs Guds forloffuede Siloch /
Iystig i Psalmer / oc deylige Sprock.

En Kong
gelige for-
ser.

Vi satt' oss fore at ville bygge
Guds Hus / maatte dog lade staa til rygge /
For Krig oc Blods wdstyrning /
Lod Gud forholde sin Bygning.
Ind til R : Salomons Rigis tide /
Saa lenge skuld' alting staa til side.

Saa

ACTVS V.

G U D S
Guds kam-
mel.

Saa hielper nu alle/bod' vng' oc gammel/
At Bygge vor Guds Fæders Guds kammel.
Huer i sit Embede/veluillig' oc frij /
Tager Henderne fulde/staar duelig bij.

Faderlig
formaa-
ning.

Psalm.
128.

Rong Salomon/vor kierlige Søn/
Alenist' vduald blant al vor køn/
Aff alle vor Børn/ deylig' oc rene/
Som ere vor Bords Olie grene :

Til off haaffuer H E R R E N sig indforn/
Endog vor huffer gantske ringborn /
Til off/ til dig/ oc din affkom/
Dog om du fryeter/ oc bliffuer fromt:

At vere din Gud/din Fader rette/
Tingen nqd dig at forgette /
Visdom/ oc fred/ vil hand dig skencke
Om du det i fremtiden vilt betencke/

Dette Rige vil hand bestyrcke saa /
At det skal aldrig vndergaa/

Israels
mangfolds-
dighed.

De lige som Stiernern ere wtold /
Saa gior hand Israel mangesold/

Om du vilt fryete/ oc elcke Gud/
Hans vidnisbyrd/skick/ret oc bud/

Aff gantske herte/met villige siel/
Som Moses biuder Israel /

Men viger du fraa H E R R E N aff /
Du Maa vel fryete for heffn / oc straff.

Ther for Søn lille/ trøst dig nu vel/
Ver mandelig/oc gior god skel/

Byg du met flid paa Herrens Tempel/
Oc set for dig vort egen exempel /

De

De største spaane er huggen aff /
 I rette Haand haffuer du din staff/
 Guld/Sølf/Kaaber/ Sten/ Jern oc træ/
 Er smuct tillaffuit/ som du kand see.

Bygmes
 Herre.

I Riget haffuer du gode Bygmester
 Indfødt/ saa oc saa fremmede Gester.

Søn lille/ det er icke der met giort /
 Guds Tempel at bygge/ det drager vel stort :

Den rette
 bygning.

Det er dog mere Guds dyrkelse' at holde
 Worselskit/ oc Lærfedre holde.

S A L: Den Faderlige lærdom/ oc Hellig tale/
 Vil ieg mit hierte gantske befale.

Sap. 4.

D A:
 Psalm.
 33.

See/ see / huad det er deiligt oc smuct /
 Som Aarons Oli' oc Hermons suet /
 Som lucter vel i Aarons klæde/
 Oc gjør Israels Lande sæde.

Broders
 lig Kærs
 hghed.

Naar Brødre til sammen met fred ville bo/
 Oc holder hin anden en kiærlige tro/

Thi beder wi vore kiærlige Børn/
 At i hin anden icke fortørne

Men leffuer i samdirectighed/
 Det biuder Gud i euighed.

Eders Herre Broder/ i Naiestat
 Oc Gudoms fryet er nu i sat /

Haand er eders hoffuit / oc Offuerighed/
 Eders Herr' oc Konge / røre inted der ved.

A O N:
 Sønner.

Det vor Herre Fader oss foregiffue/
 Vil wi met gantske mact bedriffue.

D A:

Vort elskelig raad/ i vjise Mænd/
 Eders erlige tro off leng' er kend :

D

I seer

ACTVS V.

Proverb: I seer vor Søn er yng oc flene/

4. Ey land/ey maa bestyret alene/

Jatter paa met/ at Herrens bolig

Kand bygges vel / oc holdis rolig/

,, Thi mange Dyen seer grant oc ret /

,, Oc mange Hender giorre arbeid lett.

NAT: I meden off kand vindis Liffue/

prophet. Met raad/met daad/wi det bedriffue.

BENA. Saa vijt som HERREN naaden giffue.

DA. Israels Slecters Jorster alle /

Geystlig/Verstlig/ huad mand eber falle :

Holder fast ved den ordning god/

Som wi en huer i Hende betrod

Oc lige som fulen drager til ræde /

Oc Dien samler Honing fæde :

Saa hielper alle/ Guds Huss at bygget

At Israel kand leffue trygge.

IEHI: Den stærcke HErre/giff lyck' oc naade/

Det maa fuldkommis i alle maade.

ZA: Giff off det HErre / off alle til baade.

REN: Gud giffu' off at findis lydig' oc hørsom /

I hiertet tro/ met hender Gjørsum.

DA: Vor kære Brødre/Abrahams Sæd/

Vi maaner/oc beder met hiertens glæd/

Jor HERRENS Dyen i frycter Gud :

Saa stødis i icke aff Landen vd/

Men Børn effter Børn/Mand/effter Mand/

Skal nyde sit gode Jederne Land.

Tackss
gælle. Vor Jædris Gud i Euighed /

Bør Maiestat / oc herlighed/

Seyer

Benedi
dellse.
NAT

Geyer/ oc tack : Thi Riget er dit
 Rigdom/ oc ære/ wi haffuer lit
 Vden din hielp/ du styrcke oss/
 Vor krafft/ vor mact / vor eniste roff.

See nu vor Gud/ wi tacke dig/
 Gantst Israel/ oc huer for sig :
 Du Guddoms krafft i Enlighed /
 Du hellige Trefoldighed.

Beuar dit Folkis hierte/ oc sind/
 Send dem din hellig Aand der ind/
 At de kunde alle haffue lyst/ oc mod/
 At gior' alt huad du biude lod.

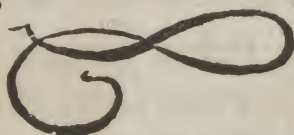
Sorbøn.

Giff oc vor Søn det samme i sinde /
 At Hand sig lydig vil lade befinde.

Benedic-
telle.

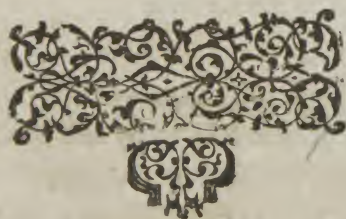
NAT:

Giuss dit Ansigt / offuer dem allesammen :
 Wi siger Amen. A L E M B E. Wi siger
 Amen/ Plaudite.

D ij

EPILO

EPILOGVS.

I Gode Herrer / tagert til tacke/
 Met vore facter / Rim/ oc snacke.
 Huem er fuldkommen foruden brecke?
 Wi kunde vor konst en vider hen strecke.
 Holdert til gode / det er vor bøn/
 ZEB AOTH/ HErren/ skal giff' eder løn.
 I gode mening' er dette bestilt/
 Wi haabis/ vort Spil icke bliffuer spilt:
 Thi Gud lod see/ huad hand kand giøre/
 Huor smuct hand ved/ sine Børn at føre
 Til

Til rigdom/ oc ære/ til lyst oc glæde/
 Huor snart en Kongelig Stol er ræde/
 For den/ Z E B A O T H vil hielpe paa been/
 De støder de stolte her neder igen /
 At de staar smuct/ wet blusel oc skam/
 De haffuer forlist' all' ær' oc bram/
 De bliffuer omsider smidig' oc tam.
 Huor Herren skencker Zffrighed/
 De vng' vdi de gamles sted/
 Mand effter mand/ i bred' oc lenge/
 At wi der effter en leede eller treng/
 Det giffu' oss Gud i Euighed/
 Hans Naffn til ære / oss alle til Fred.

Prentet i Riðben-
 haffn/ aff Matz Vingaard/
 ANNO 1585.

